

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-6

30

*Yıl:2 *12-25 Mart 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

AKP HALK DÜŞMANLIĞINI BÜYÜTÜYOR

AKP hükümeti bir yandan emperyalist efendilerinin emirlerini yerine getirmek için canla başla çalışırken bir yandan da pervasızca saldırılarına devam ediyor. Zam isteyen kamu emekçilerini azarlayarak "Türkiye'de o maşa çalışacak binlerce işsiz var" diyen Erdoğan bunu söylerken istemeden de olsa halkın yaşadığı geçim sıkıntısını dile getirmiş oluyor. Katıldığı her etkinlikte, mitingde önüne gelen herkesi azarlayan Erdoğan son olarak işten atıldıkları için aylardır direnişte olan Çukurova işçilerine düşmanca saldırarak "Pankart filan açmayın, ben bunlara prim vermem" diyerek azarladı. Bir yandan bunları söyleyen Erdoğan diğer yandan ise aldığı 3 bin Euro'luk maaşın kendisine yetmediğini bu yüzden de ticaret yapmak zorunda olduğunu iddia etmekten de geri durmuyor. 5.5 milyon insanın açlık sınırının altında yaşadığı Türkiye'de köylüleri "bedavacılıkla", işçileri "devleti sömürmekle", öğrencileri "provokatör" olmakla suçlayan AKP, halk düşmanı yüzünü göstermektedir.

"BÜYÜK ORTADOĞU" PROJESİ

Ortadoğu'yu kana bulamak için her türlü yola başvuran ABD emperyalizmi "Büyük Ortadoğu" projesi için de Türkiye'yi taşeron olarak kullanmak istemektedir. Türkiye taşeronluğunda katliamlarına yenilerini katmak isteyen ABD, Irak'ta büyüyen direniş karşısında ise iyice çaresizleşmektedir. Bu proje ABD açısından hayati olduğu kadar uygulanması zor olan bir projedir aynı zamanda. Çünkü Türkiye yıllardır Ortadoğu'da ABD emperyalizminin çıkarları üzerinden politika yürütmüş ve burada halkın öfkesine hedef olmuştur, olmaktadır. Burada Türkiye'nin rolü tıpkı başka uşaklarda olduğu gibi bir posa haline geldikten sonra kaldırılıp atılmaktır. Türk hakim sınıfları her ne kadar Ortadoğu pastasından pay kapma telaşında olsa bile şu bir gerçek ki Türkiye efendisi ile aynı yemek masasına oturamaz. Olsa olsa menüde yani yenilecekler arasında olabilir.

Özelleştirmecilere, halk düşmanlarına OY VERMEYELİM!

Yaklaşan yerel seçimler için bir yandan çalışmalar devam ederken bir yandan da yapılan araştırmalar gösteriyor ki düzen partileri tüm çabaları ve reklamlarına rağmen halktan istedikleri tepkiyi alamıyor. Sürekli olarak halkı azarlayan, emekçilerin tüm tepkilerine rağmen özelleştirme furcasını hızını kesmeden sürdüren, Kamu Reformu Yasa Tasarısı'nı uygulamaya çalışan AKP hükümeti bir yandan da vaatlerde bulunuyor.

Yaşanan bu ikiyüzlüce tavırlara, aşığılamalara, vurguna, soyguna karşı "özelleştirmecilere, halkın katillerine oy yok" şiarını daha yüksek sesle haykıralım. 28 Mart'ı sıçrama tahtası olarak kullanmak isteyen tüm düzen partilerine gerekli cevabı verelim.

"Oy kullanma" adı verilen eylem, bir irade beyanıdır. Hakim sınıflar, AKP eliyle 28 Mart'tan daha güçlü bir iradeyi bu oylamalar sonucu çıkarmak istiyor. Onlara ve diğer düzen partilerine bu fırsatı vermeyelim.

Av. Barış Çilingir

Av. N. Tuğba Atas

SÖYLEŞİ

"Demokratikleşme halkın gerçekten kendi iradesi ve bilinçlenmesiyle olabilecek birşey. Bu anlamda dışardan birşeyler dayatılarak, belli kavramlar empoze edilmeye çalışılarak insanları ya da ülkeyi demokratikleştiremezsin. Bu benim kişisel görüşüm. Bir şekilde kendi iç gücümüzle adım atmalıyız. Bilinçlenmesi gereki-

yor halkın. Bunun için belli kesimlere de büyük roller düşüyor. Aydın denilen, bilinçli denilen kesimlere, bunun dışında halka bilinç taşımak gerekiyor. Özgürleştirmek gerekiyor. Ben böyle düşünüyorum. Yani eğer birşeyler yapılacaksa kendi iç gücümüzle yapmamız gerekiyor. Dışarıdan dayatılan hiçbir şey üzerimize oturmaz. Sayfa 14-15

**İşçi-köylü'den
AKP HÜKÜMETİ
"HAZİN" SONUNU
KENDİ ELLERİYLE
HAZIRLIYOR!**

Sayfa 30

Katledilişinin 6. yılında Kenan Demir yoldaş ölümsüzdür!

DEVRİMCİLER, DOSTLAR, YOLDAŞLAR!

Kenan Demir yoldaşın devrim düşmanı katiller tarafından katledilişinin ardından beş yıl geçti. Beş yıldır yoldaş fiziken aramızda yok! Ancak onun mücadele geleneği bilincimizde yaşamaya devam ediyor. Onu katledenler, kurtulduklarını sanıyorlarsa yanılıyorlar.

Kenan Demir yoldaş çocuklarımızın özgür gelecek ideallerinde yaşıyor, o daha şimdiden onlarca çocuğumuzun isim yoldaşı oldu. Doğan bebeklerimiz çoktan **Kenan Demir** adını aldı. O, şimdi çocuklarımızın özgürlük ideallerinde yaşıyor.

Kapitalist-emperyalist sistemin her şeyi köleleştirdiği, sermayenin egemenliğini dünyanın dört bir yana hakim kıldığı ezilenlerin sürekli koyu yoksulluk ve gerilik içine gömüldüğü bu yerkürede elbette ezilenlerin de bu

sisteme karşı savaşıma ve direnme hakkı olacaktır.

Kenan Demir yoldaş, Kapitalist-emperyalist sistemin her şeyi kirletmeye çalıştığı, yozlaştırıp, baştan çıkardığı bir ülkede nasıl yaşanması gerektiğini, nasıl mücadele edilmesi gerektiğini öğretti. O, onurlu, namuslu, emekten ve ezilenlerden yana olmayı öğretti. O, yaşamı ve duruşuyla bizlere nasıl yürümemiz gerektiğini öğretti.

Kenan Demir yoldaş tıpkı **Barbara Anna** yoldaş gibi, tıpkı **Tempo** yoldaş gibi bizlere her şart altında devrimci olmayı öğretti. Ve onun idealleri, özgür gelecek özlemi bilincimizde sonsuza dek yaşayacaktır.

Kapitalist-emperyalist haydutların Irak'ı işgal ederek, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını gasp ve talan ederek, kan gölüne çevirmekten geri kalmıyor. Ancak Irak halkının kahra-

manca ve onurluca silahlı direnişi karşısında şaşkına dönen işgalciler hak ettikleri yanıt almaya devam edeceklerdir. Ortadoğu, Balkanlar, Kafkaslar, Orta Asya, başta ABD emperyalistleri olmak üzere gerici güçlerin hegemonyası ve işgali altındadır. Dünyayı cehenneme çevirenler, dünyayı yaşanılmaz kılanlar, kapitalist-emperyalist sistemin kendisidir. Her türden gerici-liği hüküm sürdüğü bir dünyada sömürülen, ezilenlerin örgütlenip, savaştan başka hiçbir çıkar kurtuluş yolu yoktur.

Kenan Demir yoldaş İsviçre gibi yaşam koşullarının en yüksek ve gelişmiş olduğu kapitalist bir ülkede devrimci olmayı, devrimci kalmayı ve gerekirse bunun uğruna şehit düşmeyi bizlere öğretti.

EMEKCİLER, DEVRİMCİLER, YOLDAŞLAR!

Ücretli köleliğe, sermayenin ege-

menliğine, yozlaşmanın ve geriliğin her türlüsüne karşı mücadele etmek, bir görevdir. Sömürü ve zulme karşı suskun kalmak, işgal ve talan karşısında suskun kalmak affedilmez bir hatadır.

Susma! Seyirci kalma! "Kader" deyip boyun eğme! "Ne yapabilirim" deyip çaresiz kalma! Uyan ve örgütlen! Devrimci ve insan olma kimliğine sahip çık! Her türden yabancılaşmaya, yozlaşmaya, kaderciliğe karşı mücadele et!

KENAN DEMİR YOLDAŞI MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ! DEVRİM ŞEHİTLERİNİ UNUTMA! KENAN DEMİR YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR! DEVRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

İSVİÇRE PARTİZAN OKURLARI
MART 2004

İsviçre'nin Basel şehrinde Kenan Demir yoldaş anıldı

5 Mart 2004'de, **İsviçre**'nin **Basel** şehrinde **İşçi-köylü** ve **Partizan** okurları tarafından karşı-devrimci katiller tarafından katledilişinin 6. yılında **Kenan Demir** yoldaş şahsında **Barbara Anna Kistler** ve **Tempo** yoldaşlar devrimci coşkuyla anıldı.

Coşkuyla gerçekleştirilen anma etkinliğinde **Barbara** ve **Tempo** yoldaşların büyük boy resimleri ve ortada **Kenan Demir** yoldaşın resmi kızıl bayrak üzerinde salonu süslüyordu. Önlerinde yanan kırmızı mumlarla adeta "**biz ölmedik ateş fitilleri gibi dimdik ayakta barut ortasındayız**" demekteydiler. Onlar bakır renkli buğday ortasındadırlar. Bir güneş gibi dünyayı seyreden yoksullar sofrasındaydılar. Çeşitli milliyetlerden halkımız içinde kök olan kızıl karanfiller kuru barutu ısırmakta, yumrukları havada sloganlarını cesaretle haykırmaktaydılar.

Türkü şiir ve yapılan konuşmalarla İsviçre'nin topraklarını tanıyıp, sevdasını Munzur'a Ararat'a, Kaçkar'lara adayanların ölümsüzlükleri üzerinde duruldu. İsviçre gibi sosyal yaşam olanaklarının en fazla gelişkin olduğu bir ülkeyi bırakarak, gerilla savaşına katılım sağlayan gücün altında ya-

tan tılsım neydi? Neydi bu güzel insan tadındaki kızıl karanfilleri gerillaya çeken güç? Bu gücün içinde yatan sevda ve düşünce neydi? Hangi güçlü bilinç ve devrim istemi ve cesareti onları bu kadar güçlü etkiledi.

Kapitalist-emperyalist sistemin ide-

olojik politik psikolojik saldırıları karşısında solgun yaprak gibi dökülenlerin sayılarının hayli kabarık olduğu, "elveda" diyenlerin arttığı bir dönemde **Barbara Anna** ve **Tempo** yoldaşları anmak anlamlı ve önemlidir. Tasfiyeciliğe karşı cesaret ve kahramanlık abidesi yoldaşlar, günümüzün karanlık İsviçre'sinde aydınlık yol göstericileridir.

Tempo ve **Barbara Anna** yoldaşları **Kenan Demir** şahsında böylesi bir dönemde anmak, tasfiyeciliğe gericiğe, yılgınlığa kaçkınlık ve dönekliğe karşı devrimi istemek demektir.

Barbara Anna yoldaş enternasyonal proletaryanın kurtuluş yolunu aydınlatan kendi soyunun en soylu kadın savaşçısıydı. O, kızıl saçlı bir devrim şifresiydi. Kapitalist-emperyalist sisteme karşı devrim meşalesiydi. O, bitmez, tükenmez ve yenilmez bir halk savaş stratejisinin aydınlık yüzüydü.

Barbara Anna yoldaş, emekçi ve ezilen kadın soyunun korkusuz bir öğretmeni idi.

Bundandır ki savaş ikliminde gerilla sahasında şehit düşen bu güzel insanları anmak anlamlıdır.

Onlar, bizlere nerede nasıl durmamız gerektiğini, nasıl yürüyüp, devrimi nasıl istememiz gerektiğini öğretti.neyi

savunup neye karşı olmamız gerektiğini açık ve anlaşılır bir şekilde gösterdiler. "**Gerçek olan devrim ve partidir**", "**gerçek olan bilimdir, gerçek olan proletaryanın devrim stratejisi olan halk savaşıdır**" dediler. "**Dinlemeyin adına yeni dünya düzeni denilen burjuva savunucu sahtekarları ! Kulak verin işçinin emekçinin ezilenlerin sesine, gerçek orada devrim orada isteniyorsa gerçekleşecek olan devrim oradadır.**" dediler.

"**Kişisel kurtuluş ve bireysel yaşamın kutsandığı yerler kirlidir. Kirli-dir, devrime sırt çevirmeler. Ya hep birlikte kurtulacağız ya da hiçbirimiz**" dediler. Emekçi kadınların mendillerine al yazmalarına, yazdılar kurtuluşun rengini, çizdiler özgür geleceğin resmini yoksulların nasırlı emekçi ellerine. Gerçeği ve yalnızca gerçeği söylemekle yükümlendiler kavganın sorumluluğuna. Çıkarırsız, hesapsız ve namuslu yaşadılar, namuslu dövüşüp namuslu düştüler toprağın bakır döşüne.

Kenan Demir yoldaş şahsında anılan kızıl karanfiller **bir kez daha devrimi bir kez daha partiyi sahiplenip, Halk savaşı stratejisini haykırmak, kurtuluş yolunu göstermektir.**

Coşkulu ve militanca anılan yoldaşlar mücadele bayrağımızda ebediyen dalgalanacaklardır. Anıları ve mücadeleleri savaş ve devrim şiarlarımızda haykırılacaktır.

İsviçre Partizan okurları

**İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası
Laleli Şubesi: 3474/63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Enflasyon canavarı “dize geldi” ama AÇLIK VE YOKSULLUK DİZE GELMEDİ

Türkiye enflasyonu yıllık bazda 34 yıl sonra ilk defa tek haneli rakamlara düştü. Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE), Şubat'ta yıllık enflasyonun toptan eşya fiyatında (TEFE) 9,14, tüketici fiyatlarında (TÜFE) yüzde 14,28 olduğunu açıkladı. Açıklanan bu rakamların ardından burjuva gazeteler ve AKP hükümeti uygulanan ekonomik politikaların “başarısının” enflasyonun düşmesiyle kendini gösterdiğini iddia ettiler. Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı Ali Babacan, enflasyondaki Şubat ayı rakamlarının tarihi bir dönüm noktası olduğunu belirterek, yeni bir dönemin başladığını “müjdeledi.” Öyle ya 34 yıldan sonra ilk defa enflasyon tek haneli rakamlara ulaştı. Böylelikle yıllardır açlığın, işsizliğin, yoksulluğun “sorumlusu” enflasyon canavarı yıllar sonra “dize getirildi!”

Hemen sormak gerekiyor. Ne değişti? Enflasyondaki düşüş halkın alım gücünü arttırdı mı, ülkede açlık ve yoksulluk son mu buldu, işsizler ordusunda bir azalma mı oldu? Bu sorulara yanıtın hayır olduğu günlük yaşamda kendini göstermektedir. Üstelik ülkemizde açlık, yoksulluk ve işsizlik her geçen gün daha da artmaktadır. Emperyalist sömürünün her gün daha da vahşileştiği günümüzde, açlığın, yoksulluğun, işsizliğin son bulmasını beklemek bir hayalden başka bir şey değildir. Bugün enflasyonun düşüşü bile sömürü çarklarının devamına hizmet eder niteliktedir.

Yıllardır emperyalistlerin ve onların yerli uşakları patron-ağaların ülkemiz emekçilerini sömürmesinin bir ekonomik ayağı olan yüksek enflasyon, bugün tersi bir halden yine sömürü düzenlerini sürdürülebilmeyen bir yansıması olarak düşüşe geçmiştir. Bu düşüş aynı zamanda ülkemizde uygulanan ekonomik politikaların halkı içine düşürdüğü açlığın, yoksulluğun, üretimsizliğin gelmiş olduğu boyutun da birer yansımasıdır. Öyle ki enflasyon, tüketim fiyatlarından hesaplanmaktadır. Alım gücünün sürekli düştüğü ülkelerde uzun vadede yüksek enflasyon yaşanması beklenmemektedir. Bu tanımlama burjuva iktisatçıları tarafından yapılmaktadır. Yüksek enflasyonun uzun yıllar sürdüğü nadir örneklerden birini Türkiye oluşturmaktadır. Bu nedenle düşüş ekonomik bir başarı değil, tamamen kapitalist sistemin yasalarına uygundur. Bu durumun daha iyi anlaşılması için enflasyonun düşüşündeki esas etkenlere bakmak gerekir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi enflasyondaki düşüşe en büyük etken artan açlık, yoksulluk ve işsizlik nedeniyle halkın alım gücünün düşmesidir.

Emperyalist kapitalistlerin ve onların yerli uşaklarının ülkemizdeki sömürülerini daha da artırmasının bir yansıması olarak bugün, yeterli olmasa da var olan üretim bitme noktasına gelmiştir. Yaşanan ekonomik krizlerle birlikte birçok küçük işletme

kapısına kilit vururken, özelleştirmeler de üretimin durdurulmasına yönelik olmuştur. Bugün özellikle tarım alanında üreticiler üretmez durumdadır. Bir yandan ülkemizdeki üretim durdurulurken bu ürünlerin yerine emperyalist şirketlerin ürettiği ürünler ülkeye akın etmektedir. Yani emperyalistler ülkemize ucuz mallarını pazarlayarak ülkemizdeki üretimi de bitirmişlerdir. Bu durum işsizliği artırarak bir yandan emeğin karşılığını düşürmüş, diğer yandan açlık ve yoksulluğu artırmıştır. Yani enflasyonun düşüşü ekonominin düzelmesinden değil, işsizlik, açlık ve yoksulluğun artmasının birer yansımasıdır.

Devlet Bakanı Ali Babacan, enflasyondaki düşüşün açlık ve yoksulluğa çözüm olmadığını bildiğinden halka yine bekleme çağrısı yapmaktadır. Babacan “ekonomideki düzelmeyen” önümüzdeki dönemde ha-

yatı olumlu etkileyeceğini iddia etmektedir. İkiyüzlülük ve sahtekarlık egemen sınıflar için, sömürü düzenlerini sürdürmeye yönelik olarak vazgeçilmezdir. Bu nedenle Babacan halkı ne kadar kandırırsam kârdır şirarıyla hareket etmektedir. Şu bir gerçektir ki enflasyondaki düşüş halkın sorunlarını çözmeye yönelik hiçbir olumluluk içermektedir. Aksi bir durum, emperyalist kapitalist sistemin doğasına aykırıdır. Egemenler için iyi olan sömürü düzenlerini sürdürülebilmektir. Tarih defalarca tekrarladığı gibi emperyalistler ve onların işbirlikçileri ve uşaklarının uyguladığı ekonomik programlar açlık ve yoksulluğu bitirmemiştir. Tarih emperyalist kapitalist sistemin insanlığa verebileceği hiçbir şeyi olmadığını defalarca ispatlamıştır. Gerçek anlamda açlık ve yoksulluğun son bulmasının yolu ancak örgütlü bir şekilde mücadele etmekten geçmektedir.

IMF heyeti yeni zamlar ve vergilerle geldi AKP'NİN SEÇİM YATIRIMINA DAHİ İZİN YOK

IMF heyeti 7. Gözden Geçirme programı çerçevesinde geçtiğimiz hafta ülkemize gelerek bir süre görüşmelerde bulundu. Daha önceki ziyaretlerde de sürekli olarak gündeme gelen yeni vergiler ve zamlar bu ziyaretin de ana gündem maddesini oluşturdu. Öyle ki AKP hükümetinin yerel seçimlere bir yatırım olarak IMF'den onay almadan emekli maaşlarına ve asgari ücrete yaptığı artış bu ziyaretin ana gündem maddesini oluşturdu. IMF heyeti maaşlarda yapılan bu küçük artışın bile AKP'den hesabını so-

rararak, bu artışlar için yeni vergiler ve zamlar gündeme getirdi. IMF heyeti 2004 yılı bütçesinde açık meydana geldiği iddiasıyla yaptırdığı zamlar, özünde sistemin diken üzerinde sürdürülmeye çalışıldığının da birer göstergesi durumunda. Öyle ki sistemin sürdürülebilirliğinin tek yolu mevcut kriz yükünü yeni vergiler ve zamlarla emekçilerin sırtına yüklemektir. Bu doğrultuda IMF yeni zam ve vergi istemleriyle ülkemize geldi. AKP hükümeti önümüzdeki dönemde seçim olmasını hesaba katarak IMF heyetinin zam paketine sıcak bakmayıp, bütçede 2004'ün

ikinci ayında delik deşik olan bütçedeki açığı kapatmak için kamu harcamalarından daha önceden yapılan %10'luk kesintinin %13'e çıkarılması önerisini IMF'ye götürdü. Böylelikle AKP zam ve yeni vergi çıkarmadan halkın cebindeki üç-beş kuruşu da sessiz sedasız çalarak bütçedeki açığı kapatmaya çalışsa da IMF heyeti bu politikayı yetersiz bularak zam ve yeni vergilerin çıkartılması konusunda ısrar etti. IMF'nin bu isteği (daha doğrusu emri) AKP hükümeti tarafından hemen uygulamaya konularak sigara ürünlerindeki artışlarla zamlara başlamanın adımlarını atmaya başladı.

Hiç şüphesiz AKP hükümeti IMF'ye istediğini yaptıramamanın hayal kırıklığı yaşamıştır. Çünkü zam ve yeni vergi çıkarmanın yerel seçimleri olumsuz etkileyeceğinin hesabını yapmaktaydı. Ancak hesap IMF karşısında tutmadı. IMF ile yapılan görüşmeler AKP hükümetinin daha fazla teşhir olmasını ve kamuoyunda IMF karşısında çaresizliğini gösterdi. Bu durum karşısında IMF'ye verdiği hesabın halk tarafından görülmesinden endişe duyan AKP hükümeti, kamuoyunu aldatmaya yönelik

yine bildik manipülasyon kampanyalarına girişti. Bu doğrultuda ilk yaptığı “zammı da yaptıysak biz yaptık” imajını çizmeye çalışarak, emperyalist kuruluşlar karşısında uşaklığını gizleme çabasına girmesi oldu. Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, bu imaj kurtarmaya yönelik açıklamasında, “Biz, kendi hükümetimiz inandığı için bunları yapıyoruz. ‘IMF gelir gelmez zamlar başladı’ deniyor. Hayır. Biz, hükümet olarak kendi hesabımızı yapacağız. Türkiye'ye hangi hükümet gelirse gelsin bunları yapmak zorundadır. İhtiyacımız varsa bütçede masraflardan kısıyoruz. Akaryakıtta

yüzde üç zam yaptık. Sigarada vergiyi artırdık. Daha ne yapalım yani?” diyerek uşaklıklarını gizlemeye çalışsalar da pek becerikli olamadılar. AKP hükümeti IMF'den izinsiz seçimlere yatırım yapamamaktadır. Bu durum hiç şüphesiz emperyalist kapitalist sistemin en ufak açığı bile kapatmadaki çaresizliğini göstermektedir. Bugün krizle birlikte yürütülmeye çalışılan Türkiye ekonomisinde ani patlak verecek bir kriz, emperyalist kapitalist sistemi derinden etkileyecektir. Bu nedenle var güçleriyle krizin yükünü emekçiler üzerine boşaltmaya çalışmaktalar. Öyle ki AKP hükümetinin seçimlere bile yatırım yapmasına izin verilmemektedir.

İşçi ve emekçiler, kendilerini her gün daha fazla açlık ve yoksulluk içerisinde yaşamaya mahkum eden emperyalist kapitalist sistem karşısında seslerini daha da yükseltmek zorundadır. Önümüzdeki dönem sınıf mücadelesinin daha da derinleşeceğinin sinyallerini şimdiden vermektedir. Egemenlerin emekçilere yönelik tüm bu saldırılarına karşı bir duruş sergilemek, ancak örgütlü gücümüzle gerçekleşecektir. Yerel seçimlerden, 1 Mayıs'a ve NATO toplantısına kadar uzanan süreçte, emekçiler bizleri açlık içerisinde yaşamaya mahkum etmeye çalışanlardan hesap sormalıdır.

Sınıfsal Bakış

28 MART'TA AKP'NİN YELKENLERİNİ ŞİŞİRMESİNE İZİN VERMEYELİM!

Seçimler, bu kez her zamankinden daha çok hakim sınıfların gündemi “gibi” görünüyor. Halkın eskisi kadar miting meydanları ve seçim kampanyalarına ilgi göstermediği, basına da yoğun biçimde yansımaya başladı. Bunun değişik açılardan bir analizi olmalı. Öncelikle, 3 Kasım sonrası siyasi tablonun pek yerinden oynamadığından söz edilebilir. Bu, AKP'nin büyük oranda bir çok yerde seçimi kazanacağını **şimdi** belli olması anlamına gelmektedir. Nitekim, farklı eğilimdeki bir dizi anket bu yönde sinyaller vermektedir. Bir diğer etken ise halk muhalefetinin yerel yönetim seçimleri bazında oluşturulabilmesi şansının, en azından daha küçük birçok yerleşim biriminde kullanılmamasıdır. Bu konunun **karikatürü** olarak boy gösteren SHP **patentli** “demokratik güç birliği”nin estirdiği “**rüzgar**”ın kendi terlerini bile soğutmadığı görülmektedir.

Buna karşın, hem geneldeki seçim kampanyamızda, hem de sınırlı sayıda alanda belediye daha çok da muhtarlık seçimleri vasıtasıyla komünistlerin gösterdikleri ve destekledikleri adaylar etrafında yürütülen aktif seçim çalışmamızda, “**faşist düzen partilerinin temsilcilerine oy vermemeye**” çağrısı, kitlelerin ileri kesimlerinden beklediğimiz ilgiyi bulmaktadır. Bu durum 3 Kasım'daki reaksiyonun eksilmeden sürdüğünü göstermektedir. Bu anlamda, CHP ve DGB (Demokratik Güç Birliği) adaylarının, 3 Kasım'da sandığa gitmeyen ve gidip de oy vermeyen büyük oy potansiyelinden, her vesileyle dile getirdikleri hesaplarının/beklentilerinin **boşa çıkacağını** rahatlıkla söyleyebiliriz. Kendisine halkın “**ilerisinde**” kimlik bahşedenlere rağmen kitleler nezdinde CHP ve SHP gibi partiler, doğru bir biçimde, “**düzen partisi**” olarak algılanmaktadır.

Daha önemlisi ise, 28 Mart'ı **sıçrama taktası** olarak kullanmak isteyen AKP hükümetli faşist diktatörlüğün, en azından kendi tabiriyle “**ezici**” bir zafer elde etmesini engellemek ve bunun pervasızlığı ile geliştireceği saldırıların önüne örülecek **barikat** için şimdiden güç biriktirmeye çalışmaktır. Kamu Yönetimi Temel Ya-

sası'nın 49 maddesini geçirdikten sonra, son aşamada yasanın tamamlanmasını ve Yerel Yönetim Reformu yasa tasarısını gündeme almayı erteleyen (tam bir seçim kozu ve pazarlığı olarak) ve diğer birçok tasarını (saldırı diye okunmalı) bekleten AKP hükümeti; bir yandan da AB ilerleme raporunun gereği 2004 pratiği açısından yıl sonuna kadar diğer adımları atmak durumundadır.

İçerde bu düzleme ve düzenlemelerle uğraşılırken, bütün bunların da tabii olduğu **esas hazırlık**, emperyalistlerin bölgeye ait işletilmekte olan **büyük çaplı** stratejik projelerine uygun konumlanışa yönelik yürütülmektedir. Burada, keşişen ve çatışan birden fazla strateji olmakla beraber faşist Türk devletinin bugün için **en fazla** çemberinde tutulduğu, ABD emperyalizmine ait **Büyük Ortadoğu Projesi**'dir. Bunun, AKP hükümetinin hazırlanışına kadar uzanan boyutu (model esprisi), AB ile ilişkilerin ABD tarafından ayarlanacak hale sokuluşu, Irak Kürdistanı-PKK ve Kongra-Gel süreci ile son olarak Kıbrıs meselesinin ABD müdahalesine varan şekliyle değerlendirildiğinde daha iyi anlaşılması gerekir. NATO'daki yeni sürecin Haziran-2004 ile beraber Türkiye mekanında kat edeceği aşama, bu açıdan ayrıca anlamlıdır.

Bush'un temsilciliğini yaptığı kılığın ABD'deki seçimlere 8 ay kala **son kozlarını** oynayacağı bir sürece girmiş bulunuyoruz. Irak'ta direniş kırılabilmiş değildir. Saddam'ın yakalanmış olması kozu çabuk tükenmiştir. İran'da “zamanlama” hatası yapılmıştır. Kaddafi'nin teslimiyet çağrısının ciddiye alınması mümkün değildir. Afganistan'da kayda değer hiçbir “ilerleme” sağlanamamaktadır. Bin Laden'in yakalandığı balonlarının uçup durması aksi sonuçlar doğurmaktadır. Kısacası, BOP, ABD'nin bugünkü “devasa” gücüyle başarısız olduğu şartlarda, yarınlara için iyice **hayali** durmaktadır. Bu durumda, korktuğu, çekindiği, Rusya, Çin gibi emperyalistler ile, yanında ama açığındaki duran AB'li emperyalistler sabırla ve umutla bekleyişlerini (siper kazışlarını) sürdürmektedirler.

Neocons (Yeni muhafazakarlar) adı verilen Bush'un temsilciliğini yaptığı kılığın son kozlarını, **sadece** seçim kazanmaya yönelik sansasyonel kimi “başarı”lara imza atmak olarak algılamak gerekiyor. Bunlar, aynı zamanda bu grupların bağlı oldukları büyük çok uluslu şirketlerin/tekellerin, dev sermaye kuruluşlarının (başta petrol ve silah) geliştirdiği belli bir vadeye yayılan projelerin gereği olarak yapılması **önceden** planlanan bir takım işler olarak da düşünülmalıdır. Her ne kadar planlanan işler yolunda gitmemişse de, klasik söylenegelele B veya C planı gereği **öngörülenler** devreye sokulacaktır.

Bu yorumla söylemeye çalıştığımız, yakın vadede özellikle bölgemizde ABD emperyalizmi önderliğinde **yeni hamlelerin** geliştirilmeye çalışılacağıdır. Bu konuda önemli prensip kararları alınarak bunun altyapısı örülmeye çalışılmaktadır. Dikkat çekici bir biçimde, “**müdahale**” gerekçesi olarak “**demokratik**” yapılanma tartışması öne çıkarılıp tartışılmakta; “**terörist faaliyetler ve güvenlik tehdidi**” gündemdeki ilk yerini korumakta; alanın kapsamlı ele alınmasından kaynaklı, daha geniş bir coğrafyada, kıskırtılan “**etnik ve dinsel çatışmalar**”ın birbirini etkileme ve sıçrama “**olasılığı**” artmaktadır. Bütün bu provokasyonların anılan bölgede nesnel şartları fazlasıyla bulunmaktadırlar.

AKP hükümetinin yerel seçimlere rakipsiz girmesinin, bir başka deyişle, bu süreçte emperyalistler tarafından elinin hiçbir alanda (IMF ile ilişkilerden ABD ve AB ile ilişkilere kadar) zayıflatılmamasının nedeni yukarıda özetlemeye çalıştığımız senaryo açısından ve parlamento aritmetiği-kitle desteği bakımından “**iktidar**” pozisyonunu sürdürmekte oluşudur. Ağar DYP'sinin yerinde saymasını, GP'nin Uzan operasyonu ile söndürülmesini, Karayalçın'ın son derece başarılı bir rol ve performansla “sol” cemahtaki güçler dengesine **ayar** çekmesini birbirinden bağımsız olgular olarak ele almamak gerekiyor.

Ancak, bütün bu hesapların gelip çarptığı ve iflas etmese de işlemekte güçlük çektiği, **nesnel** bir gerçeklik var. Bu nesnel gerçeklik, dünya ve özellikle bölgemiz açısından ele aldığımızda Irak direnişiyse, kendini emperyalist işgal kuvvetlerinin önüne “**beklenmedik**” bir set olarak çekmiş bulunuyor. Bununla güçlü bir alışveriş kuramasa da anti-emperyalist mücadelenin canlandırdığı kitlesel bir ruh hali söz konusudur.

Ülkemiz açısından ele aldığımızda ise, yak-

laşık 16 aylık zaman diliminde, emperyalizme ulaşıkta ilişkilerin bu denli **açıktan** ortaya konduğu bir dönem herhalde yaşanmamıştı. İktisadi yaşam koşullarından hak ve özgürlükler alanına kadar, diğer bütün konularda sergilenenler ise önceki yönetimlerle kıyaslandığında **çok fazla** değişiklik göstermemektedir. Bilançolar aşağı yukarı aynı düzeyde seyretmektedir. Bunun diğer yüzden okunuşu, 3 Kasım'da da görüldüğü üzere kitlelerin **ciddi** bir bölümünün düzenden umudunu kesmiş olması gerçeğidir. 3 Kasım'da bunun belli oranda AKP potasında erimesi, GP'ye yönelmesi, reformistlere gitmesi ve seçim oyunu dışında kalması söz konusu olmuştu. Şimdi de benzer bir biçimde dağılacığına tanık olacağız.

Desteklememiz gereken adayların olmadığı yerlerde başkaca **hiç kimseye** oy vermemeliyiz. **Ehven-i şer** yaklaşımı içinde olamayız. Oy kullanırken belli ilkeler ve anlayışlar bize yön vermedir. Sıradan ve bilinçsiz insanlar gibi hareket etme durumunda olmamalıyız. Basit ve yüzeysel düşüncelerle davranmamalıyız. Sınıf mücadelesinin ilerletilmesinde rol oynaması **hassas** bir konudur. “Solcu” “yurtsever”, “ilerici” görünen birisinin o etiket altında uzun hatta orta vadede devrimci mücadeleye kaybettirecekleri, faşizmin temsilcilerinin meşruiyeti adına yadıkları ile birleştiğinde bedeli çok daha **tehlikeli** hale gelmektedir. Bir takım şöhretli isim, partiye ve çevreye faşizmin kanlı ellerini yıkamak için **deterjan** görevi yaptırılmak istenmektedir. Büyük bedeller uğruna elde edilmiş belli bir potansiyel, hakim sınıfların çeşitli dalaş ve pazarlıklarında masaya sürülmek üzere harcanacaktır. Halkın oyları da işte bu amaçla kullanılacaktır.

“**Oy kullanma**” adı verilen eylem, bir irade beyanıdır. **Bu yüzden irademizi sunma noktasında daha titiz davranmak durumundayız. Hakim sınıflar, AKP eliyle 28 Mart'tan daha güçlü bir iradeyi bu oylamalar sonucu çıkarmak istiyor. Onlara ve diğer düzen partilerine bu fırsatın verilmemesi gerekiyor. 3 Kasım bu konuda etkili bir mesaj vermişti. Aynı mesaj, hem gösterdiğimiz ve onayladığımız adayların desteklenmesi, hem de düzen partilerinin temsilcilerine oy verilmemesiyle daha güçlü bir şekilde yeniden verilebilirse; halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin önümüzdeki çetin süreçte ivmesinin yükseltilmesinin şartları olgunlaştırılmış olacaktır.**

Malatya Sümerbank özelleşti

3 Kasım seçimleri öncesi halka birçok vaatte bulunan AKP, “**işsizlere iş istihdamı sağlayacağız, köylünün üretmesine yardımcı olacağız**” gibi kulağa hoş gelen sözlerle halka umut vermişti. Ancak hükümete gelir gelmez aynı kendisinden önceki hükümetler gibi IMF, DB politikalarını ülkemizde yaşama geçiren, saldırılarını artırarak devam ettiren AKP hükümetinin maskesi gün geçtikçe iyice düşüyor. Hükümete geldikten sonra öğrenciye, devrimci ve komünistlere, köylüye, işçiye, kısacası tüm ezilen halk yığınlarına saldırılarını artırarak devam ettiren AKP hükümetinin icraatlarından bir tanesi de ülkemizin kamu kuruluşlarını efendilerine ya da komprador burjuvaziye peşkeş çekmesidir. Başta **TEKEL, PETKİM, SÜMERBANK** gibi kârlı kamu kuruluşlarını satılığa çıkartan AKP hükümeti, bu kuruluşları 2-3 yıllık net kârlarına karşılık satmanın hesaplarını kapalı kapılar ardında yapıyor, bu kurumları özelleştiriyor. Özelleştirme saldırısı

çerçevesinde **Malatya Sümerbank A.Ş.** de yok pahasına komprador burjuvaziye satıldı. İlk olarak 1996 yılında özelleştirmeye açılan fabrikaya 11 milyon 100 bin dolar fiyat biçilirken bu fiyat az bulunarak ihale iptal edilmişti. İkinci ihale 1998 yılında yapılırken bu sefer Sümerbank A.Ş.'ye 8 milyon dolar fiyat verilmiş, 2003 yılında 3. ihale açılırken 1998 yılında 8 milyon dolar fiyat veren Malatya Ortak Grubu bu sefer 6 milyon 400 bin dolara **27 Şubat 2004** tarihinde Malatya Sümerbank A.Ş.'nin sahibi olmuşlardı. Bu satıştan dolayı Malatya Sümerbank A.Ş.'de çalışan 103 Teksif sendikası üyesi işçinin iş hakları özelleştirmeden dolayı feshedilmiştir. Yukarıdaki rakamlardan da çok iyi anlaşılmalıdır ki Malatya Sümerbank A.Ş. Malatya Ortak Grubuna peşkeş çekilmiştir. Daha önceleri 11 milyon 100 bin dolar az bulunarak satılmayan Sümerbank, daha sonra yangından mal kaçırılırcasına 6 milyon 400 bin dolara satılmıştır. (Malatya)

Nakilleri yapılan TEKEL işçileri öfkeli

İstanbul'daki TEKEL sigara fabrikasına nakledilen 126 işçi, düzenlerinin bozulacağı gerekçesiyle nakillerinin İzmir'e yapılmasını istiyor.

İzmir TEKEL Alkollü İçki Fabrikası'nın özelleştirilmesinin ardından İstanbul'daki TEKEL Sigara Fabrikası'na nakledilen 126 işçi, ailelerinden ayrı yaşamak zorunda kalacakları için düzenlerinin bozulacağını belirterek, nakillerinin İzmir'deki TEKEL fabrikasına yapılmasını istedi.

İzmir TEKEL Alkollü İçki Fabrikası'nın “**Nurol Limak Özaltın TÜTSAB**” ortak grubuna satışına ilişkin kararın **Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK)** tarafından **22 Aralık 2003** tarihinde onaylanmasının ardından fabrikada bulunan 126 işçi, İstanbul TEKEL Sigara Fabrikası'na devredildi.

Tek Gıda-iş Sendikası İzmir 6'Nolu Şube Mali Sekreteri **Ruşen Turan**, nakledilen işçilerin perişan durumda olduğunu ve hükümetin TEKEL işçilerini bu şekilde ceza-

landırdığını vurguladı. İstanbul'daki fabrikaya kayıt yapmak için gittiklerinde büyük zorluklar yaşadıklarını belirten Turan, “**şehri tanımadığımız için zorlandık. Hem kiralık ev yok, olan da çok pahalı. Yıllık izne ayrıldık ve İzmir'de kalmak için mücadele vermek amacıyla geri döndük. İzmir'de yıllardır oturuyoruz ve kurulu bir düzenimiz var. Ailem burada kalacak, bense İstanbul'a çalışmaya gideceğim için param parça olacağız**” diye konuştu.

SÖZLEŞME İMZALANDI

Bu arada TEKEL'in Alkollü içkiler işletmesi'nin satışına ilişkin sözleşme imzalandı. İşletme, imza sonucunda **Nuro-Limak-Özaltın-Tütsab** ortak girişim grubu'na devredilmiş oldu. 292 milyon ihale bedelinin yarısı peşin alınırken kalan bölümünün “**iki yılda, her yıla bir taksit olmak üzere iki taksitte**” alınması öngörülmüştür. İhale 5 Kasım 2003 tarihinde sonuçlandırılmıştı.

(Kartal)

Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi yöneticilerinden Genel Kurul sonrası değerlendirme: Sendika yönetimleri taban ile bütünleşmezse kalıcı olamaz

Hasan Sonkaya

29 Şubat 2004 tarihinde 27. Olağan Genel Kurulu'nu yapan Deri-İş Sendikası Tuzla Şube yöneticileri ile bundan sonraki süreçte dair söyleşi yaptık

İK: 22 Şubat 2004 tarihinde 27. Olağan Genel Kurulu'nuzu yaptınız. Genel olarak kurulun bir değerlendirmesini yapar mısınız?

Hasan Sonkaya (Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı): Bugün varolan sendikaların durumu ortada, iktidarda yer alan hükümete ters düşmemek ve var olan işçi sayılarını korumak için çaba sarf ediyorlar. Bu sendikalar zannediyorlar ki bu durum böyle devam edip gidecek. Ama son dönemlerde işçi sınıfına yönelik saldırılar ve işçi sınıfının bu sendika yönetimlerine karşı tavrı bu durumun böyle gitmeyeceğinin bir belirtisidir. **Egemenler işçi sınıfının bedel ödeyerek kazanmış olduğu hakları bu süreçte örgütsüz olmasından yararlanarak teker teker budama girişiminde bulunmaktadır.** Emperyalist politikalar doğrultusunda tarım ve hayvancılığın tasfiye edilmesi, öğrenci gençliğe yapılan saldırılar, hapishanelerde devrimci tutsaklara karşı ve işçi sınıfına azgınca saldırıların yapıldığı bir dönemde 27. olağan genel kurulunuzu yaptık. Bu kuruldan DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) çizgisi zaferle çıktı. Sınıf dostlarımız açısından bir kazanım olarak değerlendirdiğimiz kurulumuz sınıf düşmanları tarafından başarısızlık olarak değerlendirilmektedir. Biz şunu biliyoruz eğer bir yönetim, tabanıyla bütünleşir ve varolan sorunları tabanıyla omuz omuza vererek çözüme kavuşturursa o yönetim kalıcı ve başarılı bir yönetimdir. Yönetim seçilen her kademedeki bütün arkadaşlar işçi sınıfı içinde sevilen ve aynı zamanda her zaman sınıf çıkarlarını kendi çıkarlarının üzerinde tutan arkadaşlardır. Tuzla işçisi de bunu bildiği için bizden yana tavır koydu ve DDSB çizgisini yönetime layık gördü.

İK: Tuzla'daki öncelikli hedefiniz nelerdir?

H. Sonkaya: Tuzla'da şu an 82 fabrika çalışır du-

rumda, bu fabrikalardan 63'ü örgütlü geri kalan 19 fabrika ise örgütsüz durumdadır. Örgütlü olduğumuz fabrikalardan sadece 11 tanesinde **esnek üretim** dayatması var. Esnek üretimin olduğu fabrikalar genellikle kürk fabrikalarıdır. Bu fabrikalar 6 ay çalışıp 6 ay çalışmayan fabrikalar. Biz çalışma yaptığımız fabrikanın özgül koşullarını değerlendirip ona göre örgütlenme girişiminde bulunuyoruz. Bu fabrikalara 12 ay kesintisiz çalışan bir fabrikaya gittiğimiz tarzda gidersek bu fabrikaların kapanması içten bile değil. Bu durum hem örgütlülüğümüz açısından hem de bölge açısından büyük bir kayıp olacaktır. 98 kriziyle birlikte yerine oturtduğumuz taşlar yerlerinden oynamışlardır. Tuzla'da deri sektöründe 3500-4000 işçinin çalıştığı dönemlerde örgütlülüğümüz 3000'lere varıyordu. Şimdi ise deri sektöründe sendikali ve sendikası olmayan işçi sayısı en çok çalışılan dönem itibarıyla 2000 kişidir. Bunlardan 1500'ü sendikaya üyedir. Buna rağmen bölgeyi bir bütün olarak değerlendirip bölgede esnek üretim, taşeronlaşma hakimmiş gibi gösterip buralardan kendilerine kâr çıkarma zihniyetinde olan insanlar var. Bunun nedeni ise sınıfa olan güvensizlik ve kendi çıkarlarını sınıfın çıkarlarından üstün görmeleridir. **Ama şunu çok iyi bilsinler Tuzla işçisi bunları çok iyi görmektedir ve zamanı geldiğinde ise gereken cevabı vermektedir.** Örgütsüz olan fabrikalardan 8'ini ilk 7-8 ay içerisinde örgütlenme gibi bir hedefimiz var. Bunun da somut adımlarını atmış durumdayız. Buraları örgütledikten sonra ise adım adım diğer fabrikalara yöneleceğiz. Taşeronlaşmanın olduğu yerlere yönelik ise eğitim seminerleri yaparak işçileri bilinçlendirmek ve işçisiyle, yönetimiyle ve genel merkezle el ele verip bu taşeron illetini Tuzla deri sanayisinden tekrar atmak için uzun vadede çaba sarf edeceğiz.

İK: Sendikal harekette yaşanan ve herkes tarafından kabul gören sendikal tıkanıklık ve sendikacılara olan güvensizlik sizce nasıl aşılabilir?

H. Sonkaya: Bütünlüklü olarak değerlendirdiğimiz zaman TV kanalları ve boyalı basın hep patron-

Mustafa Yiğit

lardan yana tavır almış durumdadır. Bunlara ek olarak var olan sarı sendikalar da kendilerini sınıftan soyutlamış ve tabela sendikası durumuna gelmişlerdir. Bu sendika yöneticileri kendi çıkarlarından başka bir şeyle ilgilenmemektedirler. Sarı sendikaların çizmiş olduğu bu olumsuz tablodan biz de nasibimizi alıyoruz. İnsanlar bizim sendikacı olduğumuzu öğrendikleri zaman bizden uzaklaşıyorlar, daha sonradan ise Deri-İş sendikasında çalıştığımızı öğrendikten sonra bize yakınlık gösteriyorlar. Bu durum sarı sendikaların tabanlarına ne kadar yabancılaştıklarını bir belirtisidir. Sarı sendikalardaki bu olumsuz durumun değişmesinin tek koşulu yönetimdeki sendika ağalarının alaşağı edilmesi ve yerlerine gerçek anlamda sınıfın sorunlarını sahiplenen dürüst insanların getirilmesidir. Sarı sendikal çizginin alt edilmesinin olmazsa olmaz yolu fabrikadan başlayan taban örgütlenmesinin etkili inisiyatif geliştirerek bu sendikalar üzerinde sıkı denetim disiplin mekanizmaları oluşturulmasından ve bu inisiyatifli yönetimlere taşınmasından geçer.

TUZLA İŞÇİSİ MÜCADELESİNE DEVAM EDECEK

İK: Sınıfın içerisinde çıkan bir yönetici olarak işçilerin yöneticilik konusunda yaşadığı tutukluğu aşmaları konusunda önerileriniz nelerdir?

Mustafa Yiğit (Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Sekreteri): Bizler Kazlıçeşme'den gelen geleneği Tuzla'ya taşımak için mücadele etik. Türkiye'deki sendikal hareketlere baktığımızda bunların başında bulunan sendika ağaları işçilerin sorunlarını çözmek yerine mevcut hükümetlerle ve patronlarla masaya oturup, işçilerin bedel ödeyerek kazanmış olduğu hakları budadayarak kendi ceplerini doldurmanın çabası içindedirler. Durum böyleyken biz de sınıfın içinde insanlar olarak bu mevzileri sendika ağalarına bırakmamak için öncülerin yanında yer alarak kendimizi bu süreçte hazırladık. Makine başında birlikte çalıştığımız arkadaşlar ve çevre fabrikalarda çalışan arkadaşlar bizim işçi sınıfının ekonomik-demokratik talepleri için gereken mücadeleyi vereceğimizi bildikleri için

bizi sendika yönetimine getirdiler. Bizim her şeyden önce bilinçli, sorgulayan bir işçi sınıfı yaratma gibi bir amacımız var. Sınıf bilinçli işçileri yarattığımız zaman bu işçiler daha da mücadeleci olacaklardır. Biz bu anlayışı örgütsüz olan deri işçilerine taşıma gibi bir görevle yüz yüzeyiz. Örneğin İzmir'de başlattığımız mücadeleyi ayakkabı fabrikalarında da başlatacağız. Yani kısacası **DDSB çizgisini bir bütün olarak bütün alanlara yaymak gibi bir amacımız var.**

KONGRE İŞÇİ SINIFINA ÖRNEKTİR

İK: Genel olarak 27. Olağan Kurulu'nu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mehmet Çelik (Denetim Kurulu Üyesi): 27. Olağan Genel Kurul, yerelde Tuzla bölgesine genelde ise Türkiye işçi sınıfına örnek bir kongre olmuştur. Önümüzdeki süreçte yoğun baskılarla karşılaşacağız. Gerek patron sendikasının baskıları, gerek jandarma saldırılarıyla karşı karşıya kalacağız.

Biz bu işe bir ekip olarak girdik ve yine ekip olarak sorunları çözeceğimize inanıyorum.

İK: DDSB listesinden denetim kuruluna seçildiniz. Öncelikli hedefiniz nelerdir?

M. Çelik: Tuzla organize sanayi bölgesinde önümüzdeki süreçte saldırılar artarak devam edecektir. Bu saldırılara karşı en nitelikli duruşu sergileyebilecek olan çizgi DDSB çizgisidir. Bunu Tuzla işçileri bildikleri için DDSB çizgisini destekleyip yönetime getirmişlerdir. Biz de işçi sınıfının ekonomik-demokratik taleplerini bütün baskılara karşı koyarak savunacağız.

İK: Genel Kurul'da 3 farklı liste çıktı ve DDSB listesi yönetime taşındı. Bunun sebebini neye bağlıyorsunuz?

M. Çelik: Her şeyden önce Tuzla işçisi iyiyi kötüden ayırt edebilecek bir bilince sahiptir. Gerçek anlamda kimin sınıfa faydalı olacağını ve kimin sınıf için bedel ödeyeceğini çok iyi biliyorlar. Çünkü geçmişten günümüze kadar geçen zaman zarfında sınıfın yanında yer alan anlayış DDSB anlayışıdır. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

KAMU EMEKÇİLERİNİN ANKARA RANDEVUSU VE TÜRK-İŞ'İN TAVRI

6 Mart'ta kamu emekçilerinin Ankara randevusu adeta bir gövde gösterisi gibi yapıldı. Yüz bin emekçinin Kamu Reformu Yasa Tasarısı saldırısına karşı ortaya koydukları tepki ve öfke uzun bir aradan sonra **en kitlesel eylemlerden birinin yapılmasına** da vesile oldu. Eylem sadece kamu emekçilerini bir araya getirmede. Özelleştirme saldırısı sonucu işten çıkarılan işçiler de sorunlarına sahip çıkmak ve öfkelerini haykırmak için alanlardaydı.

Birçok ilden katılımın sağlandığı eylemde en dikkat çekici olan ise Türk-İş'in engelleme çabalarına rağmen **Yol-İş** sendikasına üye işçilerin katılımının yoğunluğuydu. Yaklaşık 45 bin işçinin katılımını sağlayan Yol-İş sendikası önümüzdeki dönem açısından da önemli veriler önümüze koydu. Mitingin örgütlenme çalışmalarının başından itibaren engelleme tutumlarına rağmen miting yapıldı. Kamu Reformu adı altında ciddi saldırılar içinde barındıran tasarıya karşı egemenlerin basıncı ile sendikalara baskı yapan **Türk-İş, miting ertelenmesi için hayli çaba gösterdi ancak çabaları sonuçsuz kaldı.** Türk-İş'in bu tutumuna en iyi yanıt ise Yol-İş tarafından verildi. Ancak verilen yanıtın yetersizliği ise yine miting alanında kendini gösterdi. İşçilerin Kamu Reformu yasasına ilişkin sloganlarının azlığı ve cansızlığı yine Türk-İş yönetiminin mevcut anlayışının yansı-

masıdır. Bu anlamda kitlesel katılım boyutu ile çarpıcılık ve Türk-İş'in bu konudaki tutumuna rağmen katılım tek başına değerlendirme noktası alınmayarak gösterilen tepki ve duruşu da göz ardı etmemek gerekir. **Bürokrat Türk-İş yönetimine rağmen taban, irade ve inisiyatifini kullanarak eyleme katıldı.** Bu olumluluğu ifade ederken politik duruştaki yansıyan zayıflığı ve sendika yönetimlerinin işçiler üzerinde yarattığı olumsuz etki de bir gerçek olarak önümüzde duruyor.

Mitingde çeşitli taleplerini haykıran işçi ve emekçilerin gündemini **özelleştirme talanı** oluşturdu. Sloganlar ve tepkilerin yoğunlaştığı bu talan politikası emekçilerin özel gündemini oluşturuyor. Miting öncesi çeşitli bölgelerde gündemde olan özelleştirme sonucu işten atılan işçilerin eylemi gündemdeki sıcaklığını koruyor. Bunun yanı sıra AKP hükümetinin uzunca özelleştirme listesi emekçilerin önümüzdeki dönem açısından kaygıların da yoğunlaştığı nokta. Yapılan özelleştirmelerin yanı sıra bekletilen sektörler ve Kamu Reformu ile bu dalgalanın yansıtılması daha önce de belirttiğimiz gibi emekçilerin, gündemini özelleştirme talanı olarak belirlemesine neden olacak.

İşini kaybetmek ile yüz yüze olan yüzlerce işçi bugün sistemin kendisine dünden daha tepkili ve öfkeli. Aliağa işçilerinin yol kesmek gibi militanlaşmaya başlayan eylemleri bu öfkenin boyut-

larını görmek açısından önemli. Diğer yandan **eyleme katılmadaki yoğunluk** kitle hareketinin önümüzdeki dönem izleyeceği seyir açısından üzerinde önemle durulması gereken bir nokta. Yine Türk-İş'in daha da belirginleşmeye başlayan sınıf düşmanı duruşu tabandan tepkinin yükselmesini beraberinde getiriyor.

Tüm bunlarla birlikte AKP'nin sınıf düşmanı olduğu gerçekliği yerel seçimler vesilesiyle yapılan mitinglerde kendini daha net gösteriyor. Aylardır direnen ve Ankara mitinginde pankart ve sloganlarıyla kendilerini gösteren Çukurova tekstil işçilerine yönelik sarf ettiği sözler işçilerin sistemi daha yakından tanımasının da vesilesi oluyor. AKP sadece Adana'da değil gezdiği bütün illerde işçilere kamu emekçilerine yönelik saldırgan sözler sarf etmeyi ihmal etmiyor. Bu saldırganlık ise işçiler tarafından "iş yoksa oy da yok" sloganıyla yanıtlanırken yukarıda vurguladığımız sistemin gerçekliğini görme noktasında önemli bir **bilinç**tir. Ancak şunu unutmadan **yetersiz** bir bilinçtir. Yaklaşan yerel seçimler bu anlamda önemli bir sınav olacak.

AKP hükümetinin teşhiri anlamında bu yaşananları en iyi biçimde değerlendirmeliyiz. Canlı bir politik faaliyetin önemli ayaklarından birini oluşturan ajitasyon ve propaganda çalışmalarını kitlenin oluşan tepkisini daha bilinçli bir biçimde büründürmek anlamında önemlidir.

SÜRECE HAZIRLIK

Devrimci Demokratik Sendikal Anlayışın sınıfın örgütlenmesinde ve mücadelesinde önemli bir mevzi olması boyutuyla alternatifliğini gösterme-

si sürece hazırlığımız ve müdahalemizle olacaktır. Önümüzdeki dönem gerek yerel gerekse de merkez eylemler artacaktır. **Bu eylemlerin tümüne müdahale, güç ile intili bir sorun olmakla birlikte asıl olarak politikamızın kavranışı ve hayata geçiriliş sorunudur.** İşçi sınıfı ve kamu emekçilerinin can alıcı gündemlerini yakalayıp ancak bu gündemlerin arkasından sürüklenmeksizin müdahaleci olmaliyiz.

Özelleştirme talanına karşı, Kamu reformu aldatmacasına karşı faaliyetçilerimizi sürekli diri tutmak durumundayız. Bildirilerimizle, afişlerimizle, iş yeri toplantılarımızla ve daha bir dizi araçla bu sürece müdahalemiz mümkün. En önemlisi de kitlelerin bugün kendi bilinçleri ile haykırdıkları "AKP Amerika'ya" sloganını daha bilinçli bir tarza büründürmeliyiz. **Yapılan her eylemde anti-emperyalist mücadele teması merkeze konularak gündemleri bunun etrafında işlemeliyiz.**

Bu sürecin önemli kazanımlarından biri olan Deri-İş Tuzla şubesi seçimleri çalışmalarımızda moral ve güç vermeli. Yürüttüğümüz sistemli ve kitlelerle vücut bulan çalışmanın meyvelerini Genel Kurulda aldık. Bu pratik doğru bir çalışmanın sonuçlarının da en iyi şekilde alınacağını bir kez daha gösterdi.

Doğru politikayla, **uygun** adımlarla ve **verimli** bir çalışma yöntemiyle bugüne müdahalemizi gerçekleştirilelim. Emekçiler içinde **etkin** ve **alternatif** bir güç olma iddiamızı yerine getirmek bizim elimizde. Bu inançla yürütiş tempomuzu büyütelim ve hızlandıralım.

SÖZLEŞMELİ ÇİFTÇİLİK MODELİ; KÖYLÜYE DAYATILAN KÖLELİKTİR!

Sözleşmeli çiftçilik modeliyle Terme ilçesinde 11 köyde 7000 dekar fındık bahçesinde, 121 köylü ailesi tarafından ekolojik tarım yapılmaktadır.

Aslında emperyalist tekellerin çıkarları için hazırlanan "sözleşmeli çiftçilik" modeli tarımsal faaliyeti geliştirici bir modelmiş gibi köylülere sunuluyor.

"Sözleşmeli çiftçilik" emperyalist gıda tekellerinin komprador sermayeli şirketlerin bitkisel, hayvansal, su ürünleri vb. ile ilgili bütün tarımsal üretim faaliyetlerinin üretiminden tüketimine kadar her aşamasına egemen olması anlamını taşıyor. Türki-

ye'de 1950'li yıllarda Dünya Bankası ile kredilerini sunmasıyla başlayan ilişkiler 1980'li yıllardan itibaren hızlı bir şekilde yapılan özelleştirmelerle, kota uygulamalarıyla, tarımsal yapı değişiklikleriyle desteklerin kaldırılarak yerine "Doğrudan Gelir Desteği" adına küçük ve orta büyüklükte tarım arazileri olan köylüye son darbeyi vurmuştur.

Sözleşmeli tarımsal ürün yetiştiriciliği ile ilgili usul ve esasları hakkında tebliğ 1 Ağustos 1998 yılında yayımlanarak "sözleşmeli çiftçilik" modeli resmîyetini kazanmıştır. Köylüler yapmış olduğu sözleşmelerle ürünlerin yetiştirilmesinde tohum, ilaç, gübre vs. temini, hayvancılıkta yem, veteriner hekimlik hizmetleri gibi konularda tümüyle şirkete bağlı olacak şekilde düzenlemeler yapılmıştır. Üretim alanlarının, tekniğinin, fiyat oluşumu, ödeme şartları gibi konularda sözleşmeyi yapan şirketlere, köylünün yetiştireceği her ürün için bağımlılığı sözkonusudur. Şirketler köylülerle yapmış oldukları sözleşmeleri anlaşmazlık halinde tek

tarafı bozabilirler. Bozulan sözleşmede köylü, ürettiği üründen uğradığı zararların üzerinden hiç hak talep edememektedir.

Ülkemizde uygulanan tarımda yıkım politikalarıyla üretimi sınırlanan, yetiştirildiği ürünleri maliyetinden düşük fiyatlarla tefeci tüccarlara satmak durumunda kalan köylü, alternatif arayışları içerisinde emperyalist gıda tekellerinin çok cazip bir şekilde sunduğu "sözleşmeli çiftçiliği" bir çıkış yolu olarak değerlendirmeye başlıyor.

SÖZLEŞMELİ TARIMIN SAMSUN'DA UYGULANMASI

Samsun'da ilk uygulama sözleşmeli tarımsal ürün yetiştiriciliğinin yürürlüğe girmesinden önce başlanmış, KÖYTÜR Tavukçuluk İşletmesi tarafından Kavak ilçesine bağlı köylerde 200 köylü ailesiyle sözleşme imzalanarak, tavuk kümesi yapılmış, üreticiye girdi yardımıyla bulunarak ürettiği tavukları satın almıştır. Yakakent Kaymakamlığı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı Başkanlığı'nın finansı ve Tarım İlçe Müdürlüğü'nün organize etmesiyle 33 köylü ailesine tavuk kümesi yapılarak, bölgede yatırımını bulan AK TAVUK İşletmesi ile ürettikleri ürünü almak üzere sözleşme imzalatılmıştır.

AB'ye uyum sağlamak için çeşitli kurum ve kuruluşların işbirliği ile "bitkisel ve hayvansal ürünlerin ekolojik metolla üretilmesine ilişkin yönetmelik" 18 Aralık 1994 tarihli resmî gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu yönetmeliğe uygun olarak da ülke genelinde ekolojik ürünlerin üretilmesi, işlenmesi, pazarlanmasında gereken esaslar sözleşmelerle belirlenerek firmalar üreticilerle anlaşma yoluna gitmişlerdir. Ülkemizde halen başta kuru üzüm, kuru incir, fındık, kuru kayısı gibi ürünler olmak üzere 37 çeşit ürün ekolojik olarak üretilip, ihraç edilmektedir.

Sözleşmeli çiftçilik modeliyle Terme ilçesinde 11 köyde 7000 dekar fındık bahçesinde, 121 köylü ailesi tarafından ekolojik tarım yapılmaktadır. 1997 yılında yaklaşık 700 ton fındık mahsulü elde edilmiş, piyasa fiyatının %15 fazlası ile ekolojik tarımın yapılmasını teşvik eden firma tarafından alımları yapılmıştır. Firma, köylülere bilgilendirmek ve yönlendirmek için 2 ziraat mühendisini görevlendirmiştir.

Bazı bölge ve illerde uluslararası sermayeli enformasyon projeleri uygulaması yapılmış, bu projelerden Samsun'da da Türk-Alman sığırçılık projesi ve soy kütüğü projesi uygulamaya konmuştur. Devam etmekte olan projeye Holstein Damızlık Sığır Yetiştiricileri Birliği kurulmuş, Türk-Alman Sığırçılık Projesi'yle, Tarım İl Müdürlüğü organizasyonunda 24 süt toplama merkezi kurulmuştur. Köylüler ürettikleri et ve sütleri bölgede ve dışında bulunan şirketlere sözleşme yaparak satışını yapmaktadır.

Bafra ilçesinde 2003 yılı eylül ayında sözleşmeyle enginar yetiştiriciliğine başlayan köylüler de Samsun'da sözleşmeli çiftçiliğin yerleştirilmesinin son ayağını oluşturuyor. Kotalar uygulandığı sürece, özelleştirmelerin devamını getirecek yasaların çıkartılmasıyla hangi ürünü yetiştireceğini şaşırın köylüye sunulan, bu "sözleşmeli çiftçilik" modelinin tarımsal faaliyeti geliştirici bir modelmiş gibi sunulması sistemin bir oyunudur.

Bu oyunlara kanmamalı, köylüler kendi kooperatiflerinde, üretici birliklerinde kolektif çalışmayla ürünlerini en iyi bir şekilde şartlarını kendileri belirleyerek pazara sunmalıdır. Emperyalist tekellerin, işbirlikçilerinin ve uşaklarının kendi toprağında sözleşmeyle dayatılan kölelik oyununa kanmamalıdır. Köylüler kooperatiflerde, birliklerde örgütlenmeli, buralarda tarımsal üretimde yaşadıkları sorunların çözüm taleplerini ısrarla istemelidirler.

(Samsun)

Samsun'da barajların yanındaki tarlalar sulanamıyor

Samsun'un Bafra ve Çarşamba ovaları sebze ve meyve üretimiyle, ülke tüketiminin büyük bir kısmını karşılayacak kapasitede. Çarşamba, Bafra, Terme, Vezirköprü, Havza, Ladik ilçelerinde geniş üretim alanlarından yılda 2-3 defa ürün alınabilecek yapıya sahipken, ilçelerdeki barajların suyundan yeterince yararlanamadığı için tarımsal üretimin merkezi olan ovalardan köylü yeterince ürün alamıyor. Kızılırmak ve Yeşilirmak üzerinde bulunan Çakmak, Derbent, Hasan uğurlu, Suat uğurlu barajlarında sulama ve drenaj kanallarının yapımına devam edilmediği için barajla-

rın suyundan yararlanılmıyor. Barajların devamı olan sulama, drenaj kanalları yapılırken yıllardan beri siyasi çıkarlar yüzünden köylüler mağdur oluyor. 1991 yılında ihalesi yapılan ve tamamlandığında 47 bin 700 hektar tarım arazisini sulayacak olan Kızılırmak üzerindeki Derbent barajının, Bafra ovası sulama projesinin 1993 yılında bitirilmesi hedeflenirken, bunun yüzde 61'i tamamlanarak 6 bin 650 hektar tarım arazisini sulayacak, Ladik Demiröz barajının 6 bin 200 hektarlık tarım arazilerini sulayacak projelerde kanal çalışmaları ödenek ayrılmadığı için bitirilmemiş. Ta-

rımsal üretim ve gelir artışını sağlayacak bu projelere, son gelen AKP hükümeti de ayırması gereken ödeneği, özellikle ülkenin her yerine duble yol kapatacağı vaadiyle buralara ayırmış. Yaptığı duble yollara çalışma sezonunu gözetmeden devam etmesi kış mevsimiyle gelen soğuklar ve yağın karla altyapısı sağlam olmayan yollarda çatlakların, çukurların oluşması uyguladığı/uygulayacağı politikaların da gittiği yolun sürecini gösteriyor. Bafra Ovası sulama projelerinde ödenek olmadığı süreçte, DSİ tarafından 2003 yılında 30 trilyon gerektiği talebine karşın 1,2

trilyon ödenek ayrılmış bu yıl 60 trilyon istemesine karşın 2,5 trilyon lira ödenek devlet tarafından ayrılmış. Buna benzer talepler diğer barajlar için sözkonusu iken ödenekler buralara yetersiz(!) Buraların tamamlandığında toplam 26 trilyon lira civarında tarımsal gelir artışı sağlanması bekleniyor. Fakat barajların sulama sisteminden yararlanabilecek köylüler açısından düşündüğümüzde IMF, DB, DTÖ vb. emperyalistlerin kurumlarının çıkarları ve dayatmalarıyla uygulanan tarım politikaları tarımsal üretimin azaltılmasını ve KİT'lerin özelleştirilmesini hedeflemekte. Bağım-

sız olarak hareket etmeyen Türk hakim sınıfları üretimi ve tarımsal gelir artışını sağlayacak projelere destek sunmacağı gibi hazırladığı Kamu Reformu Yasa Tasarısı'yla emperyalist sermayenin önündeki engellerin ortadan kaldırılarak yeni pazarlar oluşturulması sağlanıyor. Hazırlanan yasada oluşturulması düşünülen yeni düzenlemeler, sosyal devlet uygulamalarının (ne kadar yapıldığı/uygulandığı yazının başından beri aktardığımız ortada) tümünün tasfiyesini öngörerek her şeyin piyasaya tabi kılınmasını amaçlıyor.

(Samsun)

Üreticiye yardım için “yüzde 40 zarar” şartı

Alanya Ziraat Odası Başkanı **Turgut Musluoğlu**, yaşanan don olayından zarar gören köylülerin yarasını sarmak için hasar tespitine başladıklarını açıklayarak **Ziraat Odası, İlçe Tarım Müdürlüğü ve Ziraat Bankası işbirliğinde** oluşturulan Zarar Tespit Komisyonu'nun, çalışmalarına muz bahçelerinden başladığını belirtti. **Okurcalar** çevresinde zarar tespiti için çalışmalarına start veren komisyonun kapalı alanlarda zarar tespiti yapmaması tepkilere neden oldu. Konu ile ilgili bir açıklama yapan Musluoğlu, Muşmula bahçeleri başta olmak üzere, muz ve narenciye bahçelerinde büyük hasar bulunduğunu belirterek hasar tespit konusunda şunları söyledi:

“**Doğal afet kapsamında** hasar tespit komisyonu oluşturduk. Bu komisyon, dondan zarar gören tüm üreticilerle tek tek görüşüp tutanak hazırlıyor. **Kapalı alanlarda** oluşan zararlar ise hasar tespit çalışmaları kapsamına alınmıyor. **Bir üreticinin yardım alabilmesi için**, ürünlerinin yüzde 40'ının zarar görmüş olması gerekiyor.” (H. Merkezi)

İncir üreticinin elinde kaldı

Aydın'da halkın geçim kaynaklarından başta gelen incirin elde kalması üreticiyi düşündürüyor. 3 yıl önce 3 milyona satılan incir bu yıl elde kaldı. 750 bin'e satılmasına rağmen elde kalan incir üreticiyi zor durumda bırakıyor. Konuyla ilgili açıklama yapan Aydın Ziraat Odası Başkanı Arif Gürdal "geçen yıl 54.571 ton incir üretimi olduğunu ve bunun 34.574 tonu ihraç edildi" diyerek "3 yıldır üreticinin zor durumda olduğunu ve son 20 yılın en kötü 2 yılını yaşı-

yor üreticiler" dedi. Üretici Mehmet Oflas ise "Aydın'da binlerce incir üreticisinin ürünü elinde kaldı. Elde kalan 15 bin ton incire devletin çözüm bulmasını istiyoruz" dedi. Aydın'da yılda 54 bin ton incir üretilirken buna rağmen 2002-2003 sezonunda 32.232 ton, 2003-2004 sezonunda ise 34.574 ton incir ihracaatı yapıldı. İç tüketim ise incirde 5 bin ton olurken, en fazla 8 ay muhafaza edilen kuru incir satılmadığı için hayvan yemi olarak kullanılıyor. (İzmir)

Tütüne alternatif Dardanel firması

Emperyalizm, ülkemizde tarımsal faaliyeti kotalarla daraltıp desteklemelerden yoksun bırakarak köylünün sözleşmeli çiftçiliğe geçişini sağlıyor. Bu uygulamasının en açık örneği **Samsun'un Bafra ilçesinde** yaşanıyor. Türkiye'nin en kaliteli tütününün yetiştiği **Samsun'da** tütün yetiştirilmesine konulan kotayla **Bafra** tütün üreticileri geçim sıkıntısına düşünce alternatif ürün arayışı içerisine giriyor.

Tütün ekmekten vazgeçen ve başka ürün yetiştirme arayışları içinde olan köylülere, emperyalist gıda tekelleri çok cazip tekliflerle **Sözleşmeli Çiftçiliği** dayatıyor. Köylünün kendi toprağında sermaye adına üretim yapmasını sağlayan bu yasaya uygun olarak **Dardanel** firması köylüyle kalp enginarı ekmesi için sözleşme yaptı. **Bafra'nın Seyhulaş** köyünden 30 çiftçiyle eylül ayında sözleşme yaparak 250 dekar tarım arazisinde ektirdiği kalp enginarlarının ilk mahsulünü mayıs ayında Dardanel firması hasat ettirecek.

Ülkemizde tarımsal üretimi yok etmeye çalışan emperyalist sermaye, uşak hükümetlerin desteğiyle yıllarca köylünün yetiştirdiği ürününü desteklemek, teknolojilerini geliştirmek yerine vazgeçmesine neden olan yasaların çıkartılmasını sağlayarak, alternatif arayışı içinde olan köylüyü kendi sunduğu yöntemleri kabul ettirmeye çalışmaktadır. (Samsun)

DGD SİSTEMİ ÜRETİCİYE DESTEK OLAMIYOR

Tarımda girdi desteklerinin IMF'ye verilen tahhütler neticesinde kaldırılmasıyla yerine uygulanan **Doğrudan Gelir Desteği** sistemi üreticiye destek olamıyor.

Ülkemiz nüfusunun ortalama %40'ını ilgilendiren ve "**tarımda reform**" adına getirilen yapısal değişikliklerle tarımsal desteklerin tümünden kaldırılması ile 2001 yılında uygulanmaya başlayan DGD sisteminde verilen ödeme miktarı köylünün arazisinin çok parçalı olması, tapu kayıtlarının uygun olmaması nedeni ile yeterli olmuyor. Arazi bazında ödemelerin yapılmasında da problemler yaşanıyor. Samsun'un **Salhpazarı** ilçesinde köylülerin yaşadıkları sorun bunun en açık örneklerinden.

Gazetemizde bir önceki sayımızda köylünün yaşadıkları sorunları kendi anlatımlarıyla aktarmıştık. 2001 yılından başlayarak 3 yıldır Tarım İl Müdürlüğü tarafından onaylanan arazi ölçümlerinde sorunlar yaşanıyor. 2003 yılında tarlalarda yapılan ölçümlerde köylünün yıllardan beri kullandıkları arazilerin orman arazisi olduğu, tapu kayıtlarının bulunmadığı öne sürülerek, arazi kayıtları düşürülüyor. Köylüler Samsun milletvekillerine yaşadıkları sorunları aktardıkları halde, herhangi bir çözüm yolu sunulmamış. DGD'de ortaya çıkan somut gerçeklikler bununla sınırlı değil, hiç arazi kullanmayan veya meraya dayalı hayvancılık yapanlar bu uygulamalardan yararlanamıyor. Tapusu olduğu

halde tarımsal üretimle uğraşmayan, kentlerde yaşayanlar da tam tersine DGD ödemelerinden faydalanıyor.

"**Tarımda reform**" adına uygulanan sistem üretimin önüne geçerek bir çelişki yumağı oluşturmakta. Tarımla hiç alakası olmayan arazi sahiplerine destek sunulurken, ihtiyacı olan yoksul köylümüzün önüne sorunlar yığılıyor. Karadeniz bölgesinde **Samsun, Rize, Trabzon** gibi illerde arazi yapısı dağınık ve yamaç olan köylerde kişi başına düşen ödeme miktarı 300-400 milyon liranın altında kalıyor. Üstelik ödemelerin 2 taksitle yapıldığı göz önünde tutulursa 100-200 milyon liralık destek ile köylümüzün üretim yapmak için, tarımsal girdi alması, tarımı geliştirecek teknolojilerden faydalanması mümkün olmuyor. Bakanlık verilerine göre, 2003 yılı DGD uygulamaları kapsamında, 2 milyon 761 bin köylüye, yaklaşık 2 katrilyon 642 trilyon lira toplam DGD ödemesi yapılmış. Bu miktarın 540 trilyon lirası, 2003 yılı bütçesinden Aralık ayında, 387 ilçede ödenmiş. Yukarıda da belirttiğimiz gibi 2,5 milyonu aşkın köylü içerisinde yoksul köylü oranı çok fazla ve ödenmiş miktarlardan çok az miktarından bu köylüler yararlanmış. Dekar başına alınan üründen kazanılan gelire göre yoksul köylerde DGD ödemeleri ve destekler büyük önem kazanırken, gelişmiş bölgelerde köylüler DGD'yi "**cep harçlığı**" olarak kullanıyor. (Samsun)

EN ÇOK ŞİKAYET EDİLEN KURUM "EMNİYET"

Başbakanlığa bağlı İnsan Hakları Başkanlığı'nın hazırladığı "Ocak ayı ihlal istatistikleri"ne göre en fazla insan hakkı ihlali yapılan il Ankara, en çok şikayet edilen kurum ise Emniyet oldu.

Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı, 930 il ve ilçedeki kurullara yapılan "insan hakları ihlali şikayetlerini" istatistiki veri haline getirdi.

Çalışmanın Ocak ayı sonuçlarına göre, yılın başında ihlal iddiasıyla başvuruda bulunan kişi sayısı 76, ihlal edildiği iddia edilen hak sayısı ise 138 oldu.

Ocak ayında en fazla şikayet işkence ve kötü muamele oldu. İfade hürriyeti ile toplantı ve gösteri yürüyüşleri hakkı ihlallerine yönelik şikayet ise çok sınırlı kaldı.

Çalışmayla hak ihlallerinin kurumlarla göre dağılımı da yapıldı. Buna göre, en fazla hak ihlal ettiği iddia edilen kurum Emniyet oldu. Sırasıyla bakanlıklar, adliye, Jandarma ve belediyelerin de insan haklarını ihlal ettiği ifade edildi.

İhlal iddiaları en çok Ankara'dan geldi. Ankara'yı İstanbul ve İzmir takip etti. (H. Merkezi)

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ OKURU ÖLDÜRÜLDÜ

8 Mart akşamı Tunceli'nin Mazgirt ilçesinde İmam Boztaş isimli bir Devrimci Demokrasi okuru evi taranarak katledildi. Devrimci Demokrasi gazetesinden aldığımız bilgiye göre Tunceli'de seçim faaliyeti yürüten İmam Boztaş'ın evine gece geç saatlerde Özel Tim girmek istiyor. Dışarı çağrılan İmam Boztaş dışarı çıkmak istemeyip "içeri gelin, içerde konuşalım" çağrısında bulunuyor. Bunun üzerine evi taranarak katlediliyor. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada elde ettiğimiz bilgiye göre İmam Boztaş'ın cenazesi 9 Mart günü toprağa verildi. (H. Merkezi)

MUNZUR ÇEVRE VE KÜLTÜR DERNEĞİ'NDE PANEL

Munzur Çevre Derneği 29 Şubat 2004 günü Şişli Kültür Merkezi'nde "Munzur Vadisi, Barajlar, Sorunları ve Çözümleri" konulu bir panel düzenledi. Saat 12:00'de başlayan panele Tunceli Milletvekili; Av. Sinan Yerlikaya, İTÜ Meteoroloji Mühendisliği Bölümünden Prof. Dr. Mikdat Kadioğlu, İTÜ Çevre Mühendisliği Bölümünden Prof. Dr. İlhan Talınlı, İstanbul Tabipler Odası Adına Dr. Ümit Şahin, Av. Cem Yıldız, Panel Yöneticisi, Mak. Müh. Hüseyin Kaya katıldı.

Açılış konuşmasının ardından tek tek söz alan konuşmacılar; genel olarak emperyalistlerin ve onların Türkiye'deki temsilcileri olan egemen sınıfların politikalarına değindiler. Munzur vadisi üzerinde kurulacak barajların bölge halkı ve doğa üzerindeki etkilerini anlatan konuşmacılar, toplumun duyarlı kesimlerinin bu soruna sessiz kalmamaları, mücadele etmeleri gerektiğini vurguladılar. Son olarak konunun hukuki boyutuna da değinilen panel verilen aranın ardından soru cevap kısmıyla son buldu. (İstanbul)

Zulmün parçalandığı gün: NEWROZ

Egemenlerce karartılmaya, içi boşaltılmaya, üstü örtülmeye çalışılan Newroz'un devrimci-isyancı özü, nasıl geçmişten günümüze taşındıysa devrimci-komünist,yurtseverler bu mirası, aynı bilinç ve kararlılıkla taşımak görev ve sorumluluğu ile yüzyüzedir.

21 Mart da Kürt halkının asırlar boyu süregelen çığlığının adıdır. Zalim Dehak'ların susturmaya çalıştığı çığlığın, Demirci Kawa'larca haykırıldığı gündür.

Tarih sayfaları her dönem zulme, zora, baskıya maruz kalmış mazlum halkların başkaldırı ve direniş destanlarına tanıklık etmiştir. Zulmeden ne kadar zalimse, zulme uğrayan da o kadar asi ve direngen olmuştur. Mazlum halk gün gelip de gücünün farkına varıp dayandığında zalimin kapısına; o zaman değişmiş gecenin rengi. Ve ateş olup yakmıştır zalimin zulmünü.

21 Mart da Kürt halkının asırlar boyu süregelen çığlığının adıdır. Zalim Dehak'ların susturmaya çalıştığı çığlığın, Demirci Kawa'larca haykırıldığı gündür. O günün koşulları göz önüne alınarak incelendiğinde Newroz Dehak'ın zulmüne yöneldiği için kendi içinde devrimci bir öz taşır. Devrimci ve komünistler bu yönü öne çıkararak Newroz'un isyancı karakterini savunur. Bu özelliklerinden koparılmış bir Newroz anlayışı savunulamaz.

Tarihsel açıdan Newroz'u inceleyerek kökeni Mezopotamya'ya kadar uzanır. Bu topraklar üzerinde kurulu Asur devletinin zalim bir kralı Dehak...

Ve zulmün olduğu her yerde hoşnutsuz insan yığınları içinde yetişen bir kahraman Demirci Kawa. Dehak Asur İmparatorluğu içinde yaşayan halklara özellikle de Kürtlerin ataları olan Med'lere büyük acılar çektirmiştir. Efsaneye göre; zalim Dehak amansız bir hastalığa yakalanır. Dehak'ın derdinin devası da her gün iki Med gencinin beynini yemesi olarak söylenir ünlü büyücüler ve hekimlerce. Zalim kral her gün iki Med gencinin beynini yerken bu sayı zamanla 3'e, 5'e, 10'a çıkmıştır; Med'li gençler 10'ar 10'ar götürülüp katlediliyor, gençlerin beyinleri Dehak'a sunuluyormuş. Bir gün sıra Demirci Kawa'nın çocuklarına gelmiş, Kawa bunu hazmedememiş, Dehak'ın sarayını basarak, çekiciyle zalimi paramparça etmiş

ve sarayın burçlarında ateşler yakarak Med halkını zulmün düzenine karşı isyana çağırılmış. O gün bugündür 21 Mart zulme karşı direniş günü olarak kutlanır.

Aradan yüzyıllar geçmesine rağmen, Kürt halkı üzerindeki zulüm her daim kendini korumuştur. Bugün ülkemize baktığımızda Dehak'ın yerini faşist TC devleti almıştır. TC'nin tarihine kabaca bir göz attığımızda daha iyi görülecektir. TC'nin kurulduğu 1923'ün hemen iki yıl sonrası 1925 Şeyh Sa'it ayaklanmasının kanla bastırılması, 1928 Koçgiri, 1938 Dersim, Ağrı, Zilan isyanlarına karşı faşist devletin tutumu hep katletmek yönünde olmuştur. Fakat her defasında Kürt halkının isyan yüklü çığlığı faşizmin beyninde patladı. Bazen Diyarbakır'da Zekiye Alkan, Mazlum Doğan, bazen İzmir Kadifekale'de Rahşan Demirel, bazen de Rozahi ve Berivan oldu bu isyan.

21 Mart kutlamaları da birçok kezkanlı geçmiştir. TC umudun şaha kalktığı, isyanın, başkaldırının, uyanışın günü olan 92 Newroz'unu da kadın, çocuk, yaşlı demeden kana bulamıştır. Cizre, Şırnak, Şemdinli, Eruh, Kurtalan, Derik, Kızıltepe, Lice, Mardin, Diyarbakır ve birçok ilde insanlara panzerlerle, tanklarla, otomatik silahlarla saldıran devlet güçleri 100 insanı katletmiştir. Ve aynı yıl "Newroz bayramını" ortaya atarak bu şekilde kutlamaların içeri boşaltılmaya çalışmıştır. Bu bayram bir anda tarih kitaplarında aranıp bulunmuş ve "Bahar bayramı" olarak kutlanması hatta resmi bayram olması bile istenmiştir. Fakat bu oyunları tutmamıştır.

Egemenlerce karartılmaya, içi boşaltılmaya, üstü örtülmeye çalışılan Newroz'un devrimci-isyancı özü, nasıl geçmişten günümüze taşındıysa devrimci-komünist, yurtseverler bu mirası, aynı bilinç ve kararlılıkla taşımak görev ve sorumluluğu ile yüzyüzedir. Aksi taktirde Newroz'un içi egemenlerce boşaltılacaktır. Tüm Ortadoğu ve Kürt halkı için ayrı bir öneme sahip olan Newroz'u Kürt dinamiğini harekete geçirmede, örgütlemeye bir araç olarak kullanmak ve Newroz kutlamalarını devletin korkulu rüyası haline gelecek bir güne dönüştürmek sorumluluğuyla karşı karşıya bulunmaktadır.

Süleyman Yeter mezarı başında anıldı

Süleyman Yeter ve Birtan Altunbaş'ın işkencede katledilişleri 7 Mart 2004 tarihinde ESP tarafından Süleyman Yeter'in mezarı başında yapılan bir etkinlikle anıldı. Anmada "Birtan Altunbaş, Süleyman Yeter'in katillerini yargılayacağız", "İşkenceci devlet hesap verecek", "Birtan Altunbaş ölümsüzdür" dövizleri taşınarak bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Yeter'in eşi Ayşe Yumlu Yeter yaptığı konuşmada "Gülbahar Gündüz, Derya Aksakal, Önder Babat, Tokat'ta katledilen devrimciler devletin işkence uygulamalarının güncel örnekleridir" dedi. Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için mücadele ettiklerini belirten Yeter, "katillere gereken bedeli ödeteceğiz" sözleriyle konuşmasını sonlandırdı. Limter-İş Sendikası adına bir konuşma yapan Mehmet Barındık, Yeter'in hesabını işçi sınıfını ve ezi-

lenleri örgütleyerek soracaklarını söyledi. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkan Adayı Kamber Saygılı ise, ezenler ve ezilenler olduğu sürece mücadeleye devam edeceklerini belirtti. Anmaya katılan yaklaşık 100 kişi "Katil devlet hesap verecek" sloganlarını attıktan sonra etkinlik sona erdi. (H. Merkezi)

ADANA İHD'DEN ANMA

İHD Adana Şube Sekreteri Ethem Açıkalin, DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikası Eğitim Uzmanı Süleyman Yeter'in ölümüne neden olan polislerin görevden alınmasını istedi.

İnönü Parkı'nda ESP, İHD, Genel-İş 2 No'lu Adana Şubesi, DİSK Tekstil, Dayanışma gazetesi, Eğitim-Sen, ESM, BTS, Haber-Sen tarafından düzenlenen eylemde

basın açıklamasını okuyan İHD Şube Sekreteri Ethem Açıkalin, 1999 yılında gözaltına alınan Süleyman Yeter'in işkenceyle öldürüldüğünün adli tıp raporlarının belirlendiğini, ancak işkencecilere açılan davanın 3 yıl sonra sonuçlandığını ve verilen cezaların ertelendiğini hatırlattı. Süleyman Yeter'i öldürenlerin hâlâ görevlerinin başında olduğuna dikkat çeken Açıkalin, işkencenin bir suç olarak kabul edilmesine rağmen sürdürdüğünü belirterek, işkencecilerin cezalandırılmasını istedi. Açıkalin, polislerin görevlerinden alınmasını talep ederek, aksi halde başta AKP Hükümeti olmak üzere tüm yetkililerin sorumlu olacağını vurguladı.

Açıklama sırasında sık sık "Süleyman Yeter ölmedi", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" ve "Katiller hesap verecek" şeklinde sloganlar atıldı. (Mersin)

Çukurova'da ILPS tanıtım panelleri

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) Mersin, Adana ve Tarsus'ta yapılan panellerle tanıtıldı. 28 Şubat Cumartesi günü saat 12:00'de **Eğitim-Sen Tarsus şubesinde**, saat 16:00'da **Mersin Temel Haklar ve Özgürlükler Derneğinde**, 29 Şubat Pazar günü ise Adana **İnce Memed Kitap-Kültüründe** yapılan panellerde ILPS'nin tanıtımının yanı sıra emperyalist saldırganlık, YÖK Yasa Tasarısı, Kamu Reformu Tasarısı, 4857 No'lu İş Yasasına da değinildi. Yapılan panellere DDSB adına **Yetiş Özçelik**, Mersin üniversitesinden **Sinan Elitemiz** ve ILPS Türkiye Seksiyonu adına **Aliyah Elisabeth Brunner** panelist olarak katıldı. Mersin'de ise bir eğitim görevlisi Kamu Reformu Tasarısına değindi. DDSB adına katılan Yetiş Özçelik "Emperyalizm, içine girdiği bunalımla halklara azgınca saldırmakta, neo-liberal politikalar dediği saldırılarla bunu yaşama geçirmeye çalışmakta. Ülkemizde ise

uşakları aracılığıyla emekçi halkımıza azgınca saldırmakta, bu güne kadar ortaya çıkan her krizin faturasını biz emekçilere çıkarmıştır. Kamu reformu tasarısı, 1475 ve 4857 no'lu iş yasası, tarımın tasfiyesi ile tüm bunlar yansımaları bulmaktadır. İşçi sınıfı özgülünde ele aldığımızda bu saldırıları ancak örgütlenerek ve örgütleyerek püskürtebiliriz" dedi. Şu anki mevcut sendikal hareketlenmelere değinen Özçelik, DDSB ve sınıf sendikacılığını da anlattı. Mersin Üniversitesinden Sinan Elitemiz ise Yeni YÖK Yasa Tasarısıyla üniversitelerin halk çocuklarına kapanacağını, üniversitelerin birer ticarethaneye dönüştürüleceğini, derslerin stajyer öğretmenler tarafından verileceğini söyledi. Mersin'de söz alan eğitim görevlisi ise Kamu reformu tasarısı ile kamusal alanın tasfiye edilmeye yönelindiğini, performansa ve esnek çalışmaya dayalı bir politikanın yaşama geçirilmeye çalışıldığını, sağlık, eğitim gi-

bi hakların bile özelleştirileceğini ve buna karşı konulması gerektiğini belirtti. Panellerde söz alan ILPS temsilcisi ise "Emperyalizm 1990'lı yıllarda Yeni Dünya Düzeni sonrasında ise Küreselleşme adını kullanıyordu. Rus sosyal emperyalizminin çöküşüyle çöken sosyalizmiş gibi 'ideolojiler öldü', 'sınıf mücadelesi bitti' tarzı söylemleri yayarak bunu küreselleşmenin mutlaklığı ve yenilmezliği olarak yansıttı. ILPS Seattle'deki militan hareketin içinde doğdu ve Mayıs 2001'de Hollanda'da 'emperyalistler şimdi daha da korksun' şiarıyla kuruluşunu ilan etti. ILPS'nin tüm dünyadaki anti-emperyalist, ilerici, devrimci güçleri biraraya getirmek ve militan bir anti-emperyalist cephe oluşturmak gibi bir hedefi var. ILPS'nin Türkiye ve Filipinler'de seksiyon büro, Japonya'da sağlık, Brezilya'da ise tarım sorunu üzerine iki çalışma grubu var. Biri kadın komisyonu, diğeri gençlik komisyo-

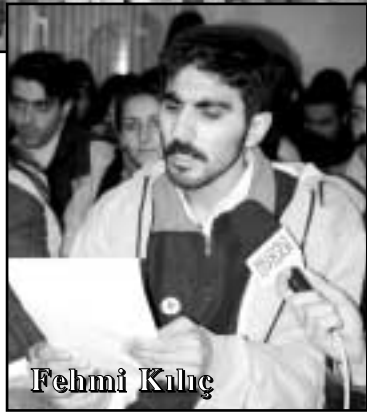
nu olmak üzere iki konferans gerçekleştirdi. Ayrıca biri Selanik 2003, diğeri Mumbai 2004 direnişi olmak üzere iki kamp yaptı. ILPS çeşitli ülkelerde verilen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini destekler ve geliştirir. Feodalizme, emperyalizme, faşizme, kastizme ve her türden gerici karşıdır" diyerek ILPS'yi tanıttı. Yapılan konuşmaların ardından geçilen soru-cevap kısmında çeşitli kurumlardan gelen insanların da olması nedeniyle sıcak ve canlı tartışmalar yaşandı. Sınıf sendikacılığı, YÖK Yasa tasarısı ile ilgili sorular ve Nepal'de gelişen halk savaşı, Dünya Sosyal Forumu, Mumbai direnişi DSF'ye rağmen neden örgütlendi, Küba ve ILPS'ye üyelik gibi konularda sorulan sorular canlı bir tartışma ortamının yaratılmasına neden oldu. Adana-Tarsus ve Mersin'de toplam 150 kişinin katıldığı panel Adana'da **Grup Halkça**'nın söylediği türküler ve marşlarla son buldu. (Mersin)

Taksim'de yargısız infaz!

3 Mart 2004 tarihinde saat 19:00'da Taksim İmam Adnan Sokak'taki Devrimci Hareket dergisinden çıkarken başına kurşun isabet eden **Önder Babat**, kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. 1979 Tunceli Pertek doğumlu olan Babat, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi son sınıf öğrencisiydi. Hakkında soruşturma açılan öğrencilerden biri olan Babat'ın cenazesi Taksim İlk Yardım Hastanesinden alınarak otopsi yapılması için Adli Tıp'a kaldırıldı. Otopsi yapıldıktan sonra 4 Mart 2004 tarihinde Yenibosna Cemevi'ne götürülen Önder Babat'ın cenazesi, buradan gömülmesi için arkadaşları ve ailesi tarafından memleketi olan Tunceli'ye doğru alkışlar ve sloganlarla uğurlandı. **Partizan**, Devrimci Demokrasi, **Devrimci Hareket** ve Atılım okurlarının da katıldığı cenaze töreninde "**Önder yoldaş ölümsüzdür**", "Devrimciler uzanan elleri kıracağız", "**Katil devlet**" sloganları atıldı.

5 Mart 2004 tarihinde İHD İstanbul Şubesi'nde bir araya gelen Devrimci Hareket dergisi çalışanları yaptıkları basın açıklamasıyla olayın sıradan bir olay olmadığını ve Önder Babat'ın karanlığı seven güçlerce

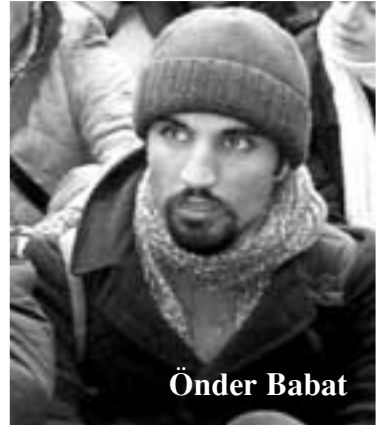

Fehmi Kılıç

gözbebeğimiz gibi koruyacak, onlara uzanan elleri kıracak ve köhnemiş düzeni yerle bir edene kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi. Olay anında Babat'ın yanında bulunan bir arkadaşı ölüm olayına ilişkin yaptığı açıklamada, hastanede ifade verirken bir ara çıkan karışıklık esnasında sivil bir polisin gırtlığını sıkıttığını, hastanenin ve polisin "kafasına taş düşmüş adli bir vaka değil adi bir vaka" denildiğini ancak bunun inandırıcılığının olmadığını belirtti. Babat'ın aniden yere düştüğünü ve kaldırmaya çalışırken, kafasından akan kanı gördüklerinde yaralandığını anlattıklarını ifade etti. Polisin Babat'ın ailesinin yanına giderek bir taş parçası gösterdiklerini ve savcılığa gitmemeleri ve olayın adi bir vaka olduğu yönünde bilgilendirme yapmasından sonra şüphelerinin iyice arttığını belirten arkadaş, Babat'ın ailesinin de ısrarlı tutumu sonucu Adli Tıp'ta otopsi yapılmasına karar verildiğinin altını çizdi. Babat'ın avukatı olan Anıt Baba ise, olay cereyan ettikten sonra yaşanan gariplikleri ve hukuki boyutunu değerlendirdi. Baba "hastanede sabaha kadar bir şey yapılmadı. Olay adli değil adidir denilerek, otopsi yapılmasına gerek olmadığı söylendi. Yapılan otopsinin ön raporunda kafatasından 9 mm çapında bir kurşun çıkartılarak olayın kesinlikle taşla ilgisinin olmadığı, uzaktan susturucudan atılmış olma ihtimalinin yüksek olduğu ortaya çıktı. Olay yaşanırken hiç ses olmaması ve sol bir derginin önünde meydana gelmesi şüphelerimizi artırıyor. Bu siyasi bir cinayettir. Ancak bu olayın da faili meçhul olmaması için basın da bu işi takip etmesini istiyoruz" dedi.

Basın açıklamasına çeşitli DKÖ ve devrimci-sosyalist basın çalışanları ve okurları da katılarak destek verdi. Aynı saatlerde İstanbul Üniversitesi öğrencileri Beyazıt Meydanı'nda toplanarak arkadaşlarının öldürülmesinin peşini bırakmayacaklarını dile getirdiler. Edebiyat Fakültesi ve Hukuk Fakültesi'nde bildiriler dağıtarak Önder Babat'ın resminin olduğu kokartları takan İÜ öğrencileri Siyasal Bilgiler Fakültesi ve merkez kampüsün yemekhanesinde konuşmalar yaptı, kitleyi eyleme çağırdı. "**ÖNDER YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR**" pankartını açan 150 öğrenci Merkez kampüs bahçesinden "**Katil polis üniversiteden defol**", "Susma sustukça sıra sana gelecek", "**Katiller bulunsun hesap sorulsun**", "Önder'e sözümüz devrim olacak" sloganlarını atarak meydana indiler ve burada basın açıklaması yaptılar. Yaptıkları açıklamada ise "Önder'e sıkılmış olan

bu kurşun bilimsel, aydın üniversiteli kimliğine ve tüm topluma sıkılmıştır. Önder arkadaşımızın failinin veya faillerinin bulunması için mücadelemiz sürecek. Önder arkadaşımız artık aramızda olmasa da biz devrimci-demokrat öğrenciler olarak bu mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceğiz" diyerek tekrar alkış ve sloganlarla kampüse geri döndüler. (İstanbul)

Önder Babat

"TUTUKLANAN ARKADAŞLARIMIZ SERBEST BIRAKILMALIDIR"

Malatya ESP, KESK'in Diyarbakır'da düzenlediği "**Demokratik Dönüşüm Mitingi**"nde arkadaşlarının dövülerek gözaltına alınıp tutuklanmalarını **28 Şubat** Cumartesi günü postane önünde saat 12.30'da yaptıkları basın açıklamasıyla kınayıp tutuklanan arkadaşlarının serbest bırakılmasını istedi.

"**Tutuklananlar serbest bırakılsın**", "**Kölelik yasasına tek yumruk tek barikat**" vb. dövizlerinin açıldığı açıklamada kitle "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**", "Baskılar bizi yıldırılmaz", "**Direne direne kazanacağız**" sloganlarını attılar.

Basın açıklamasındaki metni okuyan **Ali Sönmez Kayar**, Kamu Yönetimi Kanunu ismiyle çıkarılmak istenen "**kölelik yasasına**" karşı KESK'in 21 Şubat günü Diyarbakır'da düzenlediği bölge mitinginde çeşitli illerden gelecek miting katılan ESP'li emekçiler alana sokulmak istenmeyince arkadaşlarımız saldırıya uğradılar. Bu saldırılar, baskılar, tutuklamalar bizleri haklı ve meşru mücadelemizden alıkoymaz. Malatya ESP olarak bu saldırıları kınıyor, bu saldırıları gerçekleştirenlerin cezalandırılmasını ve tutuklu arkadaşlarımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz" dedi. (Malatya)

Tutsaklardan F tipine suç duyurusu

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde kalan devrimci tutsaklar hapishanedeki hak ihlalleri ve taraflı uygulamalar ve tecrite karşı suç duyurusunda bulundular. Cumhuriyet Başsavcılığı ve Cumhurbaşkanlığı'na verilen suç duyurusu dilekçelerinde şunlar dile getiriliyor:

"Tecritin devlet politikası olarak benimsenip, katliamlarla hayata geçirilmesi ile birlikte biz devrimci tutsaklara yönelik hak gaspları ve saldırılar ailelerimizi de kapsayacak şekilde, her alanda çeşitlenip derinleştirilerek sürdü, sürüyor.

Saldırının bir boyutu, sağlığımızla ilgili gelişmeleri takip etmemizin önüne engeller konması, teşhisin tedavinin makul zaman ve biçimde yapılmaması, ciddi hastalıkları olanlarımızın sürekli sakat kalmaya ve ölüme terk edilmesi, hatta tedavi sırasında kasta varan tutumlarla katletme girişimleridir. Onlarca örneğe son olarak Erol Zavar'ın yaşamını riske atmak eklenmiştir.

1- Sağlıkla ilgili girişimlerimizde genel olarak karşılaştığımız, soruşturma sırasında hepsini örneklendirip, kanıtlayabileceğimiz suça denk düşen keyfilikler:

a) Hapishane revirine göz, böbrek, kalp, mide vb.ciddi hastalıkların belirtileri ile gittiğimiz halde ilaç yazılarak gönderilmiyor.

b) Gerek revir gerekse hastanede rahatsızlıklarımızı anlatmaya çalışırken gardiyan-asker tarafından, meslek etiğini hiçe sayan doktorların da isteği ile zorla dışarı çıkarılıyor.

...
e) Sürekli ilaç tedavilerinde hastanelerin yazdığı reçetelere sadık kalınmayıp;

başka ilaçlar verilerek tedavi etkisi zayıflatılmaktadır.

f) Kullanımı zorunlu olan gözlük vb. sağlık malzemelerinin alımı çeşitli gerekçelerle belirsiz süre ertelenerek varolan rahatsızlıkların ilerlemesine sebep olunmaktadır."

Erol Zavar'ın hastalığının ciddiliğinin ayrıntılı olarak anlatıldığı dilekçede, tedavisinin bilinçli olarak aksatıldığı belirtili-

yor. Tekirdağ Devlet Hastanesinin kanser hastası olmasına rağmen "sağlam" raporu verdiği belirtilerek, bunun kasıtlı bir davranış olduğunun altı çiziliyor.

Aziz Doğan isimli tutsağın, tecritten kaynaklı psikolojik sorunlar yaşadığı, idarenin ilgisiz tutumu nedeniyle rahatsızlığının derinleştiği söyleniyor. 3 defa intihara kalkışmış olmasına rağmen, sayısız dilekçe verildiği halde hastaneye yatırılmadığı belirtiliyor.

Hasan Tahsin Akgün isimli tutsağın da yine tecritten kaynaklı psikolojik sorunlar yaşadığı belirtilirken, aynı şekilde verilen dilekçelerin göz ardı edildiği söyleniyor.

Sonuç olarak ise; gerek hapishane, gerekse hastane personelinin keyfi davranma gücünü tecrit koşullarından aldığı, bu yüzden tutsakların sakat kalmasının, ölüm riskiyle yüz yüze gelmesinin birinci dereceden sorumlularının tecrit politikalarının sahibinin, uygulayıcılarının ve savunucularının olacağı vurgulanıyor. Bu yüzden sorumlular hakkında soruşturma başlatılmasını, hastaneye götürülmelerin ambulansla yapılmasını, yanına refakatçi alınmasını, bu keyfi uygulamalara göz yumanların yargılanmasının talep edildiği belirtilerek dilekçe bitiriliyor.

Tutuklu Gazeteciler Platformu'ndan kınama

Tutuklu Gazeteciler Platformu "Sibel Işık ve Mustafa Benli adlı gazetecilerin tutuklanmasını, gazeteci Erol Zavar'ın yaşamının tehlikede" olmasını kınayan bir açıklama yaptı. Açıklamada: "Düzen muhalifi devrimci, sosyalist basın emekçileri üzerinde baskılar sürüyor. İki gazeteci daha gözaltına alınıp tutuklandı. Kanser hastası Erol Zavar ölüme terkedilmiş durumda.

1- KESK'in 21 Şubat 2004 günü Diyarbakır'da Kamu Yönetimi Temel Kanunu'na karşı düzenlediği mitingi izlemeye giden Atılım Gazetesi Malatya muhabiri Sibel Işık gözaltına alındı. 22 Şubat tarihinde "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası"na muhalefetten tutuklanarak Diyarbakır E Tipi Hapishanesi'ne konuldu.

2- Hedef Dergisi Sahibi ve Yazışları Müdürü Mustafa Benli Çorum'da tutuklandı. 399. maddeden serbest bırakılan Benli, ağır sağlık sorunlarıyla yüz yüze olmasına karşın Adli Tıp'ın rapor vermemesi üzerine yeniden hapishaneye konuldu.

3- Edirne F tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Odak Dergisi Sahibi ve Yazışları Müdürü Erol Zavar'ın yaşamı tehlikede.

Sibel Işık, Mustafa Benli ve kanser hastası Erol Zavar'la dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtiyor, başta basın kuruluşları olmak üzere konuyla ilgili kurum ve kuruluşları, ilerici kamuoyu ve basını tutuklu gazetecilere sahip çıkmaya çağırıyoruz" denildi. (H. Merkezi)

Tecritte ölümler sürüyor

Muharrem Karademir

TECRİTTE 108. CAN

Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi'nde yer alan, Kandıra F Tipinde tutsak olan Muharrem Karademir, 28 Şubat 2004 tarihinde bulunduğu hapishanede bedenini tutuşturarak ölümsüzleşti. Çocukluğunu yaşadığı yer olan Gazi Mahallesi'nde devrimciler ve mahalle halkı 29 Şubat tarihinde Cemevi'nde başlayan cenaze töreninde Karademir'i son yolculuğuna sloganlarla uğurladı. Öğlen saatlerinde Cemevi'nde toplanan yaklaşık 1000 kişi "Kahramanlar ölmez, halk yenilmez" pankartı açarak "Muharrem Karademir ölümsüzdür", "Yaşasın ölüm orucu direnişimiz", "Sonuna, sonsuza, sonuncumuza kadar direneceğiz" sloganları atıldı ve cenazenin gelmesi beklendi. Mahalle esnafı da cenazenin gelmesinin beklendiği 2 saat süresince kepenk kapatma eylemi yaptı. 96 ölüm orucu gazisi olan Muharrem Karademir'in cenazesinin gelmesiyle ellerinde kızıl bayraklarıyla yürüyüş korteji oluşturarak topluluk omuzlarında taşıdığı Karademir'i çocukluğunun geçtiği, mahallenin girişinde yer alan tepeye doğru ara sokaklardan yürüdü. Tepeye varıldığında ölüm orucu ve devrim şe-

hitleri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından yapılan konuşmada ölümler karşısında sessiz kalınmaması istendi. Buradan Cebeci mezarlığına doğru yola çıkarılan Karademir'in tabutu DHKP-C bayrağına sarıldı. Ölüm orucu eyleminin 118. gününde feda eylemi gerçekleştirerek şehit düşen Muharrem Karademir burada sloganlarla toprağa verildi. (İstanbul)

Malatya'daki TAYAD'lı aileler, Kandıra F Tipi Hapishanesinde Ölüm Orucu 10. ekibinden Muharrem Karademir'in Ölüm Orucu'nun 130. gününde şehit düşmesinin ardından bir basın açıklaması yaptı.

29 Şubat Pazar günü saat 13.00'te Eğitim-Sen binası önünde "Hapishanelerde 108 İnsan Öldü Duydunuz mu?" yazılı ve TAYAD'lı Aileler imzalı pankart açan aileler adına basın açıklamasını okuyan Çiğdem Dağdeviren "biz bu basın açıklamasının duyurusunu yaparken 107 insan öldü duyduz mu? diyorduk. Ama dün öğle saatlerinde gelen bir haberle Kandıra F tipi Hapishanesi'nde Ölüm Orucu 10. ekibinden Muharrem Karademir'in direnişinin 130. gününde hayatını kaybettiğini öğrendik. 4 yıldır her platformda tecritin ölüm demek olduğunu anlatıyoruz. Bunun bariz göstergesidir 108 ölüm. AKP hükümeti var olan direnişi görmezden gelerek bu ölümlerin sorumlusudur" dedi. Dağdeviren açıklamasının devamında basının tecritle ilgili sansür uygulamasını da eleştirirken hükümete ve basına seslenerek "ölümlerin ağırlığını kaldıramazsınız, her ölümden siz sorumlusunuz" dedi. Basın açıklamasında "Tecrite ve sansüre son", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "Devrim şehitleri ölümsüzdür" vb. sloganları atılırken açıklama alkışlarla sona erdi.

109. ÖLÜM ORUCU ŞEHİDİ SONSUZLUĞA UĞURLANDI

Uşak Hapishanesi'nde kendini yakarak feda eylemi yapan Günay Öğrener kaldırıldığı Yeşilyurt Devlet Hastanesi'nde 4 Mart 2004 tarihinde 18:00 sıralarında şehit düştü. Öğrener 5 Mart 2004 günü hastane morgundan alınıp Bayraklı Adli Tıp'a götürüldü. Saat 15:00'e doğru alınan cenaze alkışlarla ve "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz", "Kahramanlar ölmez halk yenilmez" sloganlarıyla karşılandı. Cenaze otobüslerle Öğrener'in memleketi Burdur'a götürüldü. Burdur'da yoldaşları, dostları ve ailesi tarafından yapılan cenaze töreniyle ölümsüzlüğe uğurlandı. Ölüm Orucunun 135.

Günay Öğrener

gününde şehit düşen Öğrener'le birlikte şehitlerin sayısı 109 oldu.

(İzmir)

TAYAD'dan basın açıklaması

28 Şubat 2004 tarihinde Marmara TAYAD binasında yapılan basın toplantısında 6 Şubat 2004 tarihinden itibaren devletin TAYAD üzerindeki baskıları anlatıldı. Son olarak Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde "Hapishanelerde 107 insan öldü, duyduz mu?" yazılı afişleri asarken gözaltına alınan Erdoğan Kaldi adlı gencin üzerinden derneğe yönelik saldırıların arttığına dikkat çeken TAYAD'lı aileler polislin komposuyla karşı karşıya kaldıklarını belirttiler. Söz konusu genç gözaltına alındıktan sonra verdiği ifadelerle bölge sorumlusu, mahalle sorumlusu, sorumlu yardımcısı, aktif üye, sempatizan, taraftar vb. konular yüklediği 148 kişinin ismini ve adreslerini verdi. Aralarında TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün de (Tangün 19 Şubat 2004 tarihinde dernek binasının önünden kaçınarak tutuklanmıştı.) Kaldi'nin ifadeleri gerekçe

gösterilerek başlatılan operasyonlarda çok sayıda kişi gözaltına alındı, tutuklamalar oldu. TAYAD'lı ailelerin açıklamada belirttiği hususlardan birisi ise gencin sadece DHKP-C örgütü değil, MLKP örgütü ve Kaldıraç dergisinden insanların da ismini vermesi. Sadece bir kişinin ifadesine dayanarak operasyon gerçekleştirilen polislin acizliğine değinen aileler son olarak şunları belirttiler: "Polis müdürlerinin durmadan anlattıkları 'delilden sanığa gitme' oyunu işte tam da böyle oynanıyor. Zavalı bir genci tutmuş '11 Eylül'de Amerika'ya sen mi saldırdın?' desen kabul edecek hale getirmiş, sonra önüne 'ifade' diye yazdıklarını koyup imzalatıyor. Böyle bir kafa yukarıda özetlediğimiz kara mizahları yaratır."

(İstanbul)

Devletin adaleti kendini gösterdi!

Sanıkların avukatı Behiç Aşçı, davanın ölüm oruçları ile hesaplaşmak için açılmış siyasi bir dava olduğunu ifade ederek, dünyanın hiçbir ülkesinde ölüm orucu eylemi yapan kişilere dava açılmadığını söyledi.

Küçükarmutlu'da F Tipi Hapishaneleri protesto etmek amacıyla Ölüm Orucu yapanlara yönelik düzenlenen operasyonlarda gözaltına alınan 19 kişi hakkında açılan "Küçükarmutlu Davası" karara bağlandı. Sanıklar verilen kararı duruşma salonunda slogan atarak protesto ederken, TAYAD'lı bir grup ise DGM bahçesinde açıklama yapmak istedi. Açıklamaya izin vermeyen polis, gruba müdahale ederek, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

İstanbul 6 No'lu DGM'de görülen duruşmaya, "DHKP/C'ye üye oldukları" gerekçesiyle haklarında 15 yıldan 22.5 yıla kadar ağır hapis cezası istenen tutuklu sanıklar **Zeki Doğan, Sinan Tökü, Güzin Tolga, Ah-**

met Güzel, **Gamze Turan, Vedat Çelik, Selma Kubat** ve **Eylem Göktaş** katıldı.

Sanıkların avukatı **Behiç Aşçı**, davanın ölüm oruçları ile hesaplaşmak için açılmış siyasi bir dava olduğunu ifade ederek, **dünyanın hiçbir ülkesinde ölüm orucu eylemi yapan kişilere dava açılmadığını söyledi.**

Zeki Doğan, Sinan Tökü, Güzin Tolga, Eylem Göktaş, Ahmet Güzel, Gamze Turan, Vedat Çelik, Selma Kubat, Halil Aksu, Haydar Bozkurt, Hakkı Şimşek, Hüseyin Akpınar, Ferhat Ertürk, Özkan Güzel, Memduh Özen ve **Halil Acar**'ı "DHKP/C örgütünün sair efradı olmak" suçundan 12'şer yıl 6'şar ay ağır hapse mahkum etti. Heyet daha sonra sanıklardan **Gamze Turan**

ile **Harun Aksu**'nun 12'şer yıl 6'şar aylık hapis cezasını 14 yıl 7 ay ağır hapse çevirdi.

İçeride yargılananlar kararı sloganlar ile protesto ederken TAYAD üyesi bir grup, "Katiller yargılansın" pankartı açtı. 5 Kasım 2001 ve 13 Kasım 2001 tarihlerinde Kü-

çükarmutlu'ya düzenlenen iki ayrı operasyonda yaşamını yitiren **Sultan Yıldız, Arzu Güler, Barış Kaş** ve **Bülent Durgaç**'ın fotoğraflarını taşıyan gruba müdahale eden polis, çok sayıda kişiyi zor kullanarak gözaltına aldı. (İstanbul)

KORSAKOFF LULAR TUTUKLANIYOR

Tekin Yıldız, İhsan Cibelik vb. örneklerde de yaşanan, sağlık sorunları devam ettiği için Adli Tıp tarafından "cezaevine konulması uygun değildir" raporu verilerek cezaları ertelenen tutsaklar yine Adli Tıp'ın verdiği "cezasının tehiri-ne gerek yoktur" yönündeki raporlarla hapishanelere atılmaya başlandı. Girdikleri **Ölüm Orucu**'ndan kaynaklı ciddi rahatsızlıkları bulunan tutsaklar, o süreçte devletin ÖO direnişini kırmak için uyguladığı politikalarından biri olan ceza ertelenmesine tabi tutularak 6 ayı kapsamak üzere tahliye edildiler. Ancak 6 ay süresince iyileşemeyen tutsaklar ikinci ve üçüncü uzatmayı da yine Adli Tıp'ın verdiği raporlarla aldılar.

Serkan Aydoğan'ın cezası da Adli Tıp'ın verdiği raporlarla üç kez 399. maddeden ertelendi. Şu anda **Kocaeli 1 No'lu F Tipi**'nde bulunan **Aydoğan Wernicke Korsakoff** hastası olduğu için zaman-mekan kavramını yitirmiş durumda. Ailesinin ve avukatının başvurularının sonuçsuz kalmasıyla birlikte durumu her geçen gün kötüye giden **Aydoğan**, kendisinin halen ÖO'da olduğunu düşünerek yaklaşık iki aydır yemek yemiyor. İHD İstanbul Şubesi **Serkan Aydoğan** için bir kampanya başlatarak **25 Şubat 2004** tarihinde **Adalet Bakanı Cemil Çiçek**'e mektup gönderdi. İHD Cezaevi Komisyonu adına konuşan **Ümit Efe** ve babası **İsmail Aydoğan** Serkan'ın derhal serbest bırakılması gerektiğini dile getirdi. Avukatı **Mihriban Kırdök** ise "Serkan Aydoğan şu anda ölüm orucuna kilitlenmiş durumda. 3 kişilik odada tek başına yaşıyor ve çay ve su dışında hiçbir temel gereksinimini karşılayamıyor" diyerek Adli Tıp'ın son zamanlarda verdiği raporların bilimsellikten uzak olduğunu altını çizdi. (İstanbul)

Samsun da tutuklama

Samsun'da hapishanelerde devam eden tecriti protesto etmek için TAYAD'lı ailelerden 6 genç 1 Mart Pazartesi günü Cumhuriyet Meydanı'nda pankart açarak, bildiri dağıtarken sivil polisler tarafından tartaklanarak gözaltına alınmıştı. Çıkarıldıkları nöbetçi mahkemede tutukluluklarının devamına karar verilen 6 genç ile ilgili olarak Samsun Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği İstiklal Caddesi Süleymaniye Geçidinde 3 Mart Çarşamba günü basın açıklaması düzenledi. Arkadaşlarının tutuklanması kararının bir zemini bulunmadığını, AB'ye uyum yasaları çerçevesinde hazırlanan yasaların uygulayıcıları tarafından yazılı olanın dışında keyfi bir şekilde karar aldıklarını ifade eden Samsun Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği temsilcisi "yediden yetmişe tüm halkı sindirme politikası tüm hızıyla sürmektedir. Hak ve özgürlükleri için mücadele eden herkes yasa koyucuların gözündeki suçlu konumundadır" dedi. (Samsun)

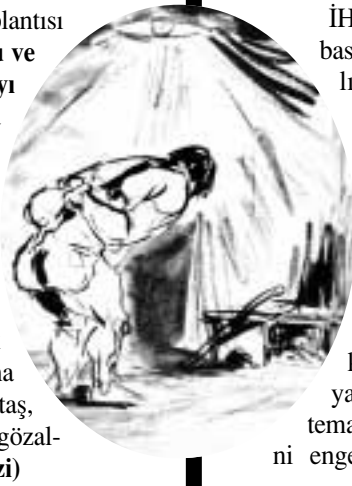
M T ABAY ALMAN H K MET N PROTESTO N KENDİNİ YAKTI

1982 Tunceli Pertek doğumlu Ümit Abay; 6 ay öne TİKB davasından 4,5 ay hapis cezası aldığı için yurtdışına çıkar. İltica kampında kaldığı süre zarfında iltica kampındaki olumsuz yaşam koşulları (giriş çıkışlarda kimlik kontrolü, yatma yerlerinin sağlık koşullarını olumsuz etkilemesi) Abay'ı ölümün eşğine kadar getirmiştir. 18 Şubat 2004 tarihinde Köln-Mülteim ana caddesinde kendini ateşe verir. 9 gün yoğun bakımda kalan Abay'ın ailesi gerekli parayı karşılayamayınca tedavisi yarıda bırakılır. Kendisini yakmadan önce "Kahrolsun faşist Alman hükümeti, "Yaşasın partimiz TİKB" sloganlarını haykırır. Abay'ın cenazesi Ümraniye PSAKD'da yapılan cenaze töreninin ardından İhlamurkuyu mezarlığına defnedildi. (Kartal)

İşkence ilk sırada

İHD Diyarbakır Şubesi'nde basın toplantısı düzenleyen **Selahattin Demirtaş**, "Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Şubat Ayı Hak İhlalleri Raporu ve Bilançosu"nu açıkladı. Demirtaş, şubat ayında da yaşanan hak ihlallerinin başında işkencenin geldiğine dikkat çeken Demirtaş, özellikle toplantı ve gösterilere müdahale sırasında aşırı ve gereksiz güç kullanıldığına dikkat çekti.

İşkenceden sonra yaşanan önemli hak ihlallerinden birinin de "gözaltına alma uygulamaları" olduğunu belirten Demirtaş, basit bir soruşturma için dahi insanların gözaltına alındığına dikkat çekti. (H. Merkezi)

Yöntemler değişti, işkence sürüyor

İHD Ankara Şubesi yaptığı basın açıklaması ile 2003 yılına ait **İnsan Hakları Raporu**'nu kamuoyuna açıkladı. **26 Şubat 2004** tarihinde İHD Genel Merkezi'nde düzenlenen açıklamada; 2003 yılına ait veriler Genel Başkan **Hüsnü Öndül** tarafından açıklandı. Çıkarılan demokratikleşme yasalarının işkencenin sistematik olarak sürdürülmesini engellemediğini ifade eden

Öndül, gözaltında tutma süresinin 4 güne indirilmesinin kalıcı izler bırakan işkencenin uygulanmasına engel olduğunu dile getirdi. İşkencenin devam ettiğini ancak yöntemlerin değiştiğine dikkat çeken Öndül, İHD Diyarbakır Şubesi'nin Filistin askısı, elektrik verme, darp gibi işkence olaylarını rapor ettiğini söyledi. Gözaltında ölüm davalarında cezasızlık politikasının devam ettiğini, dernek kurma, toplantı ve gösteri yürüyüşü özgürlüğünün keyfi uygulandığını 2003 yılında yapılan yasal değişikliklerin düzenli bir şekilde pratiğe geçi-

rilmediğini vurgulayan Öndül 241 kişinin resmi olarak gözaltına alınmadan sokak ortasında, evde, dükkanda, işkence gördüğünü belirtti. 2003 yılında gerçekleşen insan hakları ihlalleri ise şöyle;

Faili meçhul cinayetler: 50

İşkence ve kötü muamele: 1391

Gözaltına alınanlar: 12406

Tutuklamalar: 1196

Baskına uğrayan dernek sayısı: 88

Verilen hapis cezası: 97 kişiye 209 yıl, 228 kişiye 362 yıl, 454 kişiye 600 yıl 6 ay (Ankara)

Cinayetlerin Üstünü Örtmek İçin Kullanılan Yöntem; “Faili Meçhul”

Devlet gelişen ulusal ve sosyal kurultuş mücadelelerini bastırmak amacıyla ihtiyacına uygun olarak her dönem farklı örgütlenmelere girişir. Bu örgütlenmeler devletin kontrolünde gerçekleştiği halde, devlet halk nezdinde “prestij”ini sarsmamak için çeşitli isimlendirmelere gider. “Faili meçhul” de bunlardan en bilinenidir.

Devletin örgütlediği “kontrgerilla” çeteleri Türkiye ve T. Kürdistanı’nda işledikleri binlerce cinayetin yaptıkları katliamların üzerini “faili meçhul” ile örtmeye çalışmıştır. Böylelikle devlet yapılanların sorumluluğunu üzerinden atmaya, faileri bulmak için çaba sarf eden bir görüntü yaratmaya dikkat etmiştir. Türkiye ve T. Kürdistanı’nda 8. DGM Cumhuriyet Başsavcılığında bulunan, işlem gören dosyaların yüzde 62,2 sinin “faili meçhul” olması devletin bu cinayetlerdeki rolünü de ortaya koymaktadır. Başsavcılığa ulaşabilen

Bu örgütlenmeler devletin kontrolünde gerçekleştiği halde, devlet halk nezdinde “prestij”ini sarsmamak için çeşitli isimlendirmelere gider. “Faili meçhul” de bunlardan en bilinenidir.

dosyaların büyük çoğunluğunun tozlu raflarda bekletilmesi, sonuçlandırılmaması, sorumluların bulunmasına dair isteği de göstermektedir. Şu anda 17 bin 874 dosya sonuçlandırılmayı bekliyor.

2001 yılında Diyarbakır DGM de açılan **11 bin 229** dosya bu korkunç durumun küçük bir göstergesi. Van da **3 bin 375**, Malatya’da **1384** ve diğer illerde binlerce dosya, cinayetlerin tüm ülkede gerçekleştiğinin ve sistemli olduğunun bir fotoğrafını sunuyor.

Özellikle 1990’lı yıllarda T. Kürdistanı’nda yaşananlar hafızalarda silinmeyecek izler bırakmıştı. Evinde, sokak ortasında öldürülenler, bir duvar dibinde ölü bulunanlar günlük yaşamın sıradan parçası haline gelmişti. Kontra çeteleri, yoksul Kürt köylüsünü, öğrenci-

sini, memurunu vs... devletten aldıkları destek ve güvenle infaz ettiler. Bu katliamlardan insan hakları savunucuları, demokratik kitle örgütü üye ve yöneticileri, avukatları da büyük oranda payını aldı. Öldürülmek veya kaybedilmek için muhalif olmak, kimliğine, onuruna sahip çıkmak yeterliydi.

İşte bu süreçte öldürülenler arasında Avukat **Yusuf Ekinci** de bulunuyordu. 1994 yılında kaybedilen Ekinci adına kurulan Yusuf Ekinci Vakfı her yıl düzenlediği etkinliklerle Faili meçhul cinayetlerin aydınlatılmasını istiyor. Çeteler, Ekincinin yakınları, dostları insan hakları savunucularının girişimleri ile gündeme getiriliyor, devletle ilişkileri tartışılıyor. Bu yılda 29 Şubat günü “Türkiye’de demokrasi ve hukuk

devleti” konulu bir etkinlik gerçekleştirildi. Açılış konuşmasını yapan **Tarık Ziya Ekinci** kardeşinin devletin içinde yuvalanmış çeteler tarafından katledildiğini dile getirerek, faili meçhul cinayetlerin, devletin cinayetlerinin üstünü örtmek için kullandığı bir yöntem olduğunu belirtti. Yakınlarını kaybedenler derneği (YAKAY-DER) Başkanı **Pervin Buldan** da ülkede bir kirli savaşın yaşandığını söyledi. Ardından söz alan Prof. Dr. **Yücel Sayman** ise yargının bağımsız olmadığını altını çizdi. Gazeteci yazar **Oral Çalışlar**’ın MGK’nın işlerine dair yaptığı eleştiriler ve yine gazeteci **Aydın Engin**’in yasaları kimin değiştirdiğine dair söylediklerinin ardından **Uluslararası İnsan Hakları Dernekleri Federasyonu** Başkan yardımcısı **Akın Birdal** konuştu. Birdal, kontrgerillanın bir yandan kabul edilmediğini öte yandan bir çok siyasetçinin doğruladığını ifade etti. (Ankara)

Belediyelerde yetki oyunu

Başta **İstanbul Büyükşehir Belediyesi** ve eklentileri **İSKİ-İGDAŞ** vb. olmak üzere, birçok ilçe belediyesi ve birçok il belediyelerinde bir Toplu İş Sözleşmesi (TİS) dönemine daha girildi.

2002 Mart-2004 Mart arası dönemde yürürlükte olan TİS’in sonuna gelindi. Yeni dönemde belediyelerde örgütlü bulunan **Belediye-İş, Genel-İş, Hizmet-İş, Tes-İş** gibi sendikalar TİS görüşmelerine başlayabilmek için iş yerlerinin yetkisini alma başvurusunu **Çalışma Bakanlığı**’na yaptılar. Hemen hemen bütün işyerlerinde sendika örgütlülük tespiti gelmesine rağmen, aradan aylar geçtiği halde, bir-iki ilçe belediyesi dışında TİS yetkisi bir türlü gelmemektedir.

Önceki sözleşme dönemlerinde aylar öncesi gelen tespit ve yetkiler, özellikle seçim dönemlerinde daha bir öncelikle gönderilirken, bu kez AKP hükümetinin işçi düşmanı tutumundan kaynaklı, bu TİS döneminde sürünce-medede bırakılmakta ve **1 Mart**’ta başlaması gereken sözleşme görüşmelerine bir türlü başlanamamaktadır. Hele seçimler öncesi bir dönemde bunun geciktirilmesi yeni bir saldırı taktiği olarak ortaya çıkmaktadır.

AKP İŞÇİ DÜŞMANI YÜZÜNÜ GİZLEYEMİYOR

AKP hükümetinin iş başına gelmez, seçimler öncesi sergilediği mazlum rolleri ve fakir fukara söylemlerindeki sahtecilik, takiyyecilik ve tür-

lü demagojileri açığa çıkmakta ve işçi-emekçi düşmanı yüzü artık gizlenememektedir. Yeni ve ek vergilerle, **özelleştirilmelerle**, yeni kölecilik yasasıyla, **grev kırıcılığıyla**, sıfır zamlarla, **Kamu Yönetimi Yasa Tasarısı**’yla, işten çıkarmalarla ve türlü demagojik söylemlerle perdelemeye çalıştığı yüzünü açığa çıkarmakta gecikmedi. Bu kez de TİS’lerin doğal tarihi seyrini değiştirerek, TİS’leri emekçi halk düşmanı tutumuna kurban etmek istemektedir.

Bu tutumun işçi-emekçi düşmanı yönü ortadadır. TİS’lerin zamanında bitirilmeyerek, çalışan on binlerce işçinin ücret zamları geciktirilerek, işçilerin içinde olundukları olumsuz koşullar daha bir çekilmez hale getirilmektedir. AKP hükümeti bunu yaparken elbette kendi siyasal ideolojik ve hükümet olma çıkarlarını gözetmektedir.

TİS YETKİSİ

NEDEN GÖNDERİLMİYOR?

AKP hükümetinin bu konudaki yaklaşımı incelendiğinde, bunun bu seçim sürecinde kendi siyasal çıkarlarına dönük yaklaşımlarının ürünü olduğu görülmektedir. Özal’ın “**ben seçimlerden önce yapacak kadar enayi miyim**” sözleri bu kez AKP tarafından “**seçimlerden önce TİS imzalatmam**” yaklaşımına temel taktik oluşturmuş adeta!

Evet, AKP hükümeti TİS yetkilerini neden göndermiyor?

Birincisi; AKP belediyelerde kendileri dışındaki yönetimlerin “**seçim**

yatırımı” olarak TİS’leri bir an önce bitireceği, siyasal çıkarlar için haklarda iyileştirmeler yapabileceği endişesi ve beklentisiyle buna imkan vermek istememektedir.

İkincisi; kendi partisine bağlı yönetimlerin bulunduğu belediyelerde yeniden aday gösteremeyeceği başkanların buna tepkiyle TİS’leri göreceli olarak daha olumlu noktada, ya da daha olumsuz koşullarda imzalayabilecekleri ihtimalini düşünmekte ve bunu da engellemeye çalışmaktadır.

Dördüncüsü; emekçilere, kamu çalışanlarına reva gördüğü düşük ücret zamları politikasını, kamu işçilerine de aynen uygulama kararlılığında olduğu için bu politikasının delinmesini istememektedir.

Beşincisi; 28 Mart seçimlerinde büyük oranda yerel yönetimleri alacağı beklentisine sahip olarak, işçi-emekçi düşmanı ücret politikasını o zaman daha sorunsuz ve taze güçlerle uygulama imkanına kavuşacağından dolayı ve bütün benzeri işçi düşmanı tutum ve anlayışlarından dolayı, belediye ve eklentilerindeki TİS yapma yetkisini göndermeyi geciktirmektedir.

BU DURUM KARŞISINDA İŞÇİLER VE SENDİKALAR NE YAPIYOR?

AKP hükümeti hak grupları, özelleştirmeler, işten çıkarmalar, sıfır ve düşük ücret zamları, yeni saldırı yasaları, yeni vergiler, zamlar, grev kırmaları, sendikasızlaştırmalar vb. uygulama

ve icraatlarında taviz vermezken ve bunları bir bir hayata geçirirken, işçi örgütleri olan sendikaların başına çöreklenmiş bulunan bürokrat sarı sendikacılar dalmış oldukları kış uykusuna devam etmektedir. Haklar bir bir gasp edilirken onlar uyuya kalmanın ötesinde, bu gaspı yapan egemen sınıflarla kol kola işçi-emekçi düşmanlığında uzlaşıyorlar bile. Şimdi ise bunların egemenlerin AKP şahsında yönelttikleri saldırılara karşı çıkmalarını beklemek herhalde doğru olmaz.

Oysa işçiler artık kendi kaderlerini kendi ellerine almak zorundadır. Geleceklerini bürokrat sendikacıların insafına terk etmemelidirler. Bu süreçte ise mevcut sendikalarda örgütlü bulunan işçiler AKP hükümetinin bu TİS yetkisi göndermeme oyununu boşa çıkarmak için öncelikle geniş bir kitlelilik ve örgütlülükle mücadelesini geliştirmek zorundadır. Bilinmelidir ki yetkinin gelmesi, TİS masasına oturulması ayları bulmaktadır. Bu durumda ise, yani yetkinin mart ayından sonra gelmesi halinde, TİS masasına oturma ve sözleşmenin sağlanması ayları bulabilecektir. Bu da zaten sefalet ücreti koşullarıyla mağdur olan belediye çalışanlarını daha da mağdur edecektir.

Bu konuda en büyük görev yine muhalif devrimci-demokrat sınıf güçlerine düşmektedir. Sendikal bürokrasinin yıkılması, işçi sınıfının gücünü sendikalarda iktidara taşıyacak mekanizmalar ve örgütlenmeler yaratılması yönünde sınıf güçlerinin seferber edilmesi, hayati önemde bir görev olarak bu güçlerin önünde durmaktadır. Bunun için koşullar son derece elverişlidir.

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİNDE JANDARMA TERÖRÜ

Ülkemizin her tarafını kışlaya dönüştüren ege-
men sınıflar, üniversitelerde de jandarma terörü esti-
rerek devrimci, demokrat öğrencileri yıldırma-
ya çalışıyorlar. Bursa **Uludağ Üniversitesi**'nde de jandar-
manın baskı ve terörü devam ediyor.

26 Şubat 2004 Perşembe günü saat 12:30'da
Uludağ Üniversitesi Medikal önünde toplanan öğ-
renciler jandarmanın uygulamalarını basın açıklama-
sıyla kınadılar. Yapılan açıklamada "yıllardır yaşadığımız
jandarma, ÖGB terörüne bir örnek de geçtiğimiz
günlerde üniversitemizde meydana gelmiştir. Jandarma
tarafından bir arkadaşımıza keyfi olarak kimlik sorulmuş
ve isterse okul hayatının bitirileceği tehdidinde bulunulmuştur.
Hedef gözetilerek ve bilinçli yapılan bu olaya direnen
arkadaşımız gözaltına alınmıştır" denildi. Öğrenciler
tarafından "**Bas-kılar bizi yıldırılmaz**", "**Jandarma defol**" vb.
sloganlarının atılmasıyla basın açıklaması bitirildi.

(Bursa)

SORUŞTURMA VE TUTUKLAMALARA KARŞI DESTEK EYLEMLERİ

Birçok üniversitede YÖK'e ve uygulamalarına
tepki gösteren öğrencilere yönelik sürdürülen so-
ruşturma ve tutuklamalara karşı **Bursa Uludağ
Üniversitesi Gençlik Derneği** üyesi öğrenciler
destek amaçlı **20 Şubat 2004** günü Osmangazi
metro istasyonu önünde bir basın açıklaması yaptılar.
Yaptıkları basın açıklamasında "**Demokratik
haklarını kullanan insanlar dövülerek, gaz sıkıla-
rak gözaltına alınıyor. Yasal dernekler basılıyor.**
Kısaca AKP dört bir yandan polis terörü esti-
riyor. Gerçeğin üstünü örtmek için, sansürü sürdür-
mek için, sadece hapishanelerde değil, dışarıda da
F tipi standartlarını dayatan bir iktidar var" denil-
di. Öğrenciler İHD Bursa Şubesinde 8 günlük dö-
nüştümlü açık grevine başladılar.

28 Şubat 2004 günü **Heykel Meydanı**'nda ya-
pılan basın açıklamasıyla açlık grevi sona erdirildi.

(Bursa)

ANTI-FAŞİST GENÇLİK EYLEMİ

29 Şubat'ı **1 Mart**'a bağlayan gece sabaha karşı
Tuzla Orhanlı beldesine bağlı Orta Mahalle'deki
anti faşist gençlik, yerel seçimler için MHP tarafın-
dan asılan pankart ve afişleri indirerek ateşe verdi.
Gazetemize açıklama yapan anti-faşist bir genç,
MHP gibi azıllı faşist partilerin çalışmalarına izin
vermeyeceklerini söyledi.

Değişik siyasi kanaatlere sahip olan anti faşist
gençliğin bu tip eylem pratiğinde birleştiğini, bu bir-
liği daha da etkin hale getirmek için çaba gösterecek-
lerini ifade etti.

(Kartal)

ESP'DEN SUÇ DUYURUSU

ESP seçim bürosunun jandarma tarafından basıl-
ması ile ilgili **23 Şubat 2004** Pazartesi günü saat
14:00'de Bursa Adliyesi önünde bir basın açıklama-
sı yapıldı. Yapılan açıklamada "**19 Şubat 2004** tari-
hinde Bursa Büyükşehir Belediye Başkan Adayı
Serpil Arslan'ın panayırdaki seçim bürosu jandar-
ma tarafından basıldı. Büronun camı kırılarak 2000
açılış davetiyesine el konuldu, afişler yırtıldı. Bu çift-
te standartlı çirkin saldırıları kınıyoruz" denildi ve
sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunulacağı
dile getirildi.

(Bursa)

MUĞLA'DA FAŞİST SALDIRI

Muğla Meslek Yüksek Okulunda Ernesto Che
Guavera tişörtü giydiği için tehdit edilen, arkada-
şıyla görüşükten sonra okuldan ayrılan ALİ
HAYDAR isimli genç Muğla Devlet Hastanesi
yanına geldiğinde kendilerini ülkücü gençlik ola-
rak tanımlayan iki kişinin bıçaklı saldırısına uğra-
mıştır. Ciddi bir yaralama olmamasına rağmen
saldırının faşist karakterli olması saldırıyı kına-
mak için yapılan basın açıklamasının devrimci
demokrat öğrenciler tarafından sahiplenilmesine
yeterli olmuştur.

İŞÇİ VE KAMU EMEKÇİLERİ; TEK YUMRUK TEK BARİKAT

TÜPRAŞ'ı özelleştiren, TEKEL'i,
PETKİM'i emperyalistlere peşkeş çe-
ken, ülkenin yeraltı ve yerüstü zengin-
liklerini satışa çıkaran AKP hükümetine
karşı işçi sınıfı ve kamu emekçileri bir-
lik olarak mücadele edeceklerini hay-
kırdılar.

Ülkenin hemen her yerinden
Ankara'ya gelen kamu emekçileri ve
işçiler sabahın erken
saatinde Hipodrom'da toplanmaya
başladılar. Saat:
08:30'u gösterdiğinde
Yol-İş kortejinin bir
ucu **Ankara Ga-
rı**'nda öteki ucu Hi-
podrom'daydı. Tak-
tıkları şapkaları, elle-
rindeki kırmızı kartları
AKP'ye göstererek
yürüyen işçilerden
oluşan kortejler bir iş-
çi selini andırıyordu.

Yol-İş Sendikası
Türk-İş'in engelle-
melerine rağmen **900**

otobüs kaldırırken alana yaklaşık 45
bin işçiyi getirdi. "**AKP Amerika'ya**",
"**Yaşasın sınıf dayanışması**" sloganla-
rını davul zurna eşliğinde atan işçiler
özelleştirme saldırılarına karşı tepkileri-
ni, öfkelerini ortaya koydular. **Türk-İş**,
DİSK, **KESK** ve **TMMOB** tarafından
örgütlenen mitingde yolun bir kenarın-
dan işçiler, diğer yanından ise kamu
emekçileri yürüdü. "**Reforma evet, tu-
zağa hayır**", "**Ülke pazar, devlet tüc-
car, yurttaş müşteri olamaz**" yazılı
pankart arkasında alana giren **KESK** ve
diğer kitle örgütleri **Kamu Yönetimi
Yasa Tasarısı**'nı protesto ettiler. **Eği-
tim-Sen** kortejinin yoğun katılımı dik-
kat çekerken, **SES** ve **Tüm Bel-Sen**'in
hazırlıklı geldiği mitingde 4 adet ses
aracı bile kitleyi örgütlemekte yetersiz
kaldı. **Eğitim-Sen** bayrakları, **SES** dö-
vizleri ile bahar havası estiren kamu
emekçileri kamuda talana karşı seslerini
yüksetti.

Kitlenin bir kısmı **Sihhiye Meyda-
nı**'na girerken **KESK**'e bağlı sendikalar
Hipodrom'da yürümeyi bekliyordu. Yü-
rüyüş boyunca sık sık "**İşçi memur el
ele genel greve**" sloganları atıldı. Kamu
emekçileri "**Kölelik yasası geri çekil-
sin**" işçiler de "**Kamuda talana hayır**"
sloganlarıyla sorunlarına sahip çıktılar.
Sendikalardan sonra Platformlar, dergi-

ri, **DGH**, **Halkevleri**, **SDP** ve **EMEP** de
bayrakları ve dövizleriyle mitingde katıl-
dılar.

Tasarının bir aldatmaca, reform de-
ğil tuzak ve talan olduğunu dile getirir-
ken sözleri sık sık "**Sermayenin imamı
kaçı sattın vatani**" sloganları ile kesil-
di. İşçilerle kamu emekçilerinin oluştur-
duğu tablo uzun süredir alanlarda gör-
mediğimiz, saldırılara karşı ortak barik-
atın görüntüsüyüdü.

DİSK Başkanı **Süleyman Çelebi**,
konuşmaya başladığı sırada alanda yak-
laşık 100 bin insan vardı. Çelebi; hükü-
metin yasa tasarılarını değiştirmeyeceğini,
makyaj yaptığını söyledi. **Yol-İş Genel
Başkanı Fikret Barın** da yasaya karşı
çıkmanın bütün işçilerin görevi oldu-
ğunu ve sessiz kaldığında hakların kay-
bedildiğini belirtti. Eyleme; beş ustanın
bulunduğu **Partizan** imzalı pankart ve
"**Emperyalizme Karşı Birleş ve Di-
ren**" yazılı **YDG** imzalı pankartlarıyla
katılan **Partizan** korteji "**Kölelik yasa-
sı geri çekilsin**",

"**Faşizme karşı
omuz omuz**" slo-
ganlarını attı. İşçi-
köylü gazetesinin
propaganda ve sa-
tışının da yapıldığı
DDSB imzalı
b i l d i r i l e r i n
dağıtıldığı miting-
de yapılan konu-
şmalardan sonra
sahneye çıkan **Su-
avi** söylediği tür-
külerle emekçile-
rin coşkusunu ar-

tırdı. Alana giriş sırasında Halkevleri ile
polis arasında kısa süreli bir gerginlik
yaşanırken, **Nakliyat-İş** ile **TÜMTİS**
arasında kavga çıktı.

Kamu emekçileri ve Yol işçilerinin
yasaya ilişkin sloganlarının azlığı dikkat
çekerken özellikle **Yol-İş** Sendikası'nın
işyerlerinde, yasanın içeriğine dair yer-
terli çalışmayı yapmadığı hissedildi.

(Ankara)

ler ve son olarak siyasi partiler yerlerini
alırken, kortejler alana girmek üzere yü-
rürken eylem bitmek üzereydi. Miting-
de **Çukurova Tekstil**'den atılan işçiler,
grevleri Bakanlar Kurulu tarafından er-
telenen **Şişecam işçileri**, **Kemal Un-
akıtan**'la görüşmek üzere Ankara'da
bekleyen **TARİŞ işçileri**, **Köylü-Üreti-
ci Sendikaları** da hazır bulundu.
Partizan, **ESP**, **Kaldıraç**, **HÖC**, **Alinte-**

Türkiye'de son s re te olduk a yo un bir ekilde ya anmakta olan i kence devletin muhalefeti susturmak i in kulland bir ayg t oldu unu g stermeye devam ediyor. Sokak ortas nda dahi ya anan i kenceli infazlar s rerken toplumun her kesimi bu sald r dan pay n al yor. Bug n halen yo un bir ekilde uygulanan i kence ile ilgili olarak zmir kenceyi nleme Grubu (G) avukatlar ndan Hukuksal Yardım Koordinat rleri Av. Nergiz Tu ba Ata ve Av. Bar ilingir ile yapt m z s yle iyi yay nl yoruz.

Toplumda herkese işkence yapılıyor

4 Öncelikle İÖG'nin kuruluşunu ve bugüne kadarki faaliyetlerini anlatır mısınız?

-Av. Nergiz Tuğba Atas: İÖG 2001 Aralık ayında kuruluşunu açıkladı. İzmir Barosu'nun bir komisyonu olarak başladı. Daha sonra 2003 Şubat ayından itibaren yapılan başvuruları almaya başladı. İlk başta gönüllülük temelinde kuruldu. Yaklaşık 20-30 kişilik bir avukat grubu takip ediyordu. Basında ve çeşitli yollar dan grubumuzu tanıtmaya çalıştık. Başvurular çeşitli kanallardan geliyor bize. Mağdurun kendisi gözaltından çıktıktan sonra ya da hapis hanesinde ise bir şekilde bize ulaşıyor. İşkence gördüğünü belirtiyor. Yakınları tarafından başvurular alıyoruz. Ya da özel vekili müvekkilinin işkence gördüğünü söyleyerek bizden yardım talep ediyor. İzmir Barosu'nun başka bir komisyonu olan servisi CMUK servisi var. CMUK servisi ücretsiz olarak sanıklara hukuki yardım veren bir kuruluş. İşkence, kötü muamele ihbarları ulaştırıyor ve biz müdahil oluyoruz bir şekilde. Başvurular bu tür kanallardan geliyor. Ya da basından haber alıyoruz. Basından aldığımız davaları bir şekilde takip ediyoruz. İlişki kuruyoruz. Yani belli bir sınırimız yok. Her ne şekilde bize ulaşırsa ulaşsın, biz bir şekilde hukuki yardım sağlamaya, gerekli başvuruları yapmaya çalışıyoruz. Bu işin sadece hukuksal yardım boyutu. Aynı zamanda İÖG'nin başka faaliyetleri de var. Yani pratik alan dışında teorik çalışmaları da var. Çeşitli alt gruplarımız var. İşkence kötü muameleyle ilişkin mevzuatları tarıyoruz. Bunların nasıl kullanılabileceğini, neleri engellediğini, bu mücadelede önümüze nelerin ket vurduğunu araştırıyoruz.

4 Grubun ileriye dönük hedefleri nelerdir?

-Sürekli işkenceyle mücadele etmek amacımız. Sadece önlemek değil, işkenceyle mücadeleyi baz alıyoruz. Daha geniş bir perspektifte değerlendiriyoruz. Kökünü kazımak şiarıyla yola çıkıldı. Ancak bu uzun süreli bir hedef. Nitelik anlamında da daha nitelikli olabilmek için bugüne kadar biriktirdiğimiz deneyimleri bir potada biriktirip, bu alanda çalışmak isteyen avukatlara dağıtabilmek için atölye çalışmaları yapıyoruz. Ciddi olarak deneyimleri aktarıyoruz, yenilikleri aktarıyoruz, karşılaşılan problemleri aktarıyoruz, nasıl çözebileceğimizi aktarıyoruz. Bu çalışmamız da sürüyor. Şu an ise yıllık raporumuz hazırlanıyor. Henüz basılmadı ama şu an basım aşamasında.

4 Mevcut sistem işkenceye neden

bu kadar yoğun bir şekilde başvuruyor sizce?

-Aslında işkencenin münferit olduğu her zaman söylenir. Özellikle bu son süreçte AB süreciyle baskılar yoğun olarak arttığı için, sürekli "İşkenceye sıfır tolerans", "İşkencenin önü kesildi. Artık Türkiye'de gözaltında işkence görül-

Bence aslında işkencenin nedeni otorite. Devlet bir şekilde insanlara baskı uygulayarak, onları sindirerek, bir işkence mağduruna işkence yaparak, toplumda bir baskı oluşturmaya çalışıyor. Sindirmeye çalışıyor. Bir şekilde muhalefeti önlemeye çalışıyor. Bunun yanında işkence sadece politik kişilere yapılmıyor. Toplumda herkese işkence yapılıyor. Hiçbir fark yok.

masından dolayı, "öteki" olmasından dolayı. Bunları bir bütün olarak ele alıp onu cezalandırıyor. Ve bu sistemli bir şekilde yapılıyor. Ama işkencenin her zaman bir amacı var. Amaçsız yapılan bir şey değil. Yani çılgınlık veya kızgınlık anında polis veya jandarmanın veya herhangi bir birimin kişiye uyguladığı bir şiddet değil. Bir amaç doğrultusunda yaptığı bir eylem. Amaç ise ötekiyi sindirmek, cezalandırmak veya bir şüpheliyi suç işlediği yönünde itirafa zorlamak. Bunların hepsini söyleyebiliriz. Kendi mensup olduğu ırktan olmayan birini ırk üstünlüğü sağlamak için veya kendisinin benimsemediği bir cinsel tercihe mensup olduğu için, beğenmediği için, herhangi bir şey için, ötekiyi sindirmek için yapılıyor işkence.

4 İşkencenin toplum üzerindeki etkisi nedir? Yani toplumun her kesimine yönelik olan işkence toplumda ne gibi

bir amacı var. O amaçlar arasında şüpheliyi suç işlediği yolunda itirafa zorlamak da var. Onu cezalandırmak da var. Bunların hepsinden ayrı olarak başka türlü bir şekilde de yapılabilir. Örneğin kişinin siyasi görüşünden dolayı ya da kişinin yaşam tarzından dolayı, cinsel tercihten dolayı veya o toplumdaki farklı ol-

tahribatlar yaratıyor?

-Av. N. T. Atas: Aslında biraz önce söylediğimle de bağlantılı. Yani amaçla bağlantılı. Amaç sadece kişiyi sindirmek değil. Ötekiyi sindirmek değil. Aynı zamanda topluma da verilen bir mesaj. İşkence varolan bir olgu. Ve herkese yapılabilir. Bununla ilgili kapsamlı bir araştırma da yapıldı. Çok büyük bir kesim, işkenceye ya tanık, ya yakını, ya bizzat kendisi işkence görmüş. Toplumun büyük bir kesimi işkenceyle bir şekilde irtibatlandırılmış, haberdar ya da kendisi bizzat görmüş. Yattığı etki dediğim gibi sindirmek. Kişinin adalete duyduğu güven açısından değerlendirirsek, kişi işkence gördüğünde ya da bir hak ihlaline maruz kaldığında, bu sadece işkence olmayabilir, nezarethane koşulları kötüdür. Orada kalmıştır. Kişilerde özellikle şunu görüyoruz. Hak arama bilincinin aslında bir şekilde önüne ket vuruluyor. Bugün kişiler "ben hakkımı arasam da karşımda devlet var. Bunu yapan devlet zaten. Şikayet etsem ne olacak?" diyor. Bu durum böyle.

-Av. Barış Çilingir: Greve çıkan işçiyi jandarma-polis tehdit ediyor. Boykota giden öğrenciye aynı tehdit. Sorunlarını dile getiren köylüye aynı tehdit. Neticede bu toplumsal muhalefetin önünü had safhada tıkayan bir sorun. Örneğin sokakta yaşayan çocuklar. Bunlar sürekli güvenlik güçlerinin şiddetine maruz kalıyor. Bu soruna çözüm değil, onları bir şekilde sindirmek. Hep bir amaç doğrultusunda toplumun psikolojisini bozmak, onu geri adım attırmaya onun ayağa kalkmasını önlemeye yönelik bir eylem. Bu konuya ilişkin İzmir'de yaptığımız bir araştırma var. Özellikle seçilmiş bazı bölgelerde, yoksul insanların yaşadığı semtler değerlendirilerek, bunun yanında yine zenginlerin bulunduğu semtlerle karşılaştırılmalı olarak bir sosyal psikoloğun bir araştırması var. Rapor şiddet ve toplumda yaşanan işkencenin yarattığı etkileri bir anlamda süzebilen bir çalışma. Yani bir şekilde maruz kaldığını, toplumdaki herkesin ya ailesinde, ya okulunda, güvenlik güçlerinin elinde, askerde, yüksek bir oranda askerdeyken. Askerde neden bu kadar yoğun? Çünkü itaatın oluşması için. Kayıtsız-şartsız itaat. Bu tip veriler elde edebiliyoruz. Yani toplumda ki kötü muamelelerin, şiddetin etkisi burada ortaya çıkabiliyor. Yapılan anketlerde kötü muameleyle bir şekilde maruz kalmamış hiçbir insan yok. Yani bir şekilde gözlenmemiş ya da müdahil olmamış kimse yok. Herkes buna bir şekilde maruz kalmış.

4 10 yıl önce katledilen Birtan Altunbaş'ın işkence davası halen sürüyor. Sızce şu anki yargı sistemi işkenceyi önleme noktasında yeterli mi?

-Av. N. T. Ataç: Uzun bir dönemdir yoğun olarak gündemde olan bir konu Birtan Altunbaş olayı. Sanık polisler bir türlü ulaşamıyordu. Dışarıdan bir şekilde iç hukukumuza müdahale edilerek, bir şekilde tebliğ olarak o polisler birdenbire ortaya çıkarıldılar. Aslında bunlar yargı sisteminin nasıl işlediğini gösteriyor. Bir şekilde sanık, polisler olunca sanık polislerin hatta içlerinden birine koruma verildiği halde Bakanlık tarafından, ona tebliğat ulaştırılmıyor(!) Milletvekili aday olabiliyor. Bir şekilde zamanaşımına uğratılıyor. Davalar sürüncemede bırakılıyor. Çeşitli yöntemler geliştiriyorlar. İş, işkence, kötü muamele olunca farklı işliyor, tersinden işliyor kurallar.

-Av. B. Çilingir: Biz işkence failleri olarak yalnızca işkenceci polisler değil, grubun işkence failleri olarak tanımladığı birden fazla makam var, birden fazla kişi var. İşkence yapan polisin yanında, işkence gören kişinin vücudundaki izleri, tıbbi delili sağlamayan, bulgulamayan, tarafsız davranması gereken ama taraflı davranan hekim, işkenceyi gizleyen kişi zaten hekim. Bu suçu etkin bir şekilde soruşturmayan savcılar, objektif davranmayan hekimler, gerekirse görevini tam anlamıyla yerine getirmeyen avukatlar. Avukatlar da bu işkence suçunun cürümünü, ortağıdır. Şimdi Birtan Altunbaş özelinde yine onlarca insan var bizim ülkemizde. Bir şekilde gözaltında, işkencehanelerde ölmüş, katledilmiş. Battal Menetoğlu'yla taa 1970'lerde Hukuk Fakültesi öğrencisi, taa nerelerden başlayan bir süreç var. Onlarca insan, yüzlerce insan bu şekilde katledildi. Bir bakıyorsunuz Birtan Altunbaş davası uzun yıllardır devam ediyor. Çünkü örgütlü bir güç var. İnsan Hakları Derneği'nin ısrarlı çabaları var. Bu davanın açtırılması ve takibi hususunda. Yoksa düşünün ki bu mekanizmaları kullanmayan bir adli sanık, böyle bir mağdur, bunlar unutulup gidiyor. Birçok insan var böyle. Neticede söylemek istediğim şu: Önlemek için üzerine gitmek için ne kadar da uğraşılrsa da yıllarca da sürse örgütlü bir gücün bunun üstüne gitmesi lazım. İşte İÖG de böyle bir grup. İHD nasıl hani başka illerde bu tür davaları, başvuruları ısrarlı bir şekilde takip ediyorsa, İÖG de burada bu şekilde takip ediyor.

4 Tüm bu gelişmelere rağmen AB

yetkilileri Türkiye'nin demokratikleşme yolunda hızla adım attığını söylüyorlar. Bu iddiayla ilgili düşünceleriniz nedir?

-Av. N. T. Ataç: Demokratikleşme halkın gerçekten kendi iradesi ve bilinçlenmesiyle olabilecek birşey. Bu anlamda dışardan birşeyler dayatılarak, belli kavramlar empoze edilmeye çalışılarak insanları ya da ülkeyi demokratikleştiremezsin. Bu benim kişisel görüşüm. Bir şekilde kendi iç gücümüzle adım atmalıyız. Bilinçlenmesi gerekiyor halkın. Bunun için belli kesimlere de büyük roller düşüyor. Aydın denilen, bilinçli denilen kesimlere, bunun dışında halka bilinç taşımak gerekiyor. Özgürleştirmek gerekiyor. Ben böyle düşünüyorum. Yani eğer birşeyler yapılacaksa kendi iç gücümüzle yapmamız gerekiyor. Dışarıdan dayatılan hiçbir şey üzerimize oturmayacak.

-Av. B. Çilingir: AB ve Avrupa Parlamentosu'nun yaptığı açıklamalar bağlamında düşünürsek, işkence yani kişi güvenliği, işte yargısız infazlar, yaşama hakkı vazgeçilecek veya küçümsenecek haklar değildir. Sıralama yaparsak bunlar en üstte gelen haklardır. Ama örneğin geçtiğimiz günlerde Kristal-İş'in grevi iki kere Bakanlar Kurulu kararıyla yasaklandı. Veya hapisane süreçleriyle ilgili F Tipi Hapishanelerle ilgili AB'nin herhangi bir açıklamasını duymadık. Aksine AB ilerleme raporunda "F tipi cezaevlerinin olumlu olduğunu ve F tipi cezaevlerindeki örneğin telefon kullanma hakkının, ortak yaşama alanlarının çok büyük bir avantaj olduğu"ndan bahsediliyor ve bu F tipi cezaevlerinin daha da çoğaltılmasını söylüyor. Ayrıca milyonlarca insan açlık sınırında, milyonlarca insan çöplükten beslenme durumunda. Bunları bir kenara koyup, "Biz işkence yapmıyoruz, demokratikiz" diyorlar. Demokrasi bu olamaz. Yani hiçbir demokrasi, liberal demokrasinin tanımına bile bu sığdıramaz. Bu kadar açık gelir uçurumlarında, gelir dağılı-

mı adaletsizliğinde sadece ve sadece işkence ve kötü muameleyi öne sürüp, insan hakları ihlallerini işkence ve kötü muameleyle sınırlamak insan hakları kavramına da aykırı. İnsan hakları kavramı aynı zamanda sosyal ve ekonomik hakları da içerir. Mülkiyet hakkını da içeriyor. Bu perspektifle bakmak lazım olana.

4 Sızce, işkenceye karşı DKÖ ve benzeri kurumların tepkileri, çalışmalarını yeterli mi? Bu tür kurumlardan beklentileriniz nedir?

-Av. B. Çilingir: Başvurularımızın % 50'sinden fazlası Baro'nun CMUK Servisi kanalıyla geliyor. Bu bizim için işkence mağduruna ulaşmak için çok önemli bir rakam. Bu rakamı da biz Baro ile işbirliği içindeki çalışmamıza borçluyuz. Ama diğer açıdan 24 saat telefonla-

rımız açık. Ne yazık ki diğer illerde bu işe gönül vermiş, önemseyen avukat arkadaşlara barolar destek sunmuyor. Bu şekilde başka illerde de kendisine dert etmiş, mücadelesini yürüten avukat bireyler var. Örgütlü çalışma yok. Aydın Barosu'nun böyle bir girişimi oldu. Aydın Barosu'nda bizimki gibi bir yapı çalışması var. Orada bir eğitim çalışması yaptık.

-Av. N. T. Ataç: İÖG'nin aslında en büyük avantajı arkasında kurumsal bir desteğin olması. İzmir Barosu ve çeşitli kanallardan besleniyoruz. Yani hiç belki de karşılaşma olasılığımız olmayan bir mendil satan çocuk. 18 yaşından küçükse ona bir Baro talebine bağlı olmaksızın bir avukat atıyor. Avukat oraya gidip, üzerinde işkence izleri görürse, çocukla görüşüyor, "Sen karakolda dövüldün mü?" diyorsa avukat direkt olarak bizimle bağlantı kuruyor. Bu çok önemli. Yani hiç tanımadığın, sizden hiç haberdar olmayan bir kesim var. Ne kadar ulaşmaya çalışsanız da bir yerde tıkanıyorsunuz. Ya da çeşitli nedenlerle, belki ücretli olduğunu düşündüğü için, belki korktuğu için, belki bizi tanımadığı için, nasıl bir kurum olduğunu bilmediği için, bir şekilde bize ulaşmayan mağdurlar var. Bu kanalla beslendiğimiz için aslında bizim avantajımız bu. Birçok yerden ulaşabiliyoruz ve bizzat kendimiz gidiyoruz. Bir de bizim sistemimizde şöyle birşey yok. Mağdurun gelip bize başvurmasını beklemiyoruz. Biz mağdu- ra gidiyoruz. Karakoldaysa karakola, cezaevindeyse cezaevine, dışarıdaysa gerekirse ailesine gidip ailesiyle görüşüyoruz. Evine gidiyoruz. Bir şekilde mağdurla irtibat kuruyoruz. Bunun yanında bizim için mağdurun kim olduğu hiç önemli değil. Ne olursa olsun. Kim olursa olsun. Yani bu hırsız da olabilir. Polis de olabilir. Çok zengin ya da çok fakir de olabilir. Hiç farketmiyor. Bizim için mağdurun kimliği önemli değil. Eğer mağdur şikayetçi olmak istemezse biz o nokta da ke-

sinlikle baskı kurmak değil ama ikna etmeye çalışıyoruz. Anlatmaya çalışıyoruz. Güven telkin etmeye çalışıyoruz. Ama bir şekilde onu da anlıyoruz. Yani ona şunu sağlamaya çalışıyoruz. Eğer sen bir daha işkence görürsen buraya gelebilirsin. Bunu anlatmaya çalışıyoruz. Yani o kişi ben bir daha işkence gördüğümde oraya gidersem vazgeçmişim bir daha gidemem kaygısını taşımasın diye alabildiğince onun psikolojisine göre anlayışla yaklaşmaya çalışıyoruz. Bir yerde anlamaya çalışıyoruz. Çünkü çeşitli sebepleri var. Birçok tepki var. Bir yerde mağdur şikayetçi olmak istemeyebiliyor. Biz de o noktada kalıyoruz.

-Av. B. Çilingir: Ama bunun da nedenleri var. Çünkü güvenlik güçleri şikayetçi olan kişileri sonradan tehdit edebiliyorlar. Baskı kurabiliyorlar. Bundan dolayı bir de birden fazla gözaltına alınmış ya da o ilgili birim tarafından tanınan mağdurlar sürekli o birime girip çıktıklarından kendisine sonradan baskı kuracaklarını, kötü muamele edeceklerini düşünüyorlar. Çünkü o birimden çıkarken o güvenlik birimi tehdit ediyor. Diyor ki "sen bir daha buraya gelersen daha kötüsünü yaparım. Şikayetçi olursan ailene şunları, şunları yaparım". Bu tehdit bile başlı başına işkence olmasına rağmen şikayetini sonra geri alan mağdurlar bunun bir işe yaramayacağını hatta adalete güven kalmadığı için cezalandırılmayacaklarını düşünüyorlar. Veya yargılamanın çok uzun sürmesi onlardaki adalet tatmin duygusunu azaltıyor. Bu yüzden şikayetçi olmuyorlar. Bunların sorumluluğu işkence mağdurunun kişisel yapısı değil. Bunun sorumlusu da ona işkenceyi yapan aslında. Onu o hale getiren, onda o özgüveni kıran.

4 Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

-Av. N. T. Ataç: Yani aslında şöyle diyebiliriz. İşkence gerçekten sistematik uygulanan birşey. Sistem değişmedikçe işkencenin kökünü kazıyamayız. Biz bunun farkındayız. Ama biz bir şekilde önlemeye çalışıyoruz. Yani örgütlü mücadele çok önemli bu anlamda. Karşıdaki güç sistematik bir şekilde bunu uyguluyorsa karşısında örgütlü bir mücadele yapmak gerekiyor. Halkı bilinçlendirmek gerekiyor.

-Av. B. Çilingir: Bu işle uğraşan önlemeye çalışan avukatlar da var. Bütün illerde var. İnsan hakları savunucuları da var. Bu noktada İzmir Barosu'nun kurumsal çalışması benzeri çalışmaların olması gerekiyor. Her ilde bu çalışmaların olduğunu düşünürseniz önemli mesafelerin katedileceğini göreceksiniz. Destek olmak gerekiyor başka illerdeki avukatlara, insan hakları savunucularına. İzmir'deki çalışmalardan az önce bahsettik. İHD ve TIHV, Mazlum-Der platform gibi bir yapı var. Bunların daha fazla yaygınlaştırılması gerekiyor. Telefonların da yayımlanmasını istiyoruz. Çok faydalı oluyor.

İzmir Barosu İşkenceyi Önleme Grubu: 24 saat açık.

Tel: 0 232 463 31 15-0 533 612 49 98- Mesai saatlerinde açık Tel: 446 28 44

info@izmirbarosu.org.tr

www.izmirbarosu.org.tr

Bilgi için: iskenceonleme@izmirbarosu.org.tr

“Büyük Ortadoğu Projesi” ve emperyalizmin Kafkaslar hayali

Büyük Ortadoğu kavramı ABD açısından yeni olmayan, Rusya'nın Kafkaslarda etkinliğinin artması ile ABD'nin dillendirmeye başladığı bir proje. Projenin esas Kuzey Afrika'dan, Afganistan'a kadar uzayan bölgenin (yani dünyanın enerji kaynaklarının büyük çoğunluğunu bulandıran bölgenin- daha net bir ifade ile dünya enerji kaynaklarının yaklaşık % 80'ini, olası kaynakların yaklaşık % 47'sini barındıran bölgenin) ABD'nin çıkarları etrafında yeniden düzenlenmesi.

Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın ABD gezisinin ardından yapılan “Türkiye ziyaretten istediğini aldı” yorumlarının yanında önemli oranda gündeme oturan konulardan biri de, ABD'nin aslında daha önce de kullandığı “Büyük Ortadoğu” kavramı ve buna bağlı olarak önümüzdeki süreçte yaşanması muhtemel gelişmeler oldu. Yapılan her açıklamada özellikle Bush ve Erdoğan'ın samimi pozları öne çıkartılarak iki ülke arasındaki “buzların eridiği”, ziyaretin olumlu geçtiği sinyalleri verilmeye çalışıldı. Örneğin Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Uğur Ziyal, görüşme sırasında Erdoğan'a “Sayın Başbakanım bugünkü görüşme çok başarılı oldu. Basın pek parlak şeyler çıkartamadı ama ziyaretin meyveleri altı ay sonra toplanacak. Uçak kalktı, emniyetli bir şekilde de inecek” diyerek ziyaretin kendileri için ne kadar önemli olduğunu göstermiş oldu.

Ziyaret karşılıklı yapılan jestler, verilen hediyeler, beylerin yanında eşlerinde kendilerine biçilen misyon doğrultusunda yaptıkları etkinlikler vb. şatafatlı bir şekilde burjuva basın da günlerce verildi. Türkiye'nin “has-sas” olduğu Kuzey Irak ve Kürt meselesinde Bush'un inançlı bir insan olarak kendini tanıtmaya ve “ben dindar bir adamım, sözüme inanın” diyerek Türkiye'yi rahatlatmaya çalışması gelinen son nokta oldu. Özellikle Türkiye'de AKP hükümetinin sözcülüğünü yapan bir kısım medya tarafından süslenip püslenip verilen bu sözler Bush'un Ortadoğu'ya müdahalelerini meşrulaştırmak için söylediği “Allah'a inanan insanların demokrasi ile yaşayabileceğine inanıyoruz” incileri ile devam etti.

Ancak yukarıda da değindiğimiz ve açacağımızı belirttiğimiz ziyaretin en önemli sonuçlarından biri “Büyük Ortadoğu” projesinin tekrar gündeme getirilmesi ve Haziran ayında Türkiye'de yapılacak olan NATO toplantısı oldu. “Büyük Ortadoğu” kavramı ABD açısından yeni olmayan, Rusya'nın Kafkaslarda etkinliğinin artması ile ABD'nin dillendirmeye başladığı bir proje. Projenin esas Kuzey Afrika'dan, Afganistan'a kadar uzayan bölgenin (yani dünyanın enerji kaynaklarının büyük çoğunluğunu bulandıran bölgenin- daha

net bir ifade ile dünya enerji kaynaklarının yaklaşık % 80'ini, olası kaynakların yaklaşık % 47'sini barındıran bölgenin) ABD'nin çıkarları etrafında yeniden düzenlenmesi.

Ancak bu projenin 11 Eylül'den sonra hızla stratejik bir öncelik kazanmaya başladığını da unutmamak gerekiyor. Özellikle 11 Eylül saldırısı ve ABD ekonomisinin artan krizi ile birlikte ele alındığında bu projenin neden şimdi tekrar gündeme geldiği ve parlatıldığı anlaşılır hale gelmektedir. Yine Gürcistan'da yaşanan darbe süreci ve ABD'nin müdahaleleri de bu projeden bağımsız gelişen olaylar değildir. Zaten R. Tayyip Erdoğan'ın ABD gezisinde Bush ile konuşmalarında dile getirdiği konulardan biri de “Büyük Ortadoğu” projesinin içine Kafkasları da alarak daha da genişlemesi ve Türkiye'nin bu projeye ne gibi “katkı”lar sunacağı olmuştur. Ve R. Tayyip Erdoğan projenin daha “verimli” olması için ABD Başkanı Bush'tan büyük bir aygırlık ile “bizi daha çok kullanın” talebinde bulunmuştur. Özellikle Kıbrıs sorununda ABD'nin dile getirdiği bahaneler (Ada'da garantör olmak için Türkiye'nin ‘endişelerini’ kullanması gibi) Türkiye'nin bundan sonra ne gibi amaçlarla, nasıl kullanılacağına habercisi durumundadır.

Ve hemen bu toplantının ardından Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'ün Kuveyt'te yapılan “Irak'a komşu ülkelerin dışişleri bakanları” toplantısına katılmasını da bu bağlamda ele alıp değerlendirmek gerekmektedir. Abdullah Gül'ün dolayısı ile Türkiye'nin buradaki işlevini, tek kelime ile “taşeronluk” olarak adlandırmak yanlış olmayacaktır. Asıl olarak ABD'nin patronluğu altında ama Türkiye taşeronluğunda yapılmak istenen bu müdahale(ler) “Büyük Ortadoğu” planları ile yakından ilintilidir. Ve yine değinmek gerekir ki Türkiye ABD'nin taşeronluğunu yapmaya çalışırken bir yandan da

1950 li yıllarda dünya ülkelerinin ve yatırımcılarının yarısından fazla olan ABD'ye her ikisinde de %20'ye kadar gerilemiştir. Yine bugün İngiltere'nin 100 şirketin 23'ü Amerikan, 40'ü Avrupa ve 16'sı Japon firmalara aittir. Çok uluslu şirketlerde ABD'nin payı erken ABD'nin payı ise sürekli artmaktadır. Yaklaşık 80 yıldan bu yana ABD'nin ilk kez dünya ticaretinde ağırlık kazanarak bunu yabancılardan hizmet kesimi ile kapatamıyor.

kendisini Ortadoğu gibi bir ateşten çemberin içine atmaktadır. Çünkü asıl olarak “Büyük Ortadoğu” kavramı içinde yer alan Türkiye de emperyalistler açısından “istikrar” götürülmesi gereken ülkelerin içinde bulunmaktadır. Bunun yanında bu taşeronluk rolü Ortadoğu ve dünya halklarının Türkiye'ye bakışına da yansımak-

tadır/yansıyacaktır.

Nitekim geçtiğimiz Ocak ayında Brüksel'de yapılan NATO toplantısında konuşan Senato Dışişleri Komisyonu üyesi Senatör Chuck Hagel NATO'ya yönelik en büyük tehditlerin kimlerden geldiğinden ve nasıl önlemler alınması gerektiğinden bahsederken “Terörizm buralarda sığınak ve kaynak buluyor. ABD dahil hiçbir devlet tek başına bu tehditlerin üstesinden gelemez” demektedir. Ve ardından da şöyle devam ederek Türkiye'nin ABD için vazgeçilmez “stratejik ortak” olduğunu iddia edenlere inat işin Türkiye'yi ilgilendiren boyutuna gelerek “Büyük Ortadoğu”dan kimleri kastettiğini açıklamaktadır; “Türkiye, Afganistan, Irak, Akdeniz ve İsrail-Filistin.”

Evet sürekli olarak ABD emperyalizminin “demokrasi”, “insan hakları” vb. götürmekten bahsettiği, geri kalmış, medeniyet götürülmesi gereken ve emperyalizm için tehlike yaratan ülkeler arasında kimilerine göre “stratejik ortak” olan Türkiye de yer alıyor. Bugünlerde birçok kesimin ABD ziyareti sonrası yere göğe sığdıramadığı Türkiye, ABD emperyalizmi için “istikrar” ve “güvenlik” sorunu yaşayan ve bu yüzden de “tehlike” oluşturulan ülkeler arasında sayılıyor.

ABD EMPERYALİZMİNİN SON DÜNYA POLİTİKASI

Bu gelişmelerle birlikte ele alınacak konulardan biri de ABD'nin son dönemki dış politikası ve ağırlık verdiği yönler olmalıdır. Bush yönetiminin Ulusal Savunma Stratejisi ve Dick Cheney'in hazırladığı raporlara bakılırsa ABD dış politikasında birinci ve belirleyici olan ABD'ye rakip olabilecek diğer emperyalist devletlerin gelişmelerine izin vermeyerek önüne çıkmalarını engellemektir. İkinci önemli olan nokta ise “Büyük Ortadoğu”daki enerji kaynaklarının üstüne oturarak üstünlüğü ele geçirmektir. Bu planlar kapsamında özellikle Kafkaslar ile ilgili bölümde

ABD açısından önemli olan Rusya'yı sıkıştırmaktır.

Sürekli saldırmak ve işgal etmek istedikleri ülkeler ile ilgili olarak "istikrarsızlık" politikası yapan ABD emperyalizminin aslında kendi yayılmacı politikaları ile söz konusu yerlere "istikrarsızlık" götürdüğü gerçeği önümüzde durmaktadır. Örneğin Afganistan'a saldırmak için başka bahanelerinin yanında oraya "demokrasi", "insan hakları", "istikrar" götürmekten bahseden ABD şimdi ise Afganistan'da yaşanan istikrarsızlıktan hiç bahsetmemekte ve rahatsız olmamaktadır. Aksine bölgede istikrarsızlık her geçen gün artmaktadır ve emperyalistler bundan memnun durumdadır. Çünkü emperyalizm açısından bakıldığında kendi çıkarlarına hizmet edecek yeni bölgelerde veya ülkelerde ortaya çıkacak "istikrarsızlık" ne kadar artarsa emperyalist yağma ve talan da o kadar boyutlu olur. **Buna daha yakın bir örnek olarak Irak verilebilir.** Irak'ta da Bağdat'ın işgal edilmesinin ardından binlerce yıllık tarihi binalardan kütüphanelere kadar her şey bizzat ABD askerlerinin kontrolü altında yağma edilmiştir. **Çünkü yağma ve talan emperyalizmin doğasında vardır.**

Emperyalizmin son dönemki önemli politikalarından biri de askeri üslerdir. ABD'nin bu konuda askeri üstünlüğü elde tuttuğu açıktır. Bu üstünlüğü ABD'nin 2003 yılı askeri üsler raporunda da yakalamak mümkün. **Bu rapora göre Amerikan Silahlı Kuvvetleri'nin ABD topraklarında 6 bin, dünyada ise 702 askeri üssü bulunmaktadır.** Ama bu rakamın tam olarak doğruluğuna da inanmamak gerekiyor. Çünkü bazı araştırmacılar gizlenen ve açıklanmayan üslerle birlikte bu rakamın bini aştığını iddia ediyor.

Özet olarak denilebilir ki ABD'nin son dönem dış politikasında öne çıkan yön yayılmacılık ve yaşadığı krizden kaynaklı yanına diğer emperyalistleri ve NATO'yu almak isteğidir. Örneğin Irak'a her koşulda saldırmayı göze alan ABD, sonrasında Irak'ta yaşanan tıkanıklığı diğer emperyalist devletlerin, **Birleşmiş Milletler**'in müdahalesi ile aşacağını düşünmektedir. Özellikle NATO'nun bu yönlü kullanılmak istenmesi ABD'nin dış politikada yaşadığı çıkmazların ip uçlarını vermektedir.

Yine ABD dış politikasında son dönem yaşanan değişikliklerden biri de büyük, hareketsiz birliklerden çok değişken, hareketli, küçük birlikleri kullanmasıdır. Bunun en somut örneği Irak'ta yaşanan çıkmazı kendi ifadeleri ile "gerilla yöntemi" ile aşmak istemeleri ve bu doğrultuda **İncirlik Üssü**'nü kullanma talebidir. İncirlik Üssü'nün "rotasyon" yani yorgun askerlerin değiştirilerek yerine yeni as-

kerlerin konuşlanması için kullanılmasının nedenlerinden biri de ABD'nin yaptığı bu değişikliktir. Askeri üsler noktasında da aynı değişiklik geçerlidir. Artık büyük ve hareket etmesi zor üsler yerine kolay hareket edebilen, hızlı "ileri hareket üsleri" ABD açısından revaçta.

ABD EKONOMSİNDE TEHLİKE ANLARI

Yaşanan tüm gelişmeleri ABD ekonomisinin içinde bulunduğu durumla birlikte ele almak gerektiği de

Aslında durum ABD açısından oldukça kritik. Çünkü Hindistan ve Çin'in enerji ihtiyaçları gittikçe artıyor. **Yapılan araştırmalara göre 2003 yılında Çin Japonya'yı geçerek dünyanın ikinci en büyük petrol tüketicisi oldu.** Yine önemli olan bir noktada bu ihtiyaç içinde "Büyük Ortadoğu" olarak adlandırılan bölgenin payı. Yani Çin'in petrol ithalatı içinde "Büyük Ortadoğu"nun payı % 80. Yine 2000 yılında 67 milyon ton petrol ithal eden Hindistan için bu rakamın 2020'de 250 milyon tonu ge-

"başarılı" değerlendiren ABD'nin yanısıra ABD ziyaretinde konuyu gündeme getiren R. Tayyip Erdoğan da komşu ülkelere de bu tarz müdahalelerin olması gerektiğini savundu. Bu konuyu daha rahat anlamak için Soros Foundation'a bağlı Open Society Institute'nin hazırladığı rapora bir göz atalım;

Başlığı "Hazar petrollerinin gelirden kim yararlanacak?" olan rapor "halen Irak'ta enerji rejimini yeniden şekillendirmekte olan ABD'nin ulusal güvenlik politikası-

B y k Ortado u kavram i inde yer alan T rkiye de emperyalistler a s ndan istikrar g t r lmesi gereken lkelerin i inde bulunmaktad r. Bunun yan nda bu ta eronluk rol Ortado u ve d nya halklar n n T rkiye ye bak na da yans maktad r/yans yacakt r.

ortadadır. Yaşanan krizi anlamak için ABD'den bazı ekonomik veriler sunmak konuyu daha anlaşılır kılacaktır. Şöyle ki;

1950'li yıllarda dünya ürünleri- nin ve yatırımlarının yarısını sağlayan ABD şu an her ikisinde de %20'ye kadar gerilemiştir. Yine bugün en güçlü 100 şirketin 23'ü Amerikan, 40'ı Avrupa ve 16'sı Japon firmalara aittir. Çok uluslu şirketlerde ABD'nin payı düşerken AB'nin payı ise sürekli bir artış içindedir. Yaklaşık 80 yıldan bu yana ABD'nin ilk kez ürün ticaretinde açığı var ve bunu yabancıardan hizmet kesimi ile kapata-mıyor. **Özellikle artan petrol krizi ABD'yi yeni çıkmazlara sürüklemekte ve yeni yöntemler bulmaya zorlamaktadır.** Yani ABD ciddi bir petrol krizi ile karşı karşıyadır. Yaşanan bu krizin çözümü için Dick Cheney hazırladığı raporda öncelikli görevi; "Petrol üreticilerinden ABD'ye petrol akışını artırmak ve güvenlik altına almak" olarak saptıyor.

çeceği tahminleri yapılıyor. Bu sırada elbette ki ABD'nin de yaşananlar karşısında özellikle "Büyük Ortadoğu"daki enerji kaynaklarına olan bağımlılığı giderek artmaktadır. ABD'nin petrol üretimi 1970 yılında günde 9.6 milyon varilken 2002 yılında 3.5 m/v'ye gerilemiştir. Tüm bu gelişmeler silah ve teknolojik üstünlük sahibi olan ABD emperyalizmini rahatsız etmeye yetiyor. Üstelik artık yukarıda da değindiğimiz silah ve teknolojik üstünlükte diğer ülkeler atağa geçmektedir. Örneğin Rusya silahlanmada önemli adımlar atmaktadır. Yine Çin ve Japonya özellikle bilgisayar sektöründe ABD'ye fark atmıştır.

AZERBAJCAN VE KAZAK STAN KURTLAR SOFRASINDA

Gürcistan'da yaşanan ABD destekli darbenin ardından gözler bundan sonra yaşanacak gelişmeleri izlerken ayrıca ABD emperyalizminin bu ara sıkça lafını ettiği Kazakistan ve Azerbaycan'a çevrildi. Bu gelişmeyi

nün önceliğinin enerji arzını güvenlik altına almak olduğunu" vurgulayarak dikkatleri Azerbaycan ve Kazakistan'a çekiyor. Adı geçen bu iki ülkenin yukarıda da açmaya çalıştığımız ekonomik kriz ve petrol krizi sonucu daha da önemli hale geldiğini vurgulayan rapor, ABD'nin gelecek süreçteki müdahalelerini anlamak açısından önemli veriler sunuyor. **Bu planlar yapılırken ABD her zaman kullandığı ve kullanmaktan bıkmayacağı aynı yalanları sıralıyor. Bu ülkeler mevcut halleri ile güvenliği tehdit ediyor, istikrar sağlayamıyor ve ABD için güvenilir ortaklar olamıyor. Bunun içinde en iyi çözüm devletlerin bertaraf edilerek enerji kaynaklarının özelleştirilmesi, yağmalanması.**

O zaman tekrar söz konusu raporun başlığı ile birlikte biz de bir soru sorarak konuya giriş yapalım; **Hazar petrolleri ve doğal gazını emperyalistler için bu kadar önemli kılan ihtiyaç nedir?** İşte bu sorunun cevabı

bu konuda düğümü çözecek kadar kritik bir noktadır. Bu soruyu cevaplamaya çalışalım. Hazar denizine kıyısı olan **Azerbaycan, Kazakistan, Türkmenistan, Rusya, İran, Özbekistan** bu bölgedeki temel enerji üreticileridir. Dünya üzerindeki verilere bakarak yakın bir gelecekte petrol potansiyeli açısından **Azerbaycan ve Kazakistan**'ın; doğalgaz deposu olarak da **Türkmenistan ve Özbekistan**'ın öne çıkacağını söylemek mümkün. Ayrıca Azerbaycan'ı zengin doğal gaz rezervleri ile birlikte son gruba da dahil etmek mümkün.

Emperyalistlerin yaşadıkları petrol krizini göz önüne alarak başlarsak; Hazar bölgesindeki petrol yatakları

yon varil/gün'e çıkacağı yapılan araştırmaların bir sonucudur. Bu gelişmeleri aşağıdaki tablo özetlemektedir.

Bu açılardan da bakıldığında görülmektedir ki önümüzdeki sürecin en stratejik enerji üretim merkezlerinden biri olmaya aday **Hazar Bölgesi**'nde kendi içinde en çok dikkat çeken ülkeler **Azerbaycan ve Kazakistan**'dır. Sadece Azerbaycan'a ait olan Hazar sahalarında **30 milyar varilden fazla ham petrol rezervi olduğu tahmin edilmektedir**. Kazakistan'a ait bölümde ise **95 milyar varillik bir petrol rezervi bulunmaktadır**. Bu önemli bölgede birçok arama çalışması yapan 80'e yakın petrol şirketinin yoğun ilgisinden de anlamak mümkün.

getirecektir. Rusya, Çin ve Kazakistan'ın enerji üçgeni oluşturma çabaları ile bir anlamda ABD'ye meydan okumaları, bunun yanında ABD'nin Hazar Bölgesi'ne yönelik kapsamlı projelerini hayata geçirmeyi planladığı bu düzenlemede geleceğin yakıtı olarak düşünülen Hidrojene dayalı yakıtın ana maddesi bor madeninin % 65'inin Türkiye'de bulunması da ülkeyi önemli bir konuma getiriyor. Bir amacı da İsrail'in güvenliğini sağlamak olan **"Büyük Ortadoğu"** projesi ile ilgili Türkiye'nin öneminden bahsedilen İsrail devlet adamı **Şimon Peres'in** şu sözleri Türkiye'yi önümüzdeki süreçte bekleyen tehlikeleri gösteriyor.

tehlikeler bugün **Avrupa ile Amerika'nın** karşı karşıya bulunduğu en büyük tehditi oluşturuyor. Batıyı bu tehditten koruyacak yeni ve büyük bir strateji geliştirmek zorundayız. Bunun kadar önemli olan bölgenin kendisini daha demokratik çizgilerde dönüştürmesine yardımcı olmak ve terörizmin kökündeki nedenleri ortadan kaldırmaya yönelmemizdir. **Türkiye istikrarlı bir Avrupa ile gittikçe tehlikeli hale gelen Ortadoğu arasındaki fay kırığının üstündeki sıklet merkezinde yer alıyor. Ve bu yer Türkiye'yi Batı Avrupa stratejisinde Büyük Ortadoğu'yu bizleri tahrip edecek insanların yetişmeyecek biçimde tedavi etmeyi amaçlayan stratejide temel taş haline getiriyor"** (Wall Street Journal, 24-26 Ekim 2003)

Böylesi bir durumda Türkiye tam bir petrol üçgeninin orta yerinde duruyor. Ve yukarıda da değindiğimiz gibi ABD açısından stratejik açıdan önemli bir noktada olmasından da kaynaklı **"Büyük Ortadoğu"** projesinin sac ayaklarından biri yani ABD taşeronu olma rolünü üstleniyor. Bu önem Erdoğan'ın ABD gezisinde görüldüğü gibi **Haziran** ayında yapılacak NATO toplantısında kendini daha fazla hissettirecektir.

NATO NUN DE EN VE GEN LEYEN M SYONU

Özellikle **"Büyük Ortadoğu"** kavramı ile birlikte ortaya çıkan diğer bir konuda bu süreçte NATO'nun yeni misyonudur. 7-8 Şubat 2004 tarihinde yapılan **Münih Güvenlik Konferansı**'nda da gündeme alınan **"Geniş Ortadoğu"**nun güvenliği meselesi buradan NATO'nun yeni misyonu ile bağlanmaya çalışılmıştır. ABD NATO Temsilcisi **Nicholas Burns** Aralık ayında yapılan bir oturumda NATO'nun yeni misyonu ile ilgili olarak Bush'un düşüncelerini savunarak NATO'nun ABD operasyonlarından sonra **"yeniden yapılandırma"** ve **"güvenliği korumak"** gibi görevleri üstlenmesi gerektiğini vurgulamıştır. Yapılan yorumlarda ise bunun asıl nedeninin ABD'nin yaptığı veya yapacağı operasyonlarda NATO'yu kullanmak istemesi vurgulanmaktadır.

AB'li emperyalistler ise bunun kendileri için yenilen yemekten sonra bulaşıkları yıkama görevi olduğunu söyleyerek bundan çok hoşnut olmadıklarını ortaya koyuyorlar. Bu pratiğin bir nedeni de elbette ABD'de yaklaşan seçimler öncesi ABD'nin tüm suçlarına Avrupa'yı da ortak ederek iç kamuoyunda kendine bir pencere açma çabası olarak da değerlendirilebilir. Yani ABD masadaki yemeği iştahla yedikten sonra iş yapma yani bulaşıkları yıkama sırası geldiğinde işe Avrupa'yı da ortak etmek istemektedir.

konusunda çeşitli tahminler yürütülmektedir. Bundan dört yıl öncesinde **Uluslararası Enerji Ajansı** tarafından yapılan araştırmaya göre Hazar Bölgesi'nin toplam petrol rezervi **200 milyar varil** düzeyindedir. Bu rakam emperyalistlerin içinde buldukları durumda düşünüldüğünde oldukça iştah açıcı bir tablo ortaya çıkarmaktadır. Bu rakam ise dünya toplam ispatlanmış petrol rezervinin % 4'üne denk gelmektedir. ABD Enerji Bakanlığı'nın 2002 yılı verileri de bu rakama yakın olarak 250 milyar varil olarak açıklıyor.

Yine yukarıdaki soruya cevap niteliğinde ikinci olarak söylenmesi gereken; Tüketici konumunda olan ülkelerin sürekli bir artış içinde olan petrol ihtiyaçlarıdır. 2001 yılında 75 milyon varil aşan dünya toplam günlük petrol tüketiminin 2020 yılında 115 mil-

GENDE T RK YE N N VAZGE LMEZ ROL

Türkiye'de yaşanan son gelişmelerde de bu doğrultuda ele alıp değerlendirmek daha doğru olacaktır. **Örneğin bu pazar kapma dalaşı içinde Türkiye'nin rolü ne olacaktır?** Bunlar, önümüzdeki dönemde yaşanacak gelişmelerin de ipuçları olacak sorular ve yanıtlarıdır. **Türkiye jeo-politik konumu itibarı ile bu düzenlemede önemli ve kilit bir konuma sahip bir ülke durumundadır. "Türkiye enerji köprüsü olacak"** vb. başlıklar ile birlikte biçilen bu misyon Türkiye'yi aynı zamanda emperyalizmin daha çok kuklası yapacak ve dünya halklarının öfkelerini bir kat daha artıracaktır.

Hazar Bölgesi'ne olan yakınlığı ve kullanım rahatlığı Türkiye'yi bu açıdan daha da uşak bir noktaya

"Türkiye'nin İslam dünyası için en büyük umut olduğunu düşünüyorum. Çünkü Türkiye'de iki karışık pozisyonun güçlü bileşimi var. Birincisi cami ile devletin ayrılması. İkincisi bilimin birarada olabilmesi. Müslümanlıktan vazgeçmeden modern olabiliyorsunuz. Tıpkı hem yahudi hem modern, hem hristiyan hem modern olabileceği gibi."

Yine Türkiye'nin kilit bir noktada durduğunu **Wall Street Journal** adlı gazetenin Türk Dışişleri eski müsteşarlarından Büyükelçi **Özdem Sanberk** ile Amerikalı **Ronald Asmus** imzasını taşıyan bir makalede de görmek mümkün. "Jeopolitik bir sınav sorusu: Avrupa'da hangi ülke bugün Batı Almanya'nın soğuk savaşta olduğu kadar önemlidir? Yanıt: **Türkiye**. Büyük Ortadoğu'dan kaynaklanan

NATO'nun gelişen bu konseptini ABD'de en etkili teorik dergilerden olan **The National Interest** yazarlarından **James Kurth** (**Deniz Savaşları Merkezi'nde Strateji ve Harekat Merkezi Direktörü**) imzalı yazıdan alıntı yaparak kendi ağızlarından aktaralım; "NATO'nun genişlemesi aslında askeri bir ittifakın genişlemesinden öte bir anlama sahip. Genişlemenin gerçek amacı Avrupa'yı, Amerika'nın dünya düzeni vizyonu ve tarzının bütünleşmiş, tutarlı bir parçası olarak konsolide etmektir. Dünya çapında gelişmekte olan bir Amerikan projesi olarak, küreselleşme mücadelesinde ondan (Avrupa'dan) sağlam bir üs ve sadık bir müttefik oluşturmaktır."

NATO bu genişleme içinde ABD'nin Avrupa'yı kullanacağı önemli bir örgüt durumunda olması açısından önemli. Ama bunun daha rahat yani tam anlamı ile ABD'nin işine gelmez tarzda olması için de NATO'nun yapısının değişmesi ve daha saldırgan bir duruma getirilmesi gerekmektedir. Bunun ilk adımlarını Kosova ve Irak'ta gördük. Bu yeni misyonu gerekli kılan bir diğer önemli etken de özellikle Afganistan ve son olarak Irak'ta görüldüğü gibi uzun süren çatışmalarda bunun bedelini ABD'nin tek başına ödemek istememesi ve zaten ödeyemeyecek olmasıdır. **Bu bedeli sadece mali anlamda değil askeri ve toplumsal olarak almak daha doğru olacaktır.**

1949 yılında kurulan NATO'nun ABD saldırganlığına da paralel olarak "**Barış Gücü**" adı altında dünyanın birçok yerine müdahale etmesi aslında bu genişleme anlayışının uzun bir dönemdir uygulandığının kanıtı durumunda.

Haziran ayında yapılacak olan NATO toplantısı öncesi **19 Şubat Çarşamba** günü NATO Genel Sekreteri **Jaap De Hoop Scheffer**'in tam da **Türkiye'nin NATO üyeliğinin 52. yıldönümüne** rastgelen bir tarihte yaptığı Türkiye ziyareti asıl olarak Haziran'daki toplantıya bir hazırlık süreci. **Irak, Afganistan, Balkanlar, Kafkaslar, Orta Asya** ile NATO güçlerinin **hareket kabiliyetinin** artırıl-

ması gibi konuların tartışılacağı Haziran toplantısı öncesi yapılan bu tartışmada da **esas konu NATO'nun çerçevesinin genişletilmesi, özellikle Irak'ta daha aktif rol almasının gerekliliği** oldu. Ayrıca yine egemenler tarafından her koşulda, her zaman

niz'den **Kafkaslara** kadar uzanan coğrafyanın özellikle **Kıbrıs'ta** yaşananların emperyalistler açısından önemini gösteriyor. "**Büyük Ortadoğu**" projesi içinde düşünüldüğünde Grosman'la aynı tarihte ABD Dışişleri Bakanlığı Kıbrıs Özel Koordina-

kisi de görülmesi gereken bir konudur.

"**Büyük Ortadoğu**" kapsamında ziyaret edilen ve edilecek olan bu ülkelere verilen "**ödüllere**" bakarsak emperyalizm açısından projenin önemini daha iyi anlamış oluruz. ABD'nin istediği çalışmalarını yapacak ülkeler **Dünya Ticaret Örgütü**'ne alınacak, ABD ile **Serbest Ticaret Anlaşması** imzalayacak, Ortadoğu için kurulacak **Finans Merkezi**'ne üye yapılacak vb.

Yazımızın başında da belirttiğimiz gibi ABD yapacağı müdahaleleri meşrulaştırmak için kendisinin de inancılı bir insan olduğunu belirterek "**Allah'a inanan insanların demokrasi içinde yaşayabileceğine inanıyorum**" demektedir. Aynı bunun gibi ABD "**Büyük Ortadoğu**" projesinin ilk adımlarını atarken "**kadınların özgürleştirilmesi**", "**yargı reformlarının yapılması**", "**Medyanın yeniden yapılması**", "**Parlamento-**

nun işlevinin artırılması" vb. söylemleri öne çıkarıyor. Oysa sadece **Afganistan'da** kadınların yaşadığı sorunların artarak devam ettiğinin altını çizmek ve birkaç rakam vermek bile bu yalanların ortaya çıkmasına yetecektir.

Uluslararası Af Örgütü'nün yaptığı açıklamalara göre Afgan kadınlar Taliban döneminin kapanmasının ardından yaşadıkları sorunların iki kat fazlasını yaşamaya devam ediyorlar. **Baskı yüzünden intihar eden kadınların sayısı o döneme göre çok daha fazla rakamlara denk düşerken kadınlar sokakta tek başına gezemiyor, yanlarında bir erkek olmadan taksiye binemiyor ve tecavüze uğruyor.**

Tüm bunlar gösteriyor ki emperyalizmin yukarıda sıraladığımız kaygıları koca bir yalan balonundan ibarettir. "**Büyük Ortadoğu**" projesi de tıkanan emperyalist sisteme bir rahatlama getirmeyecektir. Aksine mevcut krizlerini biraz daha artıracaktır. Afganistan ve Irak'ta yaşanan halkın direnişinin görkemiydi. Bundan sonra Ortadoğu'ya yönelik yapılacak olası müdahalelerde halklara umut veren bu direniş sıcaklığını koruyor olacaktır.

NATO bu genişleme içinde ABD'nin Avrupa'yı kullanacağı önemli bir örgüt durumunda olması açısından önemli. Ama bunun daha rahat yani tam anlamı ile ABD'nin işine gelmez tarzda olması için de NATO'nun yapısının değişmesi ve daha saldırgan bir duruma getirilmesi gerekmektedir. Bunun ilk adımlarını Kosova ve Irak'ta gördük. Bu yeni misyonu gerekli kılan bir diğer önemli etken de özellikle Afganistan ve son olarak Irak'ta görüldüğü gibi uzun süren çatışmalarda bunun bedelini ABD'nin tek başına ödemek istememesi ve zaten ödeyemeyecek olmasıdır. **Bu bedeli sadece mali anlamda değil askeri ve toplumsal olarak almak daha doğru olacaktır.**

uşaklıkta sınır tanımayacaklarının garantisinin de verildiği toplantı asıl olarak Irak'ta NATO'nun misyonunun tartışıldığı bir toplantı oldu.

PROJEYE UYANLARA B Y K D L L E R

Bu toplantının hemen ardından ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı **Marc Grossman**'in **29 Şubat-5 Mart** tarihleri arasında yaptığı **Ürdün, Mısır, Fas, Bahreyn** ve **Brüksel**'i içine alan gezisi önümüzdeki süreçteki gelişmelerin aynası durumunda. Ve onun da ardından Haziran'da Türkiye'de yapılacak olan NATO toplantısı oldukça önemlidir. Bu toplantı şu an basına yansıyan bölümleri ile dahi değerlendirildiğinde **Akde-**

törü **Tom Weston**'un da Kıbrıs'a hareket etmiş olması rastlantı değildir. Yüzölçümü açısından bakıldığında oldukça önemsiz gibi görünen Kıbrıs adeta yönünü Ortadoğu'ya çevirmiş bir uçak gemisi gibi olması nedeni ile bile önemli çatışmaların merkezi durumundadır. Çünkü Annan Planı 1 Mayıs'ta yürürlüğe girdiğinde Kıbrıs'ta İngiltere'nin egemenlik hakkı ile sahip olmayı sürdüreceği üsler İngiltere tarafından AB kapsamı dışında tutulacak. Yani eğer oluşturulabilirse buraların İngiltere'nin tercihlerine göre kullanımı söz konusu olacak. Böylece özellikle Agratur ve Dikeya üslerinden ABD sonuna kadar yararlanabilecek. Ve bu çatışmaların "**Büyük Ortadoğu**" projesi ile olan iliş-

Siyasal mücadelenin bir biçimi olarak SİLAHLI MÜCADELEYİ DOĞRU KAVRAYALIM

Halk ordusunun çekirdeğini oluşturan gerilla birimlerinin görevi sadece savaşmak olarak algılanmamalıdır. Gerilla birimlerinin görevleri arasında kitleler içerisinde propaganda ve ajitasyon yapmak, onları örgütleyip, silahlandırmak vardır, kitleler içinde partiyi inşa etme görevi vardır. Gerilla birimlerinin propaganda ve ajitasyon faaliyeti silahlı propaganda biçimleriyle ağırlık kazanmıştır. Silahlı mücadelenin kendisi aynı zamanda bir propaganda ve ajitasyon çalışmasını da içerir.

“...Partinin en önemli, başlıca ve zorunlu görevlerinden biri olarak proletaryayı ayaklanmaya hazırlama işinin artık gündeme girmiş olduğudur.” Lenin.

“Bugün başlıca ve asıl görevimiz, partinin ve ordunun silahlı mücadele içinde inşa edilmesidir.” İ. Kaypakkaya.

Yukarıda, iki farklı devrim stratejisinde partinin başlıca görevleri konusuna ilişkin alıntı var. Bu her iki alıntıdan da anlaşılacağı gibi devrimin şiddetle gerçekleşeceği tezi ile devrimci şiddetin örgütlenmesi ve bu örgütlenmenin partinin başlıca görevi olduğu sorunu temel bir sorundur. Gerek, halk savaşı stratejisinin örgütlenmesinde gerekse silahlı ayaklanmanın örgütlenmesinde temel sorun, hangi araçlarla, nasıl ve hangi sınıf ittifakları politikasıyla, hangi sınıfın önderliğinde iktidarın ele geçirileceği meselesidir.

Her iki devrim stratejisinde proletaryanın ideolojik-politik önderliği esastır. Halk savaşı stratejisinde parti ve ordunun başından itibaren silahlı mücadele içinde inşa olacağı meselesi temel bir meseleyken, silahlı ayaklanma stratejisinde (Bolşevik devrim örneği) parti ve ordu baştan itibaren silahlı mücadele içinde inşa olmuyor. Proletarya partisi, uzun süreli zor bir yeraltı ve yerüstü mücadeleyi (illegal-legal) birlikte ustaca örgütleyerek, uzun ve zorlu bir kitleleri örgütleme hazırlığı yaparak, silahlı ayaklanmayı örgütliyor. Örgütlenme uzun ve zorlu bir süreci kapsarken, silahlı ayaklanma daha kısa bir sürede gerçekleşiyor. Politik iktidar parça parça değil, bütünüyle ele geçiriliyor.

Devrimci şiddetin örgütlenmesi ve partinin silahlı mücadele içinde inşa edileceği meselesi devrimin başından sonuna dek temel bir sorun olarak, sınıf bilinçli proleterlerin gündemindedir. Devrimci zorun, proletarya önderliğinde örgütleneceği gerçekliğine gerek Lenin ve gerekse Mao yoldaş, proleter sınıf perspektifli bilimsel bir bakış açısı sunmuş, varılacak hedefi, kat edilecek güzergahın biçimini belirlemişlerdir. Devrimin temel sorunlarına açıklık kazandırmışlardır. İki farklı devrim stratejisinde devrimin şiddetle gerçekleşeceği ve örgütleneceği tezi evrensel bir tez olarak, günümüze dek geçerliliğini korumaktadır. Çünkü ne çağımız köklü bir şekilde değişmiş, ne de toplumsal sınıflarda köklü değişim ve farklılaşma gerçekleşmiştir.

Tarih boyunca devrimin şiddete dayanağını bunun zorunlu ve kaçınılmaz olduğunun görüşünü savunanlar komünistler olurken, devrimin silahlı mücadeleyle, silahlı ayaklanmayla değil, barışçıl mücadele yoluyla kazanılacağı tezini savunanlar reformist ve revizyonistler olmuştur. “Sosyal devrim mi?” “Sosyal reform mu?” sorusuna verilen yanıt temel bir sınıfsal ayrışım noktası olmuştur.

Küçük burjuvazinin belli kesimlerinin sosyal devrim anlayışına uygun olarak dönem dönem silahlı mücadele vermelerinden onların bu soruna verdikleri yanıtın “evet” olduğu anlamı çıkmaz. Küçük burjuvazinin dönem dönem silahlı mücadeleye başvurması, onun devrimin şiddetle örgütlenme kurumu-

nu kalıcı tarzda örgütleyerek, kitlelere açık hale getirdiğini söyleyemeyiz. Küçük burjuvazinin ideolojisi devrime başvurabilir, ancak sonuna dek devrimi sürdüremez, proleter devrimi gerçekleştiremez. Çağımızda ancak proletaryanın ideolojisi devrimi gerçekleştirebilir.

Küçük burjuvazi, propaganda ve ajitasyon amaçlı dönem dönem geçici olarak askeri örgütlenmeye başvurabilir, ancak bu onun kalıcı bir askeri örgütlenmeye yani proletarya partisi önderliğinde devrimci ordu örgütlenmesine gideceği, bu örgütlenmeyle kitleleri örgütleyerek, devrimi gerçekleştirecekleri silahlı mücadeleyi süregelen kılmak için bunu bir kurum olarak örgütleyeceği anlamı çıkarmaz. Devrimci hareketin geçmiş otuz yıllık pratiği, bunun sayısız örnekleriyle doludur.

Devrimci sava yani g n m z lke ko ullar nda ald bi im olan proletarya nderli inde halk sava n n omurgas olan uzun s reli gerilla sava , devrimin siyasal sorunlar n yerine getirme eylemidir. Uzun s reli gerilla sava , devrimin di er siyasal g revlerinin temel bir bile enidir.

Toplumsal kurtuluşun hangi biçimde nasıl gerçekleşeceği sorununa verilecek yanıt, iradi bir yanıt değil tamamen ülkenin sosyo-ekonomik yapısıyla direkt bağlantılı ve ilgilidir. Sömürge, yarı-sömürge ülkelerle, kapitalist-emperyalist ülkeler arasındaki farklılık devrimin hangi araçlarla, nasıl ve hangi biçimde yapılacağına yanıt verir.

Ülkemizin yarı-feodal, yarı-sömürge, sosyo-ekonomik yapısından kaynaklı olarak devrimin alacağı biçim uzun süreli Halk Savaşıdır. Ülkemiz, emperyalist boyunduruktan, kölece bağımlılıktan ve her türden gerici kuşatmasından kurtulma sorunuyla karşı karşıyadır. Demokratikleşme ve özgürleşme sorunu yaşamaktadır. Emperyalist-feodal zincirlerden, faşizm zulmünden kurtulma, bağımsızlık ve halk demokrasisi sorunuyla yakıcı bir tarzda karşı karşıyadır.

Ülkemizde demokratik halk devriminin özünün toprak devrimi olması köylülüğün te-

mel, proletaryanın önder güç olmasını şart koşmaktadır. Demokratik halk devrimini gerçekleştirmek ancak, halk savaşı stratejisi gibi temel bir devrim strateji ile mümkündür. Bu görev sınıf bilinçli proleterlerin önünde durmaktadır.

Devrimci savaş yani günümüz ülke koşullarında aldığı biçim olan proletarya önderliğinde halk savaşının omurgası olan uzun süreli gerilla savaşı, devrimin siyasal sorunlarını yerine getirme eylemidir. Uzun süreli gerilla savaşı, devrimin diğer siyasal görevlerinin temel bir bileşenidir. Silahlı mücadeleyi savunmak demek silahlı mücadele dışındaki mücadele biçimlerini reddetmek demek değildir. Silahlı mücadele politik mücadelenin bir biçimidir. Silahlı mücadele ile politik mücadele karşı karşıya konamaz.

ta bu iki araç hem kırdı hem şehirde yer değiştirerek, farklılaşabilir, köylük bölgede faaliyet yürüten gerilla eline bildiri alırken, şehirde faaliyet yürüten partili militan eline silah alarak da bildiri dağıtabilir. Bu farklılaşma, devrimci faaliyetin niteliğini değiştirmez. Bu iki farklı faaliyetin kendisi politik faaliyettir ve asıl amacı politik iktidar hedefidir. Bu iki faaliyet karşı karşıya konulamaz.

Bu iki faaliyet birbirini tamamlayan-bütünüleyen özellik taşıyor. Silahlı mücadele nasıl bir politik mücadele olabilir? Ya da silah ile politika arasındaki diyalektik bağ nasıl, hangi biçimde kendisini ortaya koymaktadır? vb sorularına küçük burjuvazinin ve her türden reformist ve revizyonistlerin yanıt vermekte zorlandıkları ve anlayamadıkları nokta tam da burasıdır. Onlara göre “silahlı mücadele bir politik mücadele olamaz”, kapitalist-emperyalist destekli uluslararası tasfiyeciliğin en fazla bilinçleri karartma amaçlı saldırılarını yoğunlaştırdıkları konu da budur. Tasfiyecilik en çok burada uç vermekte, bilinçler en çok bu noktada tutsak alınmaktadır.

Silahlı mücadele politik mücadelenin bir biçimidir. Silahlı mücadeleyi “terörizm” olarak nitelendirip, onun örgütleyici, değiştirici ve dönüştürücü rolünü gözden kaçırarak, manevi saygınlığını düşürmek, onun politik karakterini inkar etmek, başta uluslararası tasfiyecilik, ve onların ülkemizdeki uzantılarının görevi olmuştur. Egemen sömürücü sınıf temsilcilerinin ve savunucularının en tehlikeli gördükleri, en fazla korkup saldırdıkları şey silahlı mücadeledir, proletaryanın ve ezilenlerin devrimci örgütüdür. Tasfiyeciliğin bu “gözde” saldırısı birçok küçük burjuva yapılanmaları ideolojik olarak önemli oranda etkiledi, sarstı ve onları düşünsel olarak şaşkına çevirerek, ellerini bağladı. İnançlarını karartıp, devrimci ruhlarını kurutup çöle çevirdi.

Bundan dolayıdır ki halk savaşı stratejisi uygun olarak uzun süreli gerilla savaşı yürüten proleter devrimciler, gerici faşist iktidarlar tarafından ciddiye alınan en büyük gerilla gücü durumunda, ve etkileri altında bulunan en fazla kitle potansiyeline sahip örgütler durumundadırlar.

Uzun süreli gerilla savaşımını “modası geçmiş”, “kitleden kopuk bir avuç devrimcinin faaliyeti” olarak değerlendirenler, yüzlerini Nepal’e, Filipinler’e, Hindistan’a, Peru’ya, Brezilya’ya çevirsinler, orada Maoistlerin önderliğinde savaşan gerilla güçlerinin etkiledikleri yoksulların kitlesele gücünü görecektir, reformistler hayal görmeye devam etsinler! Onların hayalleri çıplak gerçeği asla değiştirmeyecektir. Kiteselleşme ile silahlı mücadeleyi zıt olgular olarak karşı karşıya koyanlar, silahlı mücadele ile kiteselleşmeyeceğini savunanlar, silahlı mücadeleyle politik mücadeleyi zıt olgular olarak değerlendirenler, legalize olarak düzen içine çark ederek, barışçıl mücadeleyi esasa alarak, parlamenter güzergahı seçip, seçimlerde oy peşinde koşanlar her dönem iflah olmaz revizyonistler ve hayal peşinde koşan reformistler olmuştur.

ASKERİ SORUNLAR; POLİTİK SORUNLARIN YERİNE GETİRİLMESİNDE SADECE BİR ARAÇTIR (Mao)

Halk ordusunun çekirdeğini oluşturan gerilla birimlerinin görevi sadece savaşmak olarak algılanmamalıdır. Gerilla birimlerinin görevleri arasında kitleler içerisinde propaganda ve ajitasyon yapmak, onları örgütleyip, silahlandırmak vardır, kitleler içinde partiyi inşa etme görevi vardır. Gerilla birimlerinin propaganda ve ajitasyon faaliyeti silahlı propaganda biçimleriyle ağırlık kazanmıştır. Silahlı mücadelenin kendisi aynı zamanda bir propaganda ve ajitasyon çalışmasını da içerir.

Silahlı propaganda ve ajitasyon çalışması ise aynı zamanda bir politik çalışmadır. Politik mücadele ile silahlı mücadele nasıl birbirini tamamlayıp bütünlüyorsa, silahlı propaganda ve ajitasyon ile barışçı propaganda ve ajitasyon birbirini bütünlüyor ve tamamlayan faaliyetlerdir. Birinin varlığı diğersinin reddi değildir. Silahlı propaganda ve ajitasyonun ülkemiz koşullarında sarsıcı, uyandırıcı, hedef gösterici etkisi ağırlıklıdır. Hedefi doğru seçilmiş, zamanı ve yeri bütün koşullarıyla dikkate alınmış bir askeri faaliyetin kitlelerin uyanışında, bilinçlerinde sıç-

rama yaratmasında önemli rol oynadığı geçmiş pratik süreçle kanıtlanmıştır.

Her türden durağanlığı atılışı, hareket-sizliği ortadan kaldırmanın çözüm reçetesi silahlı mücadelenin süregelen tarza kavuşturulmasıdır. Proletarya partisi, sürecin bütünlüklü özgünlüğünü dikkate alarak, her askeri hareketinin politik hedefini ve amacını netleştirmelidir. Kitleleri örgütlenme potansiyelini yaratma, bilinçlerdeki yanlış eğilimleri, ve karşı-devrime ait düşünceleri ortadan kaldırarak, onları devrimcileştirme ve bilinçlendirmenin, kısaca örgütlemenin fevkalade aracı silahlı mücadelenin süregelen hale getirilmesidir.

Halk ordusunun görevleri ile beyaz ordunun görevleri arasında temelde farklılık vardır. Gerilla birimleri birer savaş müfrezeleri ve birer parti komiteleri gibi temel politik görevlerle de yükümlüdürler. **Gerilla birimlerinin asıl görevleri devrimin politik görevlerini yerine getirmektir. Bu bakış açısından uzaklaşmak, salt askeri bakış açısının kapısını aralamaktır.** Sadece savaşma görevini benimseyip, kitleler içinde propaganda ve ajitasyon görevini, kitleleri kendi kurtuluşları için örgütlenme, savaştırma ve kitleler içinde parti komitelerini inşa etme gibi görevleri yapmamak ne kadar yanlış

ise bu mücadeleyi sadece propaganda ve ajitasyon çalışmasına indirgemek de bir o kadar yanlıştır.

Her türden reformist revizyonistler tarafından yöneltilen “Devrim kitlelerin eseridir”, “silahlı mücadele yürütmek ise bir avuç silahlı devrimcinin işidir, dolayısıyla bu faaliyeti yürütmek, kitlelerden kopmaktır” türü eleştirilerin gerçekle ve somutlukla alakası yoktur.

Bu sakat ve yanlış anlayışın asıl amacı birinci olarak silahlı mücadele düşmanlığı yaparak, kitlelerin kurtuluş silahını elinden almak onların özgür geleceğe olan umudunu karartmaktır. Ve diğer bir neden ise devrimin nasıl ve hangi biçimde gerçekleşeceğini kılıç zoruyla iktidar olanların ancak kılıç zoruyla alt edileceklerini “kavramamaktır”.

Askeri ve teknik olarak üstün, eğitilmiş ve donanımlı bir düşman gücüne karşı nasıl savaşılıp zafer kazanılacağına yolu gerilla savaşındır. Gerilla savaşı silahlı mücadelenin ülkemizde, günümüzde aldığı savaş biçimidir. **Bu savaş biçimi eğitimsiz, donanımsız, zayıf ve güçsüz olan bir sınıfın kendisinden daha fazla güçlü bir güce karşı savaşımın adıdır.**

Gerilla savaşının tarihi kökleri derindir. Yerli Amerikan halkının İngiliz işgalcilerine

karşı savaşımından tutalım da İspanyolların Napolyon, Fransız halkının Prusya işgalcilerine karşı verdiği kurtuluş savaşına kadar uzar. Yakın tarihimizde Vietnam, Kamboçya, Çin devrim tarihi örnekleri vardır.

Günümüzde yakın komşumuz olan Irak halkının ABD ve İngiliz emperyalist haydutlarına ve onların işbirlikçi uşaklarına karşı verdiği silahlı mücadele pratiği vur kaç taktığının en özgün gerilla vuruşları olarak kavranmalıdır. Irak halkının kahramanca vur kaç gerilla taktikleri askeri tecrübe açısından önemle incelenmesi gerekir. Nepal, Hindistan, Filipin, Peru devrimci savaş pratikleri ideolojik-politik-askeri olarak ne kadar önemliyse askeri ders ve tecrübe açısından da Irak silahlı direniş pratiği önemlidir.

Savaşma ve kazanma iddiası olanların bu savaş tarzını küçümseme ve ondan öğrenmeme hakkı olamaz. Dolayısıyla savaşın yasalarını, askeri hareket tarzlarını inceleyip, uygulamak için öğrenmeliyiz. **Düşmanın durumu ve düşmanın hareket yasalari bilinmeden savaş kazanılmaz.** Ancak, akıllı ve cesur olanlar, düşmanı yenebilir. Ülkemizde silahlı mücadelenin geçerliliğini doğuran nedenler henüz ortadan kalkmamıştır. Dolayısıyla savaşın yasalarını öğrenme gerçekliği de ortadan kalkmamıştır.

PUSULA

DİSİPLİN, PROLETARYANIN YÜRÜYÜŞ DÜZENİDİR

Proletaryanın nasıl ki örgütten başka silahı yoksa, nasıl ki ideolojik bir birliği olmadan politik iktidarı ele geçirme silahına sahip olamazsa aynı zamanda **ideolojik birliğini maddi birlik olan disiplinle tamamlamadan** hedeflediği devrimi gerçekleştireme gücüyle donanamaz.

Proletarya partilerinde disiplin, uyulması gereken temel ilkeler bütünüdür. Disiplin aynı zamanda azınlığın çoğunluğa, parçanın bütüne, altın üste, bireyin partiye tüm partinin kongre ve konferanslara bağlılığıdır. **Disiplin** doğrulara bağlılıktır. Bir ilke olarak, doğrulara bağlılığın adı olan disiplin, proletaryanın ideolojisine ve onun politik sınıf öncüsü olan örgüte bağlılıktır. Proletarya partisinin ortak iradesi sonucu alınan kararlara uyma, azınlığın çoğunluğa, bireyin kolektife uyma sorunu aynı zamanda bireyin kolektif iradeye itaat etmesi demektir. Örgüte bağlı olarak hareket etmek, kolektif irade olarak alınan kararlara uymamak, kendi başına buyruk bir tarzda hareket tarzı sergilemek proletaryanın devrim yürüyüşünü aksatmak ve bozmak demektir.

Proletarya partileri içinde küçük burjuvaziye ait düşünce ve davranışlarla en çok **disiplin** ve **özeleştir**i konusunda çatışma yaşanmaktadır. Küçük burjuvazinin disiplin karşısındaki zaaflı duruşu kendi hata ve zaafına karşı öz-eleştirel yaklaşmama tutumu sınıf bilinçli proleterleri her dönem önemle uğraştıran bir sorun olmuştur. Küçük burjuvazi sınıf karakteri gereği gevşek, başıboş, keyfiyetçi tarzda davranarak disiplini baltalamak ister. Çünkü o, toplumsal üretimdeki yeri gereği dar ve geridir. Bundan dolayıdır ki disiplinsiz, keyfiyetçi ve kendi başına buyruktur. Devrimi çok yönlü örgütlenme, amaçlı ve düzenli yürüme perspektifli uyulması gereken kurallar bütünü

olan disiplin, sınıf bilinçli proleterlerin iç anayasasıdır. **Disiplin konusunda gösterilen her tutum, geliştirilen her tavır bir sınıf tavrı ve tutumdur.**

Üstlenilen görev ve sorumlulukların layıkıyla zamanında yerine getirilmesi aynı zamanda bir disiplin sorunudur. Devrimci bir ilke olan disipline uymak güçlü bir sınıf bilinci gerektirir, davaya bağlılık, ideallere inanç gerektirir. Bireyin disiplinsizliğinin, gevşek, hantal, vurdumduymaz tutumunun temelinde ise küçük burjuva sınıfa ait bir ideoloji ve bilinç yatar.

Sınıf bilinçli proletarya örgüt disiplininden korkmaz. Çünkü onlarda bireyci zihniyet yoktur. Oysa küçük burjuvazi çok zaman disiplin sorunu yaşar. Küçük burjuva kökeninden kaynaklı olarak disiplini yanlış kavrar. Gerek parti dışındaki küçük burjuvazi, gerek parti içindeki küçük burjuva kökenli militanlar, yanlış kavrayışları sonucu disiplini, **“özgürlüğü kısıtlayan, engellenen zincirleyen”** unsur olarak değerlendirirler. Hatta disipline uymayı “kölelik” olarak değerlendirecek kadar geri bir yaklaşım sergilerler.

Sınıf savaşımı tarihinde merkezi olarak alınan ortak iradi kararları, yerine getirilmesi gereken görev ve sorumlulukları yerine getirmemek için kendilerinin “kurbanlık koç”, “mürit” olmadığını belirtenler, proletarya saflarında yeterince proleterleşemeyen küçük burjuvalar olmuştur. Küçük burjuvazi toplumsal konumu gereği disiplini kolay kabul etmez ve ortak çalışmaya kolay gelmez. Disiplin ve ortak faaliyeti “sıkıcı ve özgürlüğünü kısıtlayıcı, kişisel üretkenliğini engelleyici” bulur. Zanneder ki örgütsüz ve disiplinsiz olunca daha “üretken ve özgür” olur. **“Örgütlenmek ve proleter disiplinle donanmak”**, küçük burjuvazinin geçmekte zorlandıkları iki önemli sınavdır.

“Mao Zedung bir ilke olarak doğrulara bağlılık ile disiplin sorunu olarak örgüte itaat etmeyi nasıl bağdaştıracığımızı gösterdi.” (ÇKP Kısa Tarihi)

Zafer kazanmak için ideolojik birliğin yeterli olmadığı açıktır. İdeolojik birliği proletaryanın “maddi örgüt birliğiyle” mutlaka sağlamlaştırmak gerekir. Proletarya ancak bu koşullarda yenilmez bir güç durumuna gelir.” Özeleştirii yöntemini uygulayan, çelik disiplinli bir komünist partisi düşmanı yenebilir” (İbrahim Kaypakkaya). Çelikten bir disiplinle yürüyüş düzeni sağlamlaşır. Bir gerilla birimi, bir savaş müfrezesi, bir parti komitesi için disiplin olmadan yürüyüş, ortak hareket, devrimci eylem olamaz.

Bir sınıf hareketi devrim yürüyüşünü, benimsediği devrim stratejisine uygun tarzda doğru ve bilimsel ilkeler temeli üzerinde yükselten, çelikten disiplin kurallarıyla düzenle yürüyen, birleşik bir merkezden yönlendirilen bir örgüt, ancak sınıf savaşımında başarı elde edebilir. Disiplin, proletaryanın maddi örgüt birliğini sağlayan tutkaldır. Bu olmadan sınıf savaşımının yasalarına uygun yürüyüş düzeni sağlanamaz.

Parti örgütü bir fabrika gibidir. Kendi içinde görev ve sorumlulukları belirlenmiş, merkezi bir komuta kademesinden yürüyüşü düzenlenmiş, bir tek amaç doğrultusunda ortak hareket eden, doğru bir iş bölümüyle kolektif tarzda çalışan komple bir bütündür. Parçanın bütüne, azınlığın çoğunluğa uyulmasını, “çarkın bilinçsiz dişilileri durumuna gelmek” olarak yorumlayanlar her zaman küçük burjuvalar olmuştur.

Proletarya partisinin iç birliğinin ve disiplininin bozulması demek onun **irade** ve **eylem birliğinin** işlevsiz hale gelmesidir. Bundandır ki en fazla önem verilmesi, dikkat edilmesi gereken konunun başında **iç birlik** ve **disiplin** gelmektedir. Disiplini güçlendirmek aynı zamanda proletarya ideolojisinin güçlenmesi demektir.

Disiplinin sağdan ve soldan yorumlanarak pratiğe uygulamaktan kaynaklı yanlışlıklara düşüldüğü olmuştur. Almış olduğu görev ve sorumlulukları “zamamı boş olunca isteyince” gerçekleştirmek isteyen anla-

yış gevşek ve ciddiyeti olmayan sağ bir anlayıştır. Bu anlayış, disiplini sağdan yorumlayan tehlikeli bir anlayıştır.

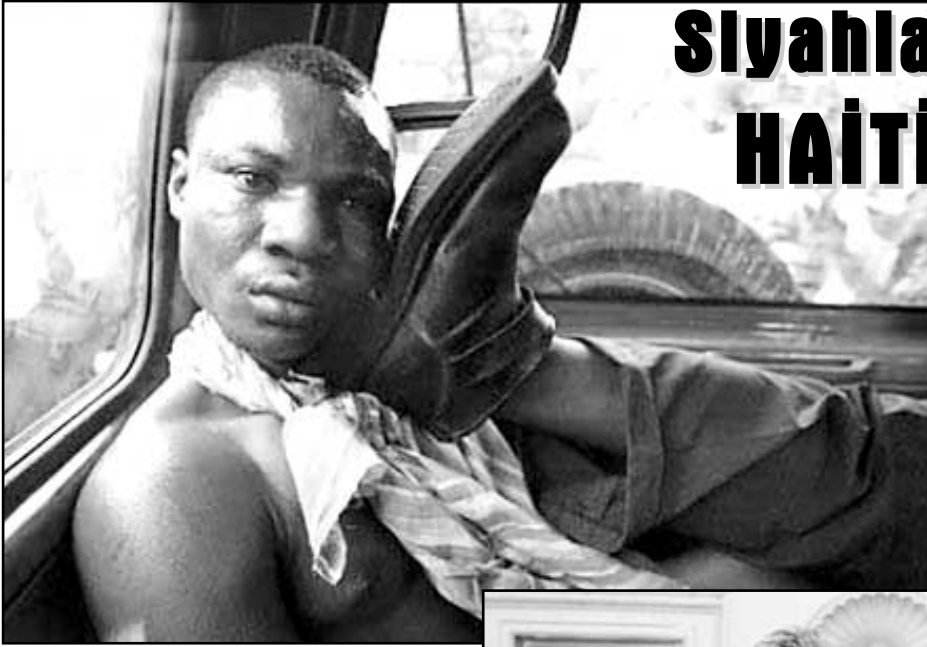
Aynı şekilde kolektife ait olmayan, onun iradesini yansıtmayan bireysel kararı “örgüt” kararı diye dayatıcı, yaptırımcı tarzda uygulamak isteyen anlayış da sol sekte bir anlayıştır.

Proletarya Partisi parti içi birlik ile parti içi ideolojik mücadelenin, merkeziyetçilikle demokrasinin, disiplinle özgürlüğün, irade birliği ile kişisel yaratıcılığın birlikte var olduğu politik bir yapıdır. Demokrasi ve merkeziyetçilik bir bütünü çelişmeli iki görüntüsüdür. Hem çelişik hem birleşiktir. Her şey zıddıyla mevcuttur. Ancak hiçbir bir diğerinin reddi değildir. İrade birliği kişisel yaratıcılığın zıddı ve reddi, disiplin ve örgütlü olmak özgür gelişimin ve üretkenliğin reddi değildir. Aynı şekilde merkeziyetçilik de demokrasinin zıddı ve reddi değildir.

Disiplin ve irade birliği olmadan, demokrasi temeli üzerinde yükselen merkeziyetçilik olmadan proletaryanın devrimci sınıf örgütü yaratılamaz. Proletarya en büyük silahı olan örgütten mahrum kalır. Merkezi yönetim altında demokrasi, yaratıcılığın canlılığın parti içinde güçlenmesini sağlar. Bundandır ki çelişme yasasının evrensel kuralları disiplin ile özgürlüğün, demokrasi ile merkeziyetçiliğin de temelidir.

Proletaryanın demokrasi anlayışı anarşizmi, keyfiyetçiliği ve başıbozukluğu yaratmaz; tam tersine o başı başına merkeziyetçiliğin sağlamlaşmasına güçlenmesine hizmet eder. Bu sağlamlık proletaryanın savaş gücünü artırır. Sınıf savaşımı yasaları ve ilkeleriyle donanan ve bu ilkeleri uygulayan bir parti yenilmez olur.

Devrimci savaş için disiplin, yürüyüş gücüdür. Savaşta yaratıcılığı canlılığı yaratmak/güçlendirmek, devrimci eylem gücünü artırmak için disiplin vazgeçilmez bir silahtır. Bu silah sınıf bilinçli proleterler tarafından doğru ve yerinde kullanılmalıdır. Halkın ordusu yoksa hiç bir şeyi yok ise, en büyük özgürlük devrimci savaş ise, devrimci savaş için disiplin, özgürlük kadar gereklidir.

Siyahların ilk "bağımsız" devleti HAİTİ'DE "MODERN DARBE"

Şubat ayında seçilmiş Devlet Başkanı **Jean Bertrand Aristide** karşıtı ve eski diktatör Duvalier yandaşlarından oluşan isyancıların başlattığı darbe Aristide'nin kaçırılmasıyla sonuçlandı.

Bu kısa haber, işin içine ABD ve CIA girince emperyalizmin müdahalelerine bir örnek oluşturuyor. Zira isyancıların ABD tarafından desteklendiği, ABD'nin Latin Amerika'dan sorumlu müsteşarı **Roger Noriega**'nın bütün karışıklıkların arkasında elinin bulunduğu iddiaları (ki bu iddialar bizzat "durmaksızın yalan söyleyen" Dışişleri Bakanlığı'nın açıklamalarından derin kuşku duyduğunu belirten ve "Bu asker üniforması giymiş haydutlara ve yağmacılara neden isyancı deniyor anlamıyorum. Kendi hükümetimin açıklamalarından kuşkuluyum" diyen ABD Kongre üyeleri **Charles Rangel** ve **Maxine Waters** tarafından da ifade ediliyor) Aristide'nin Güney Afrika Cumhuriyeti'nden yaptığı açıklamayla netlik kazandı.

Aristide, telefonla görüştüğü CNN sunucusu Lou Dobbs'a kendisinin Haiti'deki ABD güçlerince zorla ülkeden çıkarıldığını ve kaçırıldığını söyledi. Aristide "Haiti'de modern bir darbe" yapıldığını ve kendisinin de "modern adam kaçırma yöntemiyle" ülkeden çıkarıldığını söyledi. Aristide "28 Şubat Cumartesi günü ülkeyi terk etmem gerektiği söylendi. Benimle diplomatik bir kılıf altında konuştular. Ayrıca askerler ve Amerikan ajanları da konuştu... Bana açıkça ve düpedüz çatışma başladığında binlerce insanın öleceğini söylediler. Kan dökülmesini önlemek için başka çarem kalmamıştı. O yüzden bu yapılan modern darbe ve modern kaçırma diyorum" dedi.

Tarihinde 30 darbe geçirmiş olan Haiti devleti, Fransız sömürgesi 1804'te "bağımsızlığını" ilan eden siyahların kurduğu ilk devlet olma özelliğini de taşıyor. Ancak % 85'i işsiz olan 8 milyonluk nüfusun büyük çoğunluğu çok korkunç açlık ve yoksulluk içinde yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor. On yıllarca Haiti'de diktatörlük süren **Jean Claude Duvalier** 1986 yılında halkın isyanıyla devrildiğinde Rahip Aristide ülkesine geri döndü. Halkçı söylemleriyle, yoksul halkın desteğini kazanan Aristide, 1990'daki başkanlık seçimlerinden zaferle çıktı. 1991'de yine George Bush yönetimindeki ABD'nin desteğiyle kendine karşı bir darbe düzenlenince ABD'ye kaçtı. Ancak iç savaşın ve katliamların en üst boyuta ulaştığı Haiti Clinton döneminde ABD tarafından 1994'te işgal edildi ve Aristide, başkanlık görevine iade edildi. İşte Aristide'nin halkçı

söylemlerinin ardından IMF'nin talimatlarının uygulayıcısı haline gelmesi de bu görev iadesi ile gerçekleşti. Ancak söz verdiği neo-liberal politikaların uygulanmasında ABD emperyalizmi açısından başarılı değildi.

SÖZDE MUHALİFLER KİM?

ILPS Genel Sekreterliğinin, ABD-CIA'nın Haiti'de desteklediği darbeyi kınayan açıklamasında ABD'nin Aristide'yi devirmek için kullandığı kişilere dikkat çekiliyor. Bu kişiler arasında Aristide'yi daha önce iktidarı bırakmaya zorlayan, CIA tarafından kurulan **FRAPH** (Haiti İlerleme ve Kalkınma Cephesi)'nin ölüm çemberi üyeleri ve işkencecileri bulunuyor. 1993'te siyasi eylemci Antoine Izmerym'in katledilmesinden sorumlu olarak ömür boyu hapis cezasına çarptırılmış bulunan eski Haiti subayı **Lois Jodel Chamblain** ve 1994'te bir katliama karışmış olduğu için ömür boyu hapse mahkum edilmiş olan **Jean Pierre Baptiste FRAPH** önderleri arasında. Yine son 4 yıl içinde üç darbe girişimine liderlik eden ve Haiti ordusunda ABD'nin eğittiği asker **Guy Philippe** de bu darbeye yer aldı.

Haiti'de yaşananların Venezüella'da Chavez'e karşı yapılmaya çalışılan ve geri tepen darbe girişimi (ki bugünlerde Venezüella'da aynı senaryo yeniden yaşama geçirilmeye çalışılıyor), yine geçtiğimiz yıl Liberya'da yaşananların benzerliği dikkat çekiyor. Bu ABD emperyalizminin dünya halklarının kendi kaderlerini tayin hakkını hiçe sayarak onların yaşamlarını direkt ilgilendiren konulara nasıl müdahale ettiğinin de bir göstergesi.

Hindistan Mahkemelerinde yoksul k yllere 1 m cezas

Geçtiğimiz Şubat ayında 4 yoksul köylüye Hindistan Mahkemeleri tarafından idam cezası verildi. Bu köylülerden Veer Paswan, Krishna Mochi ve Nanhe Lal Mochi topraksız Dalitler'ken Dharu Singh ise orta köylü bir aileden geliyor. Bu dört köylünün ölümle cezalandırılmasına neden olan olaylar ise Hindistan'da sıkça yaşanan ve dalitler ve kabile üyelerine yönelik olarak uygulanan ölüm cezalarından farklı değil.

Hindistan'ın kırsal kesimlerinde toprak ağalarının özel silahlı güçleri yoksul, topraksız köylüler üzerinde

katliamdan, tecavüze, kaçırılmalara, işkenceye kadar vahşi uygulamalarıyla önemli bir baskı aracı olarak kullanılmakta. Swarna Kurtuluş Cephesi, Sunlight Sena, Ranveer Sena vb. birçok suç çetesi, halkı terörize etmek; toprak ve daha iyi ücret talepli köylü hareketini bastırmak üzere bu vahşi yöntemleri kullanıyorlar. Bu özel askeri güçler 1990'dan bu yana 1000 yoksul insanın öldürüldüğü 200 korkunç katliam organize ettiler. Bu kişiler hiçbir mahkeme tarafından ölümle cezalandırılmadı, hatta birçok olay için (58 kişinin öldürüldüğü **Bathe** olayında olduğu

gibi) dava dahi açılmadı. Zaten birkaç yıllık hapis cezalarına çarptırılanlar ise kefaletle serbest bırakıldı.

Köylülerin ölüm cezalarıyla yargılandıkları davalar ise bu özel silahlı güçlere karşı geliştirdikleri isyanlarla ilgili. Örneğin bu tür bir çete olan **Swarna Kurtuluş Cephesi**'nin 35 üye ve sempazanı 1992 yılında yüzlerce yoksul köylünün katıldığı kitlesel bir gösteri sırasında öldürüldü. SKC, birçok bölgede yaklaşık 100 köylüyü katleden feodal bir ordu. Bölge polislerinin de direkt veya dolaylı desteğine sahip bu özel orduya karşı köylüler kitlesel direniş gösterdiklerinden dolayı ölüm cezasıyla yargılanıyorlar. Yine benzer bir olay bir başka toprak ağası özel ordusu olan **Sunlight Sena** örgütü üyelerinin yoksul köylüler tarafından öldürülmesiyle ilgili olarak yaşandı. **Gram Daksha Dal** isimli suç çetesinin 14 katil ve tecavüzcü üyesinin köylüler tarafından öldürülmesi de bir başka olay.

4 ölüm cezasının verildiği son olayla ilgili insan hakları savunucusu avukatlar bir üst mahkemeye başvurarak köylülerin yaşamlarını kurtarmak, bundan sonraki olayların önünü kesmek ve Hindistan Hukuk Sisteminden ölüm cezasını kaldırmak için mücadelelerini sürdürüyorlar.

Çin'den 'ABD insan hakları ihlali' raporu

Çin yönetimi, ABD Dışişleri Bakanlığı tarafından yayımlanan 2003 Uluslararası İnsan Hakları Raporu'na raporla yanıt verdi. Yayımlanan tutanakla ABD'deki insan hakları ihlalleri sıralandı.

Tutanakta ABD'de cinayet, tecavüz, gasp ve hırsızlık olaylarındaki artışa dikkat çekildi. 11 Eylül'ün ardından ülke güvenliği gerekçesiyle iletişim özgürlüğünün ortadan kalktığı, Irakla ilgili haberlerle ilgili sansür uygulandığı belirtildi. Tutanakta ayrıca hapis hane koşullarının standartların altında olduğu da vurgulandı.

Çin Devlet Konseyi tarafından yayımlanan "ABD'nin İnsan Hakları Tutanağı"nda bu ülkedeki insan hakları ihlalleri sıralandı.

'SUÇLARDA ARTIŞ VAR'

Çin yönetimi tarafından 5 yıldır yayımlanan tutanakta, "ABD'nin dünyanın insan hakları polisi gibi davrandığı" ifade edildi. Amerikan kaynaklarından çeşitli istatistiklere ve olaylara yer verilen tutanaktan, Amerikan Federal Araştırma Bürosu FBI'nın verilerine göre, 2002 yılında ABD'de 11.9 milyon cinayet, tecavüz, gasp ve hırsızlık olayı meydana geldiği hatırlatıldı. Şahıslara ait silah sayısında dünyada birinci sırada olan ABD'de silahla işlenen suçların arttığına işaret edildi. ABD'de uyuşturucuyla ilgili suçların ve alkol bağımlılığının da arttığı bildirildi.

Aborjinlere Duvar: The Block

Genç, bisikletinden fırladı ve öldü. Bu ölümden polisin sorumlu olduğu düşünüldüğü için gençler polise saldırdı. Gençlik uzmanı Green, işsizlik, yoksulluk ve şiddetin yaşandığı Aborjin bölgesi **The Block**'un minik bir Gazze Şeridi haline geldiğini söyledi.

"The Block" **Sydney**'in **Harlem**'i, şehrin merkezinde binalar topluluğu. İşsizlik, yoksulluk, alkol ve uyuşturucu, ev içi şiddet bağımlılığı, umutsuzluk, yaşama pamuk ipliğiyle bağlı olma hali, her şey burada... **The Block'da Aborjinler yaşıyor.**

The Block ve Aborjinler hafta başında, **Gazze Şeridi**'ndeki görüntülerle yarışmasına dünya basınındaydı. The Block sokakları, alevler içinde binalar, kasklı ve coplu polislerle polise taş ve Molotof kokteyl fırlatan Aborjin gençleri...

Genç bisikletten fırlayınca

Şiddet aslında Aborjinlerin yıllardır biriken çaresizliklerinin, aşagılanmalarının, öfkelerinin, yok-

sulluklarının, potansiyel suçlu gibi görülmelerinin, canlarına yetmişliğinin ifadesi.

Olaylar **17 yaşındaki bir Aborjin** gencinin bisikletinden fırlayarak çelik tellere çarpıp ölmesiyle başladı. Gencin, polis kovaladığı için bisikletinden fırladığı iddia edildiğinden, bölgedeki gençler akşam olur olmaz arkadaşlarının ölümüne sebep olmakla suçladıkları polise saldırmaya başladılar.

Green: Problemler esir aldı

Bölgedeki gençlik görevlisi Richard Green, "**Gençlerin canına yetti**" diyor. "Polisin tacizleri nedeniyle gençlerin sokakta yürümesini bile zorlaştı. Elbette problemlerimiz var, her toplumda olduğu, olabileceği gibi. Ama, bu problemler bizi esir aldı. Minik bir Gazze Şeridi burası." Aborjinler, The Block'da 1930'lardan bu yana yaşıyorlar. O zamanlar, Aborjinler hem iş hem de ucuz barınaklar buldukları bölgeye yerleştiler. 1970'lere gelindiğinde, yavaş yavaş iş imkanları yok oldu, yoksul-

luk arttı. Şimdilerde yaşanan sokak çatışmaları da ilk o sıralar yaşamaya başladı The Block'ta...

Mülkiyet Aborjinlere geçti...

1973'de ise, Avustralya'daki çok kültürlülük politikalarının öncüsü, dönemin başbakanı **Gough Whitlam**, Aborjin halkının kendi kalkınmasına katkı amacıyla binaların mülkiyetini Aborjinlere verirken, işletmesini de Aborjin konut şirketine devretti. Yine de sorunlar bitmedi; işsizlik, yoksulluk, umutsuzluk kısır döngüsü bir türlü kırılmadı. Peki bu kısır döngü nasıl kırılacak? Buldozerlerle binaların yıkılıp, içindekiler gözlerden ve gönüllerden uzak bir yere yerleşmesini savunulara bile rastlanıyor. Öte yandan, The Block bölgesinde hızlı bir yapılanmayla birlikte toplumsal dokuda ciddi bir değişim yaşanıyor.

İşbirliği bekleniyor

Şimdilerde, bölge orta ve üst gelir düzeyindekilerin yaşamaya başladığı, yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı lüks binaların arasında sıkışıp kalmış durumda. Binaları yıkarak toplumsal sorunları çözmekse mümkün değil. **(Bianet)**

SLOVAKYA'DA ÇİNGENELERİN İSYANI

1 Mayıs'ta Avrupa Birliği'ne girmeye hazırlanan Slovakya'da çingene ayaklandı. İşsizlik yardımlarının kesilmesini protesto eden gruplara saldıran devlet güçleri arasında yaşanan çatışmalarda çok sayıda kişi yaralanırken, onlarca çingene de tutuklandı. Slovakya hükümetinin bu kararının ardından bölgeye 2 binden fazla asker ve özel komando sevk edildi.

Çatışmalar özellikle Trebisov kasabasında yoğunlaşırken ülkede **1990'lardaki rejim değişikliğinden bu yana ilk kez sivil gösteriler bu kadar şiddetli önlemler alınarak bastırılmaya çalışılıyor.**

Slovakya çingenelelerinin sivil örgütü olan ve kısaca ROI olarak adlandırılan kuruluşun sözcüsü, Slovakya'daki krizin iç savaşa dönüşebileceğini ifade etti. Durumun kontrolden çıkması üzerine Çingene kuruluşları yapacakları kitlesel mitingleri iptal etti; ancak kuruluşların bu tavrı yoksul ve işsiz çingeneleleri durduramadı ve gösteriler devam etti.

Dünyadan Notlar

EMPERYALİSTLER ORTADOĞU HARİTASINI YENİDEN ÇİZMEYE ÇALIŞIYOR

Hileli bir seçimle işbaşına geldikten sonra, uzun süre üzerinde çalışılmış saldırganlık politikalarını uygulamanın zemini olarak 11 Eylül saldırılarını da "başarılı" bir şekilde kullanan ABD emperyalizmi (ve onun "necon"lar ya da "şahinler" olarak tanımlanan yönetimi) dünyanın haritasını yeniden çizme çalışmalarında -uygulanabilirliği bir yana- önemli bir adım atmanın hazırlıklarına girmiş durumda: **Büyük Ortadoğu Projesi.**

Emperyalistlerin harita çizmede "ustalığını" **en açıktan ve en özenlisinden** Afrika haritası göstermektedir. Hiçbir coğrafik özelliği dikkate almaksızın cetvelle çizilmiş Afrika kıtasının yoksul ülkeleri de bu yapay ve kanlı sınırların içinde sıkıştırılmıştır.

Bugün Ortadoğu olarak adlandırılan bölge ise, eskiden Batılı tarih ve coğrafya bilginlerine Yakın Doğu olarak tanımlanıyordu. Doğuyu üç bölgeye ayırma eğilimindeki bu anlayışa göre, Akdeniz'den Basra Körfezine kadar uzanan ve Avrupa'ya en yakın olan bölge Yakın Doğu, Basra Körfezinden Güneydoğu Asya'ya kadar uzanan bölge Ortadoğu, buradan Pasifik Okyanusuna kadar olan bölge de Uzak Doğuydu. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı öncesinde bu terminoloji eski keskinliğini yitirmeye başladı ve Ortadoğu terimi, Mısır'daki İngiliz komutanlığına bu adın verilmesinden sonra yerleşti. Guardian gazetesi yazarı **Brian Whitaker** da bu kavramın 1900 yılında ilk kez İngiliz istihbaratından Thomas Gordon'un kullandığını ancak onun tanımladığı bölgenin yalnızca İran ve Afganistan'dan ibaret olduğunu belirlemiştir. Bu tarihi ve coğrafi bilgilerden ne çıkarıyoruz? Dünyadaki siyasal duruma bağlı olarak değişen Ortadoğu kapsamı Whita-

ker'in ifadesiyle "kendi adına bir bölge olma özelliği taşımaktan çok yabancıların politikalarına göre oluşturulan ve onların stratejik çıkarlarına uygun olarak şekli değişen bir kavram." İşte "**yabancılar**" bugün bir kez daha "**stratejik çıkarlarına**" uygun olarak Ortadoğu'nun şeklini değiştirmek istiyor.

Büyük Ortadoğu Projesini yaşama geçirmek amacıyla ABD emperyalizmi yoğun bir kampanya başlattı. ABD Dışişleri Bakan yardımcılarında Marc Grossman Projesi anlatmak için ülke ülke gezerken, W. Bush Almanya Başbakanı Schröder'i ikna etmek için ağırlıyor, Rusya başbakanı Putin'le görüşme yapıyor. Bunun yanında medya haberleriyle, köşe yazılarıyla Proje pompalanıyor. Ancak bu ön görüşmelerin esas şekilleneceği yer ise Projenin siyasi platformu olarak **ABD-AB Zirvesi**, ekonomik platformda tartışılacağı Amerika'da Sealand'de Haziran ayında yapılacak **G-8 Zirvesi** ve askeri ayağının görüleceği İstanbul'da Haziran sonunda gerçekleşecek **NATO Zirvesi** olacak.

"Demokratikleşme, Liberalleşme, Modernleşme" mi, Enerji Kaynakları mı?

ABD, akıllara durgunluk verecek bir pervasızlıkla bu allı pullu Projesiyle gerici yönetimler altında, yoksulluk içinde yaşayan halklara "demokrasi" götüreceğini iddia ediyor. Bir süredir bu söylemi pek kullanmayarak daha çok Afganistan ve Irak'ı "**terörizmle savaşıyor**" işgal eden, yağmalayan ABD emperyalizmi bugün yine halkların karşısına "demokratikleşme ve modernleşmeye" sarılıyor. "Arap Beşeri Kalkınma Raporuna" göre Arap Birliğine üye 22 ülkenin toplam Gayri Safi Milli hasılasının İspanya'ninkinden az olduğu, yüzde 40'ının okuma yazma

bilmediği, kadınların parlamentodaki temsil oranının %5.3 olduğu, gençlerin % 51'inin dışarıya göç etmek istediği; yani yoksulluk, işsizlik, eğitimsizlik sarmalında yaşam mücadelesi veren Ortadoğu halklarına ABD'nin lütufları "serbest seçimler düzenlenmesi, eğitimde reforma gidilmesi, ifade özgürlüğünün sağlanması, sivil topluma destek verilmesi, kadınların eğitilmesi ve hem toplum hem de siyasi hayattaki katılımın artırılması, ekonomik alanda Dünya Ticaret Örgütü'ne katılımlarının kolaylaştırılması, güvenlik anlaşmalarının yapılması, Batı ile ilişkilerin güçlendirilmesi ve dini kurumların rollerinin kısıtlanması" olarak sıralanıyor.

Tüm bunların gerçekleşmesi ya da gerçekleşmemesi noktasındaki tartışma bir yana "Batı tipi demokrasinin" yollarını döşemenin adımları olan tüm bu vaatler, bölge halklarının "modern tarzda köleleştirilmesinden" başkaca bir anlam taşımıyor. Ama bundan da öncelikli ve Projenin temelini oluşturan olgu, çizilmeye çalışılan bölgenin sınırları içinde, dünya petrol kaynaklarının % 80'ini barındırması gerçekliği. Ve ABD'nin toplam petrol ihtiyacının % 11'ini bölgeden karşılamasının yanında, Avrupa'nın % 27'sini İran'dan, Japonya'nın % 75'ini Basra Körfezinden, Çin'in % 40'ını bölgeden karşılıyor olması emperyalistler arası rekabet ve çatışma açısından önemli bir bölge haline getiriyor Ortadoğu'yu.

Yani enerji kaynaklarının paylaşımının üzerinden Ortadoğu halklarının "**talim ve terbiyesi**" projesi yaşama geçirilmeye çalışılıyor.

Ortadoğu halkları projeye izin veremeyecektir

Afganistan ve Irak'tan yeterince dersini alan ABD emperyalizmi bu kez Ortadoğu halklarının karşısına çok uluslu güçlerle çıkmayı planlıyor. Bu halklar açısından ABD emperyalizminin imzasını taşıyan her şeyin saldırı niteliği taşıdığı ve karşısında direnişe geçeceği yıllardır Filistin ve bugün Afganistan ve Irak örneklerinde açıkça görülmekte-

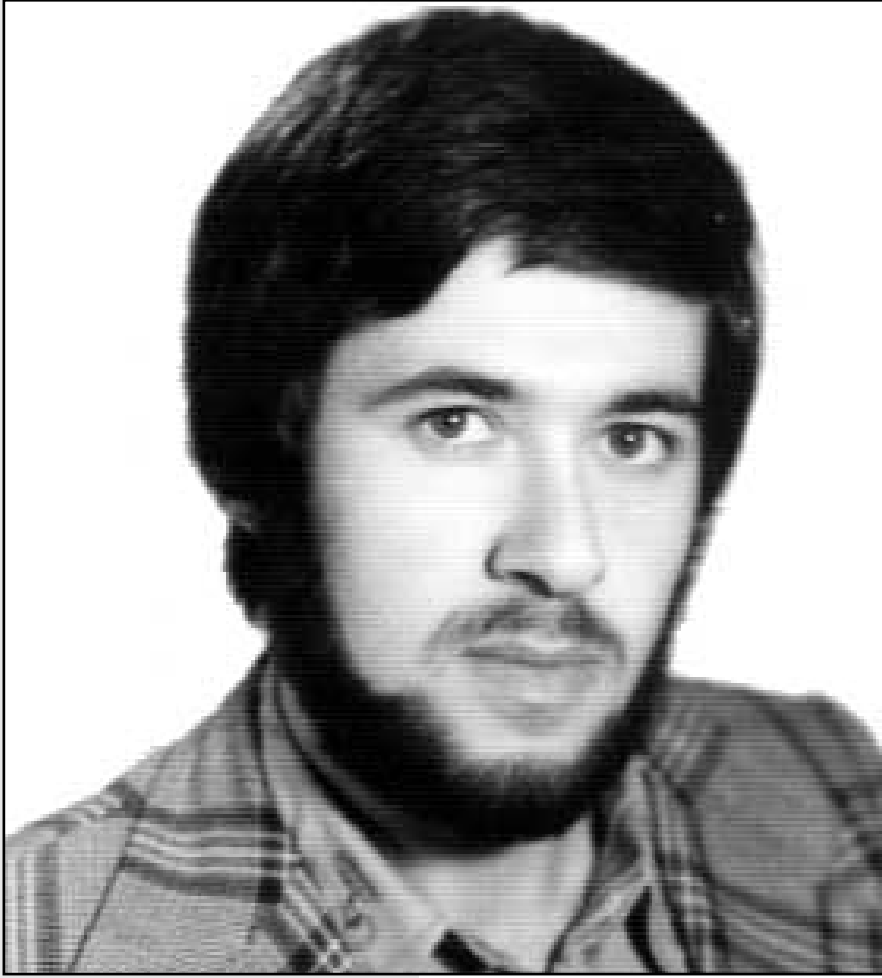
dir. Bunun Birleşmiş Milletler "güvencesiz" veya NATO gücüyle gerçekleştirilecek olması da fazla bir önem arz etmiyor. Zira Projenin patentinin adresi gayet net olarak ortadadır.

Bunun yanında bu iki örnekten alınan bir diğer önemli ders de ABD'nin teknolojik, ekonomik vs. anlamdaki "süpergücü"nü bu iki yoksul ülke halkları karşısında **çaresiz** duruma düşmesidir. Ve ABD artık ne askeri ne ekonomik ne de siyasi olarak bu "yükleri" dahi tek başına karşılayamamaktadır. Her fırsatta **kaplanlığının** propagandası yapılan ABD emperyalizminin halklar karşısında **kağıttan** oluşu da böylece bir kez daha teyit edilmiştir.

Kuşkusuz bu emperyalist projeyi durduracak olan Ortadoğu halklarının kendisidir, mücadelesidir; ancak Arap ülkelerinin yönetimindeki, emperyalizmin işbirlikçisi ve uşakları olan gerici iktidarlar da projeye mesafeli yaklaşmakta ve özellikle kendilerinin görüşlerinin alınmamasından kaynaklı ciddi kaygılar duymaktadırlar. Zira ABD için bu yönetimler, büyük stratejik hedefleri açısından hantal ve önemli oranda işe yaramaz haldedir. Üstelik de **halklarının desteğini ve güvenini özellikle Irak sürecinde aldıkları ABD yanlısı tavırlardan kaynaklı büyük oranda kaybetmiş, zayıflamış bu gerici iktidarlara karşı muhalefetin yükseldiği süreçte** bu Projenin gündeme gelmesi de dikkat çekicidir. Ancak bu konu ayrı bir gündem olarak incelenmeyi hak ediyor. Zira ABD, bu ülke yönetimlerine karşı gelişen muhalefeti stratejik hedefleri için kullanmayı planladığını açıkça deklare ediyor.

Son söz olarak tekrarlamakta fayda var ki; ABD ne yalnız başına ne de yanına müttefik, işbirlikçi ya da uşaklarını alarak fark etmez, Ortadoğu'da gerçekleştirmeye çalışacağı Projelerini Ortadoğu halkları fırlatıp bir kenara atacaktır. Kasım ayında yapılacak Başkanlık seçimlerinden önce halkına bir armağan vermek isteyen W. Bush'un bu arzusu ve hayali de sönüp gidecektir.

“Doğrularına tutkuyla bağlıydılar”

16 Mart 1983 tarihinde Sivas ta g zalt na al narak bir g n sonra i kencede katledilen Niyazi G ndo du nun karde iyle yapt m z s yle iyi yay nl yoruz.

- Bize Niyazi Gündoğdu'yu anlatır mısınız, nasıl bir insandı?

- Abim Niyazi Gündoğdu, tüm yaşamı boyunca çevresinde sevilen, alçakgönüllü, dürüst, onurlu, inançlarına ve mücadelesine bağlı, kararlı bir insandı. Öylesine ki ölümünün ardından görüştüğüm dostları bu niteliklerinden dolayı peygamberlere inansam onu peygamber olarak kabul ederdim diyorlardı.

- Mücadelesiyle tanışması nasıl oldu anlatır mısınız?

- Mücadeleyle 1975-1976 yılları arasında İstanbul'da tanıştı. Çalıştığı işyerindeki arkadaşlarından, -ki bunlardan biri de Süleyman Cihan'dı- etkilendi. Kısa zamanda demokratik kitle hareketlerinin ve öğrenci hareketlerinin aktif üyesi haline geldi. 1977 yılında Okmeydanı Kültür ve Dayanışma Derneğinin kurulmasında aktif rol aldı ve derneğin başkanlığına seçildi. Dernek kısa zamanda

bölge halkının uğrak yeri haline geldi. Dernekte tiyatro, saz, folklor kursları ve etkinlikleri, üniversiteye hazırlık eğitim programları uygulanıyordu. Hatta belli günlerde doktor ve hemşirelerin katıldığı ücretsiz sağlık hizmetleri verilmeye başlandı. Bu gelişmeler yöre halkının ilgisini çekmesiyle birlikte siyasi iktidarların da dikkatini çekti. Derneğin bu olumlu çalışmaları devam ederken basılıp kapatıldı. Dernekte bir kişinin üzerinde tabanca bulunması bahane edilerek dernekte bulunan herkes tutuklandı. Abim de bunların içerisindeydi. Yaklaşık 4 ay tutuklu kaldı.

- Şehit olduğu haberini nasıl aldınız?

- 12 Eylül darbesinden sonra abim askere gitti. Askerde ve askerden döndükten sonra devamlı takip altında ydı. Evde olduğu bir gün Sivas polisi tarafından gözaltına alınıyor, tutuklanmasından iki gün sonra yani 16

Mart 1983 tarihinde babam abimi sormaya gitmiş ve babama oğlunun intihar ettiğini söylüyorlar. Gerçekte abim birçok kez diğer alanlarda olduğu gibi işkenceler sonucu katledilmiştir. Açtığımız davaların takipçisi olmamıza rağmen davalar her zaman olduğu gibi birkaç polisin dikkatsizliği(!) sonucu intihar olarak nitelendirildi.

- Abinizin yaşantınızda iz bırakan bir anısı varsa anlatır mısınız?

- Abim daha küçük yaşlarda iken paylaşım ve dostluğa büyük önem verirdi. İlkokul çağlarında iken, abim kışın düşmüş ve kolunu kırmıştı. Ziyaretçileri o günün koşullarında kendisine kuru üzüm, kuru incir ve şeker getiriyorlardı. O zamanlar köylerde bu tür yiyecekler bize kolay kolay ulaşmayan armağanlardı. Abim yatakta kırık kolla yatarken benden su istemişti, ben de ona eğer bana kuru üzüm verirsen sana su getiririm demiştim. O da bunun üzerine yastığının altındaki çıkını çıkarıp içindekilerle birlikte bana uzattı. Kendisine gelen her şeyi bana veriyordu. Onun bu fedakarlığı beni çok utandırmıştı. Ve bütün yaşamı boyunca bu fedakarlığı ve alçakgönüllülüğü devam etti.

- Bir şehit yakını olarak abinizin mücadelesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Yaşamların ve ölümlerin en güzeli, insanların inançlarıyla yaşayıp ve inançlarıyla ölmesidir. Bir inanç için ölmek gerçekten büyük bir olaydır. Bu insanın yaşamını da büyütür. O dönemde abimle birlikte siyasi mücadele içinde bulunan arkadaşları inançlarına ve doğrularına tutkuyla bağlıydılar. Bu bağlılık körü körüne bir bağlılık değildi. Günler geceler boyunca okuyor, inceliyor ve tartışıyorlardı. Dünyanın neresinde iyiye, doğruya bir yönelme var idiyse onların gündemindeydi. Ufukları oldukça geniş, bilimden sanata, siyasetten felsefeye her alanda düşünüyor, tartışıyor ve kendilerini geliştiriyorlardı. İşçi ve öğrenci gençliğinin içinde yer alıp onlardan öğrenip onlara önderlik yapıyorlardı.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Ahmet Muharrem Çiçek: Elazığ Karakoçan doğumludur. Çapa Tıp Fakültesi öğrencisiyken anti-faşist mücadele içinde yer alır. TİKKO İstanbul Bölgesi gerilla komutanı iken, Şehremini'de girdiği çatışmada şehit düşmüştür. Son mermisine kadar düşmanla dişe diş çatışarak direnmenin onurunu taşıyanlardan olmuştur. Mermisi bittikten sonra düşmanın eline hiçbir değerinden sonra düşmanın eline hiçbir değer geçmemesi için silahını parçalamıştır. Bu tavırla yoldaşlarına parti değerlerinin korunması ve düşmana teslim edilmemesi konusunda önemli bir gelenek bırakarak simgeleşmiştir.

Mustafa Akdal: 19 Mart 1982'de Almanya'da geçirdiği trafik kazasında şehit düşmüştür.

Hıdır Yıldız: 1968 Dersim Hozat Amutka köyü doğumludur. Çocuk yaşlarda tanıştığı Partizanlara katılma isteği 17 yaşında gerçekleşir. Düşman pususuna düştüğünde çatışırken yaralı ele geçer. Ondan bilgi alamayan düşman tarafından kurşuna dizilerek şehit düşer.

Ölüm Orucu Şehitleri: **Tuncay Yıldırım** 21 Mart 2002'de (DHKP-C), **Yusuf Aracı** 26 Mart 2003'de (DHKP-C), **Yeter Güzel** 10 Mart 2002'de (TKP(ML)), **Doğan Tokmak** 16 Mart 2002'de (DHKP-C), **Cengiz Soydaş** 21 Mart 2001'de (DHKP-C) şehit düştiler.

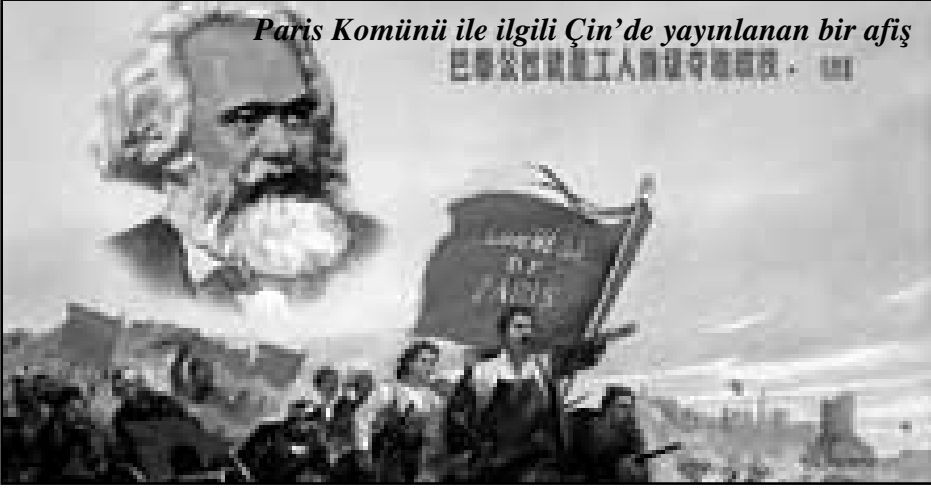
Ömür Karamolloğlu: 1955 Malatya Akçadağ doğumludur. AST'da oyuncu olarak çalışır. THKP-C-HDÖ Ankara Bölge Yöneticiliğine atandıktan sonra 24 Mart 1977'de bir bombanın patlaması sonucu şehit düşü.

Seyit Konuk: Tokat Merkezeye bağlı Dive köyündendir. 12 Eylül AFC'si sonrası İbrahim Ethem Coşkun ve Necati Vardar'la birlikte darağacına korkusuzca yürüyenlerden olmuşlardır. (TKEP-L)

Hasan Ocak: MLKP-K'nın Kongre delegesi ve kurucu üyesi olan Hasan Ocak, işkencelerin eline düştüğünde 'ser verip sır vermeme' ilkesine bağlı kalmıştır, yıllarca gizli basım görevi yürütmüştür. 21 Mart 1995'te işkencelerin eline geçmiştir tekrar, ve gene başı dik çıkmıştır işkencelerden. Acizleşen düşman çareyi onu katletmekte bulmuştur. Aylar süren onu bulma ve hesap sorma kampanyası sonrası 17 Mayıs 1995'te kimsesizler mezarlığında bulunmuştur.

Mazlum Doğan: 1958 Dersim Mazgirt doğumludur. 1978'de PKK'nın Kuruluş Kongresi'ne katılarak Merkez Komitesine seçilmiştir. Viranşehir'de tutsak düşmüş, boyun eğmemiş götürüldüğü Diyarbakır zindanında direngen duruşundan vazgeçmemiştir. 21 Mart 1982 günü bedenini Newroz ateşinin içine katarak teslimiyete, ihanete ve yılgınlığa vurulan büyük bir darbe olmuş, direnişin temsilcilerinden biri olarak öümsüzleşmiştir.

GÖĞÜN FETHİNE ÇIKANLAR: PARİS KOMÜNCÜLERİ...

Paris komünü, tarihteki ilk proletarya iktidarıdır. Komüncüler Karl Marks'ın deyimiyle 'göğün fethine' çıkmışlardır. 18 Mart 1871 günü iktidara bir devrimle el koyan Paris proletaryası, sokak sokak duvar duvar özgürlüğü ve adaleti işlediği iktidarı Mayıs sonuna kadar sürdürdü, 72 günlük kısa gözükken ama kitlelerde 'düşün gerçekleşebileceği' inancını kuvvetlendiren tarihsel bir öneme sahipti. **İşçi sınıfının bu ilk iktidar girişimi, her 'ilk gibi kısa sürdü' ama her ilk gibi de etkisi büyük oldu.**

Ekim devriminin lideri Lenin ve önde gelen bolşevikler ise, her zaman Paris Komününden etkilendiklerini belirtmişlerdir.

Paris komünü bir 'ayağa kalkış'tır. Komün yönetimi (Ulusal Muhafız Merkez Komitesi) 5 Nisan 1871 tarihli bildirgesinde '**dünyaya yeni bir ruh vermek istiyoruz**' diye yazmıştı. 19. yüzyılın Parisli işçilerinin dünyaya vermek istedikleri bu ruh, 20. yüzyılda, rus steplerinde ve Çin bozkırlarında vücut buldu. 1871'de Avrupa'nın göbeğinde Paris'e sıkışan Komün, çok değil 80 yıl sonra, dünyanın üçte birini etkisi altına alabildi. **Komünün geleceğe uzanan gücü budur.**

Tüm dünyanın emekçilerinin ortak marşı 'enternasyonal' Komün'den doğmuş, katliamdan

kurtulan bir Komüncü olan Eugene Pottier tarafından 1871 Temmuz'unda yazılmıştır: "Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık/ Enternasyonalle kurtulur insanlık" bir işçinin kaleminden çıkan bu dizelerde müthiş bir tarih bilinci vardır. Bu sınıfsal bilinç on yıllar öncesinden insanlığın kurtuluş yolunun görülebilmesini sağlamıştır. **1871 Paris Komünü bir başlangıçtır, ama son kavganın başlangıcı...** Dünyadaki bütün haksız savaşları ortadan kaldıracak savaştır sınıf savaşı. 5 bin yıllık sınıflı toplum tarihinin, bütün ezilenlerinin, bütün emekçilerinin adına haykırmaktadır Komüncü Pottier. "En sonuncu kavga" hala sürüyor, insanlığın sınıflara bölünmüşlüğünden ve sömürden kaynaklanan bütün kavgalara son vermek için.

Bilimsel sosyalizmin kurucuları Karl Marks ve Friedrich Engels "son tahlilde" diye yazmışlardır, "**Biz sadece şunu bulduk: Devrimi işçi sınıfı yapacaktır.**" Adalet, eşitlik, özgürlük gibi büyük ideallerine insanlık, ancak işçi sınıfı önderliğinde kavuşabilir. Onları öncülerinden, o büyük burjuva filozoflarından, iktisatçılarından ayıran da budur: Kurtuluşun manivelasının keşfi: Ancak işçi sınıfı önderliğiyle kurtulur insanlık.

Karl Marks Fransa'da İç Savaş kitabında

Komün'ü şöyle anlatıyor: "Komün Fransız toplumunun bütün sağlıklı öğelerinin temsili, dolayısıyla da gerçek ulusal hükümet olduğu kadar, aynı zamanda da, emeğin özgürlüğüne kavuşmasının cüretli savaşçısıdır ve sözün tam anlamıyla enternasyondur. İki Fransız ilini Almaya'ya ilhak etmiş olan Prusya ordusunun gözünün önünde Komünde bütün dünyanın emekçilerini Fransa'ya ilhak ediyordu.

Komünün aldığı en büyük toplumsal karar, kendi öz varlığı ve eylemi olmuştur. Belli konulardaki öteki kararları, yalnız halk için halkın yönetimini gösterir. Fırın işçilerinin gece çalışmasının yasaklanması, patronların işçilerden çeşitli bahanelerle ceza kesmelerinin yasaklanması bunların başlıcalarındandır... Bir başka tedbir de sahipleri ortadan kaybolan ya da işi tatil etmeyi doğru bulan bütün sermayedarların atölye ve imalathanelerinin zararının giderilmesi kaydıyla ve geçici olarak, işçi demeklerine devri olmuştur" diyordu.

İşte 1871 Paris Komüncüleri, Marks ve Engels'in 1848'de kaleme aldıkları "Komünist Parti Manifestosu"nda yazdıkları bu tezi kanıtlamışlardır. Paris Komünü 'burjuvazinin devrimci barutunun tükendiği, devrimci atımların ancak işçi sınıfından gelebileceği' tezini, bir tez olmaktan çıkarmış, kanıtlanmış bir kurum yapmıştır. 1871'de Fransız burjuvazisi, can düşmanı Alman burjuvazisiyle (savaş halinde olmasına karşın) anlaşarak kendi halkını kıyıma uğratmıştır. Bu, burjuva devrimciliğinin sonudur, burjuvazinin yurtseverliğinin de sonudur. Artık devrimcilik de yurtseverlik de işçi sınıfının omuzlarındadır. 72 günlük Paris Komünü pratiğinin derslerini derinlemesine inceleyen Marks ve Engels, "Manifesto"daki ilk değişiklikleri bu noktada yapmışlardır. Komün, görüldüğü gibi devrimcilik (parçalamak) ile reformculuk (devralmak) arasındaki çizgiyi de netleştirmiştir. Büyük teoriler böyle büyük pratiklerden çıkmaktadır.

132 yıl önce göğü fethetmeye çıkan Paris Komüncülerine, bu fethin günümüzdeki öncü kuvvetlerinden olan Türkiye işçi sınıfından ve onun örgütlü gücü olan Proletarya Partisi'nden "**dünyaya yeni bir ruh vermenin**" sonsuz kararlılığıyla bin selam!

GAZİ HALKI TEK YUMRUK, TEK YÜREK!

Gazi katliamı; faşizmin her zaman başvurduğu yöntemlerden biri olarak, ülkemiz top raklarında yansıma bulan halkı sindirme, bastırma yöntemi olarak tarihe yazıldı. Tarihe düşülen her not gibi; baskı zıttı olan direnişi de yazdırdı tarih sayfalarına. Sistemin her türlü oyununa baskı ve zulmüne karşı, Gazi halkı tek yumruk tek yürek olarak karşı durmuştur.

Gazi katliamı ilk olarak **12 Mart 1995** akşamı 20:30 sıralarında Gazi Mahallesi İsmet Paşa Caddesi üzerinde bulunan Yavuz Kardeşler, Dostlar, Cihan ve Doğu Kiraathanelerinin otomatik silahlarla taranmasıyla başladı. Kurşunlara ilk hedef olan 67 yaşındaki **Halil Kaya**'ydı. Ardından gasp ettikleri taksinin şoförü **Mesut Efe** de vahşice katledildi. Bu saldırıların ardından Gazi halkı sokaklara döküldü. Devrimci demokrat insanların gittiği bu kahveleri sivil faşistlerine taratarak olayı mezhep çatışması olarak göstermeye çalışan devletin amacı emekçi halka gözdağı vererek örgütlenmelerin önüne geçmekti. Yine "korku" denilen en sinsi düşmanı kitlelerin bilincine kazımak, bu yolla harekete geçmelerini engellemekti sahneye konulan... ancak Gazi halkı katliama karşı direnişteydi. Kurulan devrimci eylem birlikleri buradan diğer mahallelere yayıldı. **Okmeydanı, Nurtepe, Güzeltepe, Alibeyköy, Ümraniye** 1 Mayıs halkı yaktıkları direniş meşaleleriyle Gazi halkıyla omuz

omuzaydı.

Gazi ve Ümraniye'de **Halil Kaya, Reis Kopal, Fadime Bingöl, Sezgin Engin, Ali Yıldırım, Zeynep Poyraz, Mümtaz Kaya, Dilek Sevinç, Fevzi Tunç, Hakan Sel, Mesut Efe, Hüseyin Bilal, Hasan Gürgen, Dinçer Yılmaz, Hasan Ersürer, Şefika Sevi, Güllü Altunbağ, Mehmet Gündüz, Genco Demir, İsmihan Yüksel, Hasan Puyan, İsmail Baltacı, Hakan Çabuk** şehit düştü. Hakan Çabuk'u hastaneye yetiştirmeye çalışan **Yaşar Aydın** ise dönüşte trafik kazasında yaşamını yitirdi.

Gazi katliamının tanıkları şunları söylüyordu: "Bu kesinlikle önceden planlı. Çünkü 15-20 gün önce benim arkadaşımın yakınları mahalleden gözaltına alınmıştı. Gözaltı sırasında polisleri biri onlara karşı 'siz gülün bakalım, yakında İsmetpaşa caddesi kan gölüne çevrilecek, o zaman göreceksiniz' demiş. Ve bu olayda polislerin saldırıyı yapanlarla işbirliğinde olduğu kesin..." (Güleser Kırmızıyaka)

"Çatışmalar olurken benim gördüğüm şeydi. Herkes tek yürekti. Belki bu olayları hiç görmeyenler vardı çoğunlukta. Ama o gün bunları düşünen yok. Yanımızda ölenler de oldu mesela, yaralanan da oldu... herkes devleti, yasayı filan bir kenara bırakmıştı. Mesela sokağa çıkma yasağını dinlemedik. Dinlesek bu bize yakışmazdı.. onlar devletse bizde hal-kız..." 30 yaşında konfeksiyon işçisi bir kadın.

23 yaşındaki bir konfeksiyon işçisi anlatıyor:

"Ben taranan kahvehanelerin arasında kalan bir birahane otuyordum. Silah seslerini duyunca kendimizi yere attık. Ortalık karıştı. Yaralıları hastaneye taşımak için telaş vardı. Bir taraftan da polis ortada görünmüyordu. Her zaman kahveleri basan, başımızdan eksik olmayan polis bu defa 25 dakika geçtiği halde gelmemişti. Araçlarında karakola doğru kaçtığını söylediler. Belliki bu tarama polisin işi, ya da saldırıyı kesin bildiği belli. Ben bu saldırıyı MHP'ilerin de bildiğini düşünüyorum. Çünkü onların Köşe durağına takıldığı birkaç yer gündüz kapalı olduğu için dikkatimi çekmişti" diyordu.

Gazi davası, yıllarca çeşitli illerde sürdürüldü. Ve beş yıl sonra 2000 yılı Mart ayında karar çıktı. 18 polis beraat etti. Tek tutuklu sanık **Adem Albayrak** da tutukluluk süresi göz önüne alınarak yeni cinayetler için dışarıya salıverildi.

1995'te Gazi'de katliama başvuran devlet, bugün Gazi halkını uyuşturucuyla, kumarla, çeteleşmeyle yozlaştırmaya çalışarak kendi öz kültüründen, direngen kimliğinden uzaklaştırmak istiyor. Devletin tüm saldırılarına olduğu gibi, bu yozlaştırma saldırısına da Gazi halkının tepkisi tek yumruk, tek yürek olmak, kimliğine sahip çıkmaktır.

GÜN'DE DÜN...

14 Mart

1983. Devlet Güvenlik Mahkemeleleri'nin kurulmasını öngören yasa tasarısı Danışma Meclisi'nde kabul edildi. Tasarıya göre 8 ilde DGM kuruldu.

1988. Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan bir araştırmada Türkiye'de her 32 kişiden birinin devlet tarafından fişlenmiş olduğu belirtildi. MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün fişlediği kişilerin 1,7 milyona ulaştığı bildirildi.

2000. Greenpeace, yıllardır çevre kirliliği konusunda mücadele ettiği uluslararası kuruluşlardan Shell petrol şirketine ortak oldu.

1883. Bilimsel sosyalizmin kurucusu Karl Marks Londra'da yaşamını yitirdi.

15 Mart:

1995. İstanbul'un Ümraniye ilçesinin eski adı 1 Mayıs olan Mustafa Kemal mahallesinde, 13 Mart günü Gazi mahallesinde polislerin ateş açması sonucu 15 kişinin ölmesini protesto gösterisi yapıldı. Gösteriyi engelleyemeyen polis, göstericileri ateş açarak durdurmaya çalışınca çıkan çatışmada 4 kişi öldü, 20'den fazla kişi yaralandı. İstanbul Valiliği Ümraniye'de sokağa çıkma yasağı ilan etti.

16 Mart

1978. 23 yıl önce 16 Mart günü öğle saatlerinde İstanbul Üniversitesi'nden çıkan kalabalık bir solcu öğrenci grubunun üzerine bomba atıldı, 7 öğrenci öldü, 31'i ağır olmak üzere 100'den fazla kişi yaralandı. Ölen öğrencilerin adları şöyle: Cemil Sönmez, Baki Ekiz, Hatice Özen, Hamit Akıl, A. Turan Ören, Murat Kurt, Abdullah Şimşek.

1988. Halepçe'de Kürtlere karşı kimyasal gaz kullanan Irak devleti 5000 Kürt'ü katletti, 6 bin kişi sakat kaldı.

19 Mart

1965. Merzifon'un Çeltik Linyit İşletmesi'ndeki grizu patlamasında 69 işçi öldü, 58 işçi yaralandı. Aynı gün, Endonezya bütün yabancı petrol şirketlerini millileştirdi.

20 Mart

1933. Nazilerin ilk toplama kampı Münih yakınlarında açıldı.

23 Mart

2001. NATO, Kosova savaşında "seyreltilmiş uranyum" mermisi kullandığını itiraf etti.

25 Mart

1807. İngiltere Parlamentosu köle ticaretini yasakladı.

1960. Güney Afrika'da Johannesburg'da tüm siyah politik örgütler feshedildi.

1988. İstanbul'daki Metris Askeri Hapishanesi'nden 29 tutuklu ve hükümlü firar etti.

26 Mart

1942. Naziler Yahudileri Polonya'daki Auschwitz kampına götürmeye başladı.

1995. Yozgat Sorgun'da özel bir şirkete ait kömür ocağında grizu patlaması sonucu 37 işçi öldü, 10 işçi yaralandı.

Töreler bir can daha aldı

Bu kez töreler 22 yaşındaki **Güldünya Tören**'in yaşamına son verdi. Olayın diğer töre cinayetlerinden pek bir farkı yok. Tecavüze uğrayan, hamile kalan hatta tecavüzçüsüne kuma gitmeyi de kabul eden ancak törelerden kurtulamayan bir kadın. İstanbul'da yanında kalması için gönderildiği akrabasının yanında kurşunlandı ama sıkılan kurşunlar onu öldürmeye yetmedi. Hastaneye kaldırılan Güldünya bu kez de hastanede kurşunlara hedef oldu. Ağabeyleri ilk seferde "başaramadıkları" işlerini "yarım bırakmadan" hastanede tamamlamış oldular. Gazetelerde çıkan haberlerde "**Öfkenin böylesi**", "**İntikamın böylesi**" diye manşetler atıldı. Bir yandan 21. yüzyılda olduğumuz söylenip, "**AB'ye gireceğiz**", "**demokratikleşiyoruz**" safsatmalarına halkı inandırmaya çalışan bir yandan da artık neredeyse sıradan, doğal bir hale gelen töre cinayetleri ve devletin bu cinayetlere karşı tutumu... Bu olay bir kez daha gösterdi TC'nin ne kadar demokratik-

leştğini ve kadın haklarına karşı ne kadar duyarlı olduğunu. Kendisi tecavüzçü, kendisi katil, kendisinin elleri kanlı bir devletten başka birşey beklemek de olmazdı herhalde. Hala tartışılan TCK'sı ve kendi hakları için DKÖ'lerde çalışan kadınlara olan baskılar, tacizler, işkenceler ve yargısız infazlarla katlettiği kadınlar düşünüldüğünde ağabeyleri tarafından "Namus" için öldürülen bir kadına ne kadar sahip çı-

kabileceği de ortadadır. Devlet kendisine muhalif olan her türlü düşünceye, örgütlülüğe karşı göstermiş olduğu saldırı politikasını kendisine sığınan, kendisinden yardım uman kadınlara da göstermiştir. Devletin asıl korktuğu örgütlenmek, haklarını aramak, varolan durumu kabullenmeyip buna karşı duranlardır ve bu yüzden korktuğu şeydir saldırıları, baskıları, infazları... Ya da töre cinayetlerine karşı duyarsız kalması.

KADINA YÖNELİK ŞİDDETE TEPKİ

Tecavüz sonucu hamile kaldıktan sonra aile meclisinin ölüm kararı verdiği **Güldünya Tören**'in öldürülmesi çetireli kadın kuruluşları tarafından tepkiyle karşılandı. 29 Şubat 2004 tarihinde **Şiddete Karşı Kadınlar**, Bakırköy Devlet Hastanesi önünde biraraya gelerek namus cinayetlerini ve kadına yönelik şiddeti kınadılar. "**Biji yekitiya jıyan**", "**Jın, jıyan, azadı**" sloganlarının atıldığı eylemde basın açıklamasını okuyan **Züleyha Gülüm** "Erkek egemen kapitalist sistem ve bu sistemin

yerleşik olduğu devlet kurumları kadına yönelik şiddetin asıl nedeni. Basın, medya ve eğitim kurumları ile erkek egemen zihniyet ortadan kaldırılmak yerine daha da yaygın hale getirilmektedir. Kadın örgütleri olarak uzun bir süredir talep ettiğimiz namus cinayetlerinde hafifletici nedenin kaldırılarak ağırlaştırılmış ceza uygulamasının biran önce yasalaşması gerekmektedir. Aksi takdirde kadına yönelik öldürme eylemlerinden sorumlu olacakları ortadadır" dedi. Kürtçe açıklama yapılmasının ardından eylem alkışlar ve sloganlarla son buldu. (İstanbul)

Devletin kadınlara yönelik saldırıları devam ediyor

Devlet demokratik kitle örgütlerinde çalışan kadınlara yönelik tacizlerine, saldırılarına devam ediyor. **EKB** üyesi **Derya Aksakal** kar maskeli kişiler tarafından kaçırılarak tacize uğradığını, vücudunda sigara söndürülerek tehdit edildiğini ve kendisine ajanlık teklif edildiğini açıkladı.

Kadıköy İskele Meydanı'na gelen ESP Bağımsız Sosyalist adayları ve **EKB** üyesi bir grup "**Devlet kaynaklı şiddete son**", "**Baskılar bizi yıldırılmaz**", "**Tecavüzcü devlet hesap verecek**" yazılı dövizler taşıdı. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne dair açıklama yapan **EKB** temsilcisi **Hülya İmak Derya Aksakal** adlı üyelerinin yaşadıklarını anlatarak 8 Mart'ı buruk karşıladık-

larını belirtti. Aksakal yaşadıklarını şöyle anlattı; "**Saat 17:00 sıralarında Numune Hastanesi çıkışında kar maskeli dört kişi beni kaçırıp, ajanlık teklif ettiler. Kabul etmeyince vücudumda, kollarımda sigara söndürdüler, işkence yaptılar, taciz ettiler. Sonra da Ümraniye'de boş bir araziye atıldık. İşkenceci devleti lanetliyorum**" dedi.

Aksakal'ın konuşmasının ardından sık sık "**Tecavüzcü devlet hesap verecek**", "**Baskılar bizi yıldırılmaz**" vb. sloganlar atıldı.

EKB'Lİ DÖRT KADIN GÖZALTINA ALINDI

İstanbul'da 8 Mart dolayısı ile bildiri dağıtan dört **EKB** üyesi kadın gözaltına alındı. **EKB** tarafından yapılan yazılı açıklamada 8 Mart için çıkarılmış oldukları özel bülteni **Alibeyköy Akşemsettin Mahallesi**'nde dağıtmak isteyen **Remziye Tunuş, Filiz Kılıç, Filiz Akaltun ve Gonca Çoban**'ın gözaltına alındığı bildirildi. (İstanbul)

PSAKD kadına yönelik saldırıları kınadı

PSAKD Kadıköy Şubesi 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü vesilesiyle 28 Şubat 2004 Cumartesi günü bir etkinlik gerçekleştirdi.

Saat 13:30'da başlayan etkinlikte açılış konuşmasını yapan PSAKD başkan yardımcısı **Gülnaz Koç** etkinliği yapma amaçlarını ve kadın sorunlarını anlattıktan sonra sözü Kadın Komisyonu sekreteri **Sevilay Samay**'a bıraktı. Samay 8 Mart'ın tarihçesini anlattıktan sonra sözlerine şöyle devam etti. "Emperyalist kapitalist sömürünün azgınca yaşandığı, krizlerin insanları ahlakla yüzyüze bıraktığı, hücreleştirme saldırısıyla insanların birbirinden yalıtılmaya çalışıldığı günümüz koşullarında **kadın olmanın adı da mücadele etmekle eşdeğer olmak zorundadır**. 8 Mart kadının hem ulusal, hem sınıfsal, hem de cinsel olarak sömürüldüğü, köleleştiril-

diği bu sisteme isyan etmenin de adı olmuştur."

Daha sonra Gençlik Komisyonu adına bir konuşma yapıldı. Ardından "**Ekmek ve Gül**" adlı belgesel gösterildi. Gençlik komisyonundan bir kişinin okuduğu şiirin ardından **Grup Verva Roz** sahneye çıktı. Grubun söylediği Kürtçe ve Türkçe türkülerle etkinlik sona erdi. (Kartal)

Örgütlü kadınlara gücünüz yetmez

Partizan dergisi Malatya temsilciliği, Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ile **Emekçi Kadınlar Birliği** 6 Mart Cumartesi günü saat 13.00'de postane önünde bir basın açıklaması yaparak kadınlar üzerindeki baskıları kınadı ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününe çağrı yaptı. Tutsak kadınlara kart göndererek tutsakların yanında olduklarını belirttiler.

"**Gögün yarısı kadınların omuzlarındadır**", "**Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son**", "**Günay Öğrener ölümsüzdür**" vb. dövizlerinin açıldığı, "**Kadınız haklıyız kazanacağız**", "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**", "**Baskılar bizi yıldırılmaz**" vb. sloganlarının atıldığı ba-

sın açıklamasındaki metni **Hüsniye Kaya** okudu. Kaya "bizler kadının yaşadığı sorunların ve saldırıların sistemden bağımsız olmadığından hareketle kadının kurtuluşunun da toplumsal kurtuluşundan geçeceğine inanıyoruz. **Derya Aksakal** şahsında yapılan saldırı toplumsal mücadelede yer alan tüm kadınlara yönelik bir saldırdır. Bu tür saldırılarla bizi yıldıracağını sananlara ve bizi susturmaya çalışanlara en güzel cevabı mücadeleyi yükselterek vereceğiz ve buradan bir kez daha haykırıyoruz bize gücünüz yetmez" dedi. Basın açıklamasının ardından kitle kadın tutsaklara **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar** günü ile ilgili yazdıkları kartları gönderdikten sonra dağıldı. (Malatya)

Proletaryanın simgesi Gorki ve “Acı”nın ürettiği başyapıtlar

Birçok insanın devrimci düşüncelerle tanışmasında, okuduğu **Ana**, **Ekmeğimi Kazanırken**, **Benim Üniversitelerim** gibi romanların etkisi büyüktür. Dünya klasikleri arasında baş yapıtlardan sayılan bu kitapların yazarı olan **Maksim Gorki**, 1868 yılında bugünkü adı “**Gorki**” olan **Nigni Novgorad**’da doğar. Rusça’da “**acı**” anlamına gelen **Gorki**’nin asıl adı **Aleksey Maksimoviç Peşkov**’dur. Babası kolera-dan öldüğünde Gorki 4 yaşındadır. 8 yaşında başladığı okulda yoksulluk yüzünden iki yıl okuyabilir. **Bundan sonraki hayatında buluşukçılıktan, kunduracılığa, fırıncılıktan, eskiciliğe, bir düzine işlere girer.** Dönemin Rusya’ında yaşanan açlık, yoksulluk ne kadar sıkıntı varsa, Gorki hepsini yaşar. Romanlarında özellikle “**Ekmeğimi Kazanırken**” ve “**Benim Üniversitelerim**”de çocukluğunu ve o dönem Rusya’sını çok çarpıcı dille anlatmaktadır. Gorki’nin devrimci olmasında ve yazarlığında, çalıştığı geminin fırıncısının büyük rolü olmuştur. Dönemin Rusya’ında yaşanan aydın işçi tiplerinden biri olan fırıncı, Gorki’ye verdiği kitapları hem okutur hem de nasıl yazdıklarını ve ne anlattıklarını bir bir öğretmeye çalışır. Nitekim Gorki bir seferinde “**Bana Marksist olduğumu söylüyorsunuz. Kuşkusuz yalnız Marks’a göre değil, ayrıca derim de bu renkte olduğu için Marksizmi Kazan’daki Fırınıcı Semanov’dan öğrendim. Hem de kitaplardan daha canlı**” der.

Gorki bir üniversite kenti olan Kazan’da hem fırıncı, liman yükçüsü ve bah-

çıvan olarak çalışır hem de Marksist örgütlerden politik eğitim alır. Kuşatılmışlığa boyun eğmeyen bu genç işçi, toplumsal yaşamın her kovuğunu, her batağını görebilmek için yollara düşer. Hazar kıyılarını, **Tuna** ve **Basabrabya** boylarını tren altlarında gizlenerek dolaşır. Bu yolculuklarda Rusya’nın yoksulluklarını, acılarını daha iyi anlar. **Artık örgütlü bir devrimci ve yazar olmak gerektiğine inanmaktadır.** Köylülerin ve işçilerin içinde örgütlenme çalışmaları yaparken ve daha 21 yaşındayken tutuklanır. Bunca yaşam deneyimi onu, yazarlığa hazırlamıştır, artık yazacak, söyleyecek çok şeyi vardır.

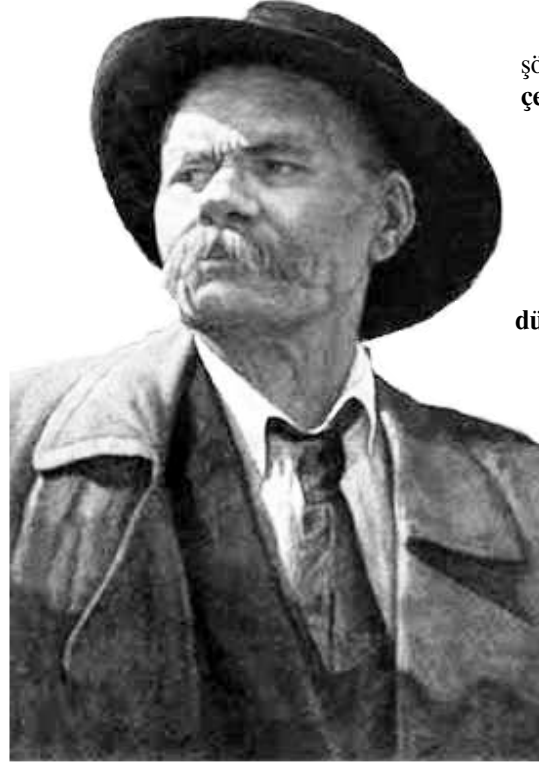
GORKİ DEVRİMİN ÇAĞRISIDIR

İşçi sınıfı kendi yaşam deneyimini kavramanın koşullarının nedenlerini tartışmanın ve anlamaya çalışmanın nice bilgeler yaratacağını Gorki somutunda göstermiştir.

Sınıf bilinci ne yana dönerse oraya en bilimsel ışığı tutar. Bu gerçekten hareketle usta yazar, Çarlık Rusya’sındaki çalışma koşullarını kendinden yola çıkarak “**Benim Üniversitelerim**” ve “**Ekmeğimi Kazanırken**” ile tasvir etmiştir.

“**Ana**” ile yer altı örgütlülüğünün destanını yazan Gorki “**Şahinin Şarkısı**” adlı romanıyla Rusya Devriminin marşını kaleme almıştır. Gorki, Çarlığın devrilmesine yalnızca romanlarıyla katkıda bulunmaz, aynı zamanda bizzat örgütlülüğün içindedir. **4 Mart 1901**’de Kazan’da yapılan öğrenci yürüyüşüne katılır. Polis şiddet kullanarak birçok öğrenciyi öldürür. Çarlık

bizdeki **1 Mayıs 1977** katliamında olduğu gibi suçu devrimcilere atar. Gorki boş durmaz, aydınlara da imzalattığı “**Hükümetin Yorumunu Reddediyoruz**” adlı bildiri yayımlar. Polisin elinde bu bildiriye Gor-

ki’nin yazdığına dair bir kanıtı yoktur ama onlara göre yazarın suyu ısınmıştır, artık ciddi takipler arkasını bırakmamaktadır. Gorki işçi sınıfının getirdiği cesaret ve tutarlılıkla mücadelesini daha yoğunlaştırarak sürdürür.

Gorki, durmaksızın bildiriler kaleme alır. Bu bildiriler fabrikalarda ve mahallelerde gizli gizli dağıtılır. Bu faaliyetinden dolayı tutuklanır, sürgüne gönderilir. Devrime kadar bu özelliğini korur, devrimden sonra Lenin’le din anlayışları çelişir.

Böyle olmasına rağmen Lenin için şöyle der: “**Kuramcı Lenin’in Rus gerçeğini benden son derece daha iyi bildiği ortaya çıkmıştır. Bana öyle geliyor ki aramızdaki ayrılık yalnız kavramın büyüklüğünde ve kuramın sahibi Lenin’in gözlem noktasının yüksekliğindedir. O (Lenin) gelecekte hareket ederek şimdiki düşünmeyi çok iyi bilmektedir.**”

Çocukluğundan beri akciğer veremi ile savaştan Gorki **18 Haziran 1936**’da yaşama veda etmiştir. **Başında son nöbeti proletaryanın önderlerinden Stalin yoldaş tutmuştur.**

Gorki’den bize kalan halkların acıları, sıkıntıları bunların nasıl bir devrimci mücadeleyle zafere dönüştürdüklerini, çok yakın ve çarpıcı bir dille yazdığı romanlarıdır. Asıl önemli yanı ise proletelerin hiç okul yüzü görmese bile dünya ölçeğinde ne denli başarılar yaratabileceğini gösteren yaşam öyküsüdür. Gor-

ki’nin “**benim başarımlarım yaşamışlıklar ve bunun sorumlusu çarlığa karşı savaşımı sağlamıştır. Bunlar olmasaydı ne ben ne de romanlarım olacaktı**” sözü günümüz proletaryasına da ışık olacak özelliğindedir.

Gazetemiz Bursa bürosundan etkinlik; “DEVRİMCİ HALK KÜLTÜRÜNE SAHİP ÇIKALIM”

Gazetemiz Bursa Temsilciliğinin, “**Burjuva feodal yoz kültüre karşı Devrimci halk kültürüne sahip çık!**” şiarıyla düzenlediği etkinlikte Tohum Kültür Merkezi bünyesinde faaliyet yürüten **Barbara Halk Sahnesi** “**Polonya’da Çocuklar Seferi**” adlı oyunu sahnellediler. Sahnenin köşesine “**Burjuva, Feodal, yoz kültüre karşı Devrimci Halk Kültürüne sahip**

çık!” PARTİZAN imzalı pankartın asılmasından sonra konuyla ilgili açılış konuşması yapıldı. Konuşmayı yapan gazete çalışanımız **Özkan Arslan** “Emperyalizm ve uşakları ezilen dünya halklarını sömürmek için yalnız topuyla tüfeğiyle değil,

kendi burjuva-yoz kültürlerini enjekte ederek ezilen halkları uyuşturmaya çalışmaktadır. Bizler burjuva feodal yoz kültüre karşı umutları harlayacak, eskiye vurup yeniyi kuracak, insanı insan için yeniden kalıba dökcek, yıkılmaz, güçlü değerlerin teminatı olacak Devrimci Halk kültürüne sahip çıkalm!” dedi.

İlk kez Bursa’da sahnelenen “**Polonya’da çocuklar seferi**” adlı oyun, dejenerasyonun yaşandığı bu süreçte kitlelere örgütlü mücadelenin mesajını vermesi sebebi ile izleyenlerin yoğun beğenisini kazandı.

(Bursa)

YÇKM’den etkinlik; DEMOKRATİK HAKLAR GECESİ

Yüz Çiçek Açım Kültür Merkezi 29 Şubat 2004 akşamı **Bağcılar Olimpik Spor Salonu**’nda “**Demokratik Haklar Gecesi**” adı altında bir etkinlik gerçekleştirdi. Saat 18:15’te başlayan gecede kısa bir giriş konuşmasının ardından **Verva Roz**, **Grup Yel** ve **Grup Munzur** elemanlarının ortak hazırladıkları koro ile **Enternasyonal Marşı** okundu. **Yel Dağı Halkoyunları** ekibinin oyunlarının ardından sahneye **Haluk Gerger** çıktı. Gerger’in emperyalizmin Ortadoğu üzerinde oynadığı oyunlara değindiği konuşmasının ardından sırasıyla sahneye **Verva Roz** ve **Grup Yel** çıktı. **Temel De-**

mirer’in konuşmasının ardından, **Babil Halk Sahnesi**, hazırladığı dia gösterimini şiirler eşliğinde sundu. ABD’li muhalif sanatçı **Darnell Summers**’in sahne aldığı gecede, telefonla **Emekçi Almanya**’dan ve **Muzaffer Oruçoğlu** da Avustralya’dan etkinliğe katıldı. **Agire Jıyan** ve **Servet Kocakaya**’nın ardından **Grup Munzur**’un sahneye çıkmasıyla etkinlik sona erdi.

Çeşitli kurumlar da geceye destek mesajları gönderdiler. Coşkulu geçen gecede sık sık “**Önderimiz İbrahim İbrahim Kaypakkaya**” sloganı atıldı. (İstanbul)

Bir tas yemek için "umutla" bekleyenler

Popstar yarışması için "umutla" bekleyenler

Açlık Sadece Midemizi Değil Beynimizi de Kemiriyor Yoksulluk ve Yozlaşma

Sistemin yozlaştırma politikalarını hayata geçirmede kullandığı en aktif araçlardan biridir medya. Hazırlanan ve yaşamın tümüne hükmeder hale gelen TV programları çoğu zaman açlığımızı dahi unutturur. Yıllarca alinterimizle kazanıp biriktirdiğimiz para, pop star olma hayallerimiz uğruna feda edilir. Binlerin yaka numaralarıyla oluşturdukları Pop Star, Türk Star kuyrukları, açlığımızla yine doğru orantılı yaşanan çarpıklığın fotoğrafı.

İçinden geçtiğimiz çağ, belki de insanlığımızın "açlıkla terbiyesini" hedefliyor. Hedeflemekle yetinmiyorlar aslında bizzat yerine de getiriyorlar. Bilim ve teknoloji, açlığımıza doğru orantılı olarak "sürekli gelişim" içinde. Silahlanma, uygulanan ambargolar yüzünden ölen bebek ve çocukların oranlamasıyla doğru orantılı olarak büyüyor. Açlık ve ölüm insanlığımızın ayrılmaz bir parçası haline getirilirken insanlık gelişen çağdan, teknolojiden, bilimden, silahlanmadan haberdar değil. Haberdar olduğu ve bildiği tek şey var; o da açlığı ve yoksulluğu.

Yoksulluktan okula gidemeyen çocuklar, hastanede rehin kalanlar ya da ölenler. **Dilenenler, selpakçılar, kimyasal silahlardan ölenler, Filistin'de kurşunlanarak katledilen bebekler çağımızın gerçek fotoğraflarını oluşturuyor.** Çoğu zaman bakamadığımız bu açlık ve zulüm fotoğrafları söze gerek bırakmayacak kadar açık ve çıplak.

Ülkemizde de bu fotoğrafların benzerlerini hatta aynılarını görmek mümkün. Tablonun arka kısmını gösteren onlarca mahalle ve semt örneği var önümüzde. Özellikle de T. Kürdistanı'ndan zorla göç ettirilerek belli semtlerde toplanan insanların yaşam fotoğrafları bunlar. Yoksulluğu kendi topraklarında bilmeyen halk, buralarda yoksulluğun pençesinden kurtulma mücadelesi veriyor. Çalışacak iş bulamayan, topraksız, yersiz, yurtsuz bu çoğunluk televizyon kanallarının dramatik haberlerine konu olmanın dışında egemenler için özel bir önem ve anlam taşıyorlar. Bir de "teröre zemin" yaratmanın dışında tabii. Potansiyel suçlu olma

özelliklerini yoksulluklarından alan bu çoğunluk her zaman devletin "baş ezilmesi" gerekenlerin listesinde.

Egemenler bu büyük çoğunluğu sistemin potasında tutmak ve bu potanın içinde eritmek için çok çeşitli yöntemler kullanıyor ve geliştiriyor. Halkın açlıkla terbiye edilmesinin yanısıra yozlaştırılması onlar açısından özel bir önem taşıyor. Bunun için kullanılan yol ve yöntemlerin asıl amacı halkın kendi değerlerine yabancılaşması, kültürüne uzaklaşması, yozlaştırılması. **Yozlaştırma politikaları da sistemin diğer tüm politikaları kadar etkili kullandıkları bir politikadır.**

Toplumun ciddi boyutlarda yaşadığı gelecek kaygısı, devletin yozlaştırma yöntemlerinin yaşamın tümüne hitap eder hale gelmesinde temel nedenlerden biri. Umut halkın beyninde ve bilincinde önemli ölçüde dumura uğratılmış durumda. Üniversite mezunu binlerce genç, iş kapılarında kuyruk beklerken, halk geçim kaynağını sağlayabilmek için her türlü işe razı getirilmiş durumda. Bu durumu yapılan araştırmalar da kanıtıyor. **İş ve İşçi Bulma Kurumu**'na, 2003 yılının ilk 10 ayında yaklaşık 28 bin üniversite mezunu başvurdu. Bunlardan yalnızca 1513'ü bir işe yerleştirebildi. Kuruma kayıtlı halen 33 bin 432 üniversite mezunu, 28 bin 112 de 2 yıllık meslek yüksekokulu mezunu işsiz bulunuyor. **İş ve İşçi Bulma Kurumu**'na başvuran işsizler arasında 262 mastır ve doktora dereceli üniversite mezunu da var. Bu oranlamaya bakınca toplumda iş bulanlar en şanslıları sayılıyor.

Ve iş sahibi olan insanlar yani

"şanslı" azınlık işini kaybetmemek için artık elinden gelen herşeyi yapıyor. **Patronun her türlü aşağılaması, hakareti, düşük ücret vermesi, çok çalıştırması, hak ihlali sineye çekiliyor.** Çünkü "iş sahibi" olunmuştur bir kere. Artık onu elde tutmak gerekmektedir. En azından eve ekmek götürülebilmektedir. Onu da kaybetmek korkusu insanları her türlü haksızlığı sineye çekmeye hazır hale getirmektedir. Patronlar da bunu bilinçli bir şekilde tehdit unsuru olarak kullanmaktan geri kalmamaktadır. En ufak bir hak aramada "istersen kapı orada" deme rahatlığını gösterebilmektedirler. **Çünkü en azından aynı sefalet ücreti ile çalışmaya hazır başka insanların kapı önünde beklemekte olduğunu bilmektedirler.**

Halkın bu durumuna isyanı ve tepkisi bugün kimi yerlerde sokağa kendiliğinden dökülüşlerle ifade edilse de asıl olarak kabulleniş ağır basmakta. Eskiden aslanın ağzında olan ekmeği şimdi midesinden çıkarıp almak oldukça zor. "Çalışan kazanır" mantığına sahip halkımız çalışma koşullarını bulamayınca meselenin çok çalışmakta olmadığını yaşayarak öğreniyor.

TÜRKİYE'DE AÇLIK ORANI

Basının, çoğu zaman haber kaynağı olan yoksulluk, yapılan araştırmalarla vardığı noktayı göstermektedir. Bugün ülkemizde dört kişilik bir ailenin sadece karnını doyurabilmesi için gerekli olan para, yani açlık sınırı 390 milyon lira. Buna giyim, ulaşım, kira, eğitim vb. ihtiyaçlar eklenecek hesaplanan yoksulluk sınırı ise 1 milyar 100 milyon liraya yükseldi. Buna göre, kamu çalışanlarının yaklaşık 1 milyon 250 bi-

ni ancak açlık sınırında yaşıyor. Açlık sınırını geçenlerin sayısı yaklaşık 300 bin. Yoksulluk sınırını geçebilen ise sadece 37 bin.

Türkiye'de kriz sonrası yapılan bir tüketici moral araştırması ilginç gerçekleri gözler önüne seriyor. Buna göre, **işsiz kalmak insanların sağlığını kaybetmekten sonra korktukları ikinci şey haline gelmiş.** İşsizlik ve ekonomik sıkıntılar sonucunda aile içi sorunlarda büyük artış var. Ankete katılan 2 bin 600 kişinin %80'i kendini depresyonda hissediyor. Yine ankete katılanların %85'i, "ekonomik nedenlerden dolayı eve misafir çağırılmaya yada az sayıda çağırılmaya" çalışıyor. Harcamalarda kısıntı %88 ile en çok giyimden yapılıyor. Bunu gıda %56, eğlence %60, elektrik ve su harcamaları da %33 ile takip ediyor.

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün verilerine göre, Türkiye'de 2 milyon 200 bin işsiz var. Bunların %30'u bir yıldan uzun bir süredir işsiz, %70 ise son bir yılda işsiz kalmış. Okuldan yeni mezun 170 bin kişi de iş bekliyor.

İstanbul'un ortasında 40 bin nüfuslu Evren mahallesinde yapılan bir araştırma ise, Türkiye'deki yoksulluğun can yakan boyutunu gözler önüne seriyor. Araştırmaya göre, hanelerin dörtte birinde 0-6 yaş arası bir çocuk hastalık nedeniyle ölmüş. Doğan çocukların beşte biri özür. Yüzde 30'u köyüne dönmek istiyor. Yüzde 20'si evlenmesine rağmen ailesi ile oturuyor. Üniversite mezunu evli kadın sayısı sıfır. Hanelerin %17'si eğitim çağına geldiği halde maddi yetersizlik nedeniyle okula gidemiyor.

YOKSULLUK YOZLAŞTIRMANIN DA ZEMİNİNİ OLUŞTURUYOR

Yaygın bir şekilde açılan kahvehaneler, birahaneler, Internet cafeler, kumarhaneler ve diğerleri, sistemin yozlaştırma politikalarına paralel olarak yerden bitercesine çoğalıyor. Özellikle de yukarıda örneğini verdiğimiz tarzdeki emekçi semtlerinde kahvehaneler, cafeler daha bir yaygınlaşıyor. Uyuşturucu kullanım yaşı neredeyse ilkokul çağında. Emekçi semtlerde okul önlerinde satılan uyuşturucu yozlaşmanın ve beyinleri

uyuşturmanın ilk adımı. Fuhuş ise yine uyuşturucu kadar yaygınlaştırılıyor. Bizzat devlet eliyle oluşturulan ve desteklenen uyuşturucu, fuhuş çeteleri yoksul halkı batağına çekebiliyor. Halkın yaşam koşullarına paralel olarak sisteme duyduğu öfke ve tepkinin yoğunlaştığı bu semtlerde halkı çürümüş sistem içine çekmenin önemli araçları. Semtlerdeki küçük meyhaneler diğerleri kadar etkili alkol bağımlıları yaratıyor. Ekmek parası bulamayan onlarca insan alkol alabilmek için borca girebiliyor. Yaşamın ağır koşullarının "bir nevi rahatlatıldığı" bu mekanlarda sadece açlığımızla terbiye edilmekle kalmayarak, bağımlılık sahibi bireyler haline getiriliyor.

Gelecek kaygısını ciddi boyutlarda yaşayan halk, çıkış ve çözüm bulamayınca bu arayışlarına yanıt olarak kahvehaneleri buluyor. Büyük bir çoğunluğunu işsizlerin doldurduğu bu kahvehanelerin Türkiye'deki oranlaması ürkütücü boyutta. **Türkiye'de toplam kahvehane sayısı 123 bin 659.** Bu rakamın illere göre dağılımı ise şöyle; **İstanbul 30.325**, İzmir 4.333, **Ankara 4.021**, Bursa 3.940, **Samsun 3.644**, Hatay 3.385. Bunlar, mevcut tabloda ağırlığı oluşturan iller. Ancak şunu biliyoruz ki bu rakamlara yakınıni diğer illerde de görmek mümkün. Peki ya meyhanelerin sayısı? **İstanbul; 3265**, Muğla 2350, **Aydın 1448**, Antalya 1432, **İzmir 1150**, Ankara 1096. Yine bu verilerde olmayan ancak sıkça kamuoyuna yansıyan T. Kürdistanı'nda açılan ve yaygınlaştırılan meyhaneler bulunuyor. Özellikle devrimci ve komünist ile ulusal müca-

delenin geliştiği illerde devlet bu politikayı bilinçli olarak buralara götürmekte ve uygulatmakta. Dersim bunun en bariz örneğidir. Dersim'de ardarda açılan birahaneler ve buralarda çalıştırılan kadınlara yönelik halkın tepkisi oldukça fazla. Devrimci değerleri sahiplenen ve bu kültürü benimsemiş halkın özellikle de gençliğin yozlaştırılması için devlet, bu tür yerlerde bu tarz çalışmaları bilinçli olarak destekliyor ve bizzat geliştiriyor. Halkın kendi değerlerini ifade eden etkinlik ve çalışmalarını özellik-

kuyrukları, açlığımızla yine doğru orantılı yaşanan çarpıklığın fotoğrafı. Yapılan araştırmalara göre **bu sırayı oluşturanların büyük çoğunluğu inşaat işçisi, pazarcı, esnaf veya işsiz.** Sıradaki konfeksiyon işçisine uzatılan mikrofonu "işçiyim ama küçüklüğüm-den beri söz yazıp beste yaparım" diyor. Bir diğer umutlu aday "yıllarca inşaatlarda çalıştım. Şimdi pazarcıyım. Artık bir şeyler kazanıp rahat etmek istiyorum" diyor. Ve hepsi şununla bitiriyor sözü "**kazanırsak değişmeyeceğiz**" Yani kendimizi, bizi

da test edilip sonuç alınınca şimdi açlığın ve yoksulluğun büyüdüğü ülkelere pazarlanıyor ve kabul görüyor.

Televizyon başına kilitleyen "Çocuklar Duymasın"la Türk toplumunun örnek aile tablosunu izliyoruz. Taş fırının Haluk, Türk erkeği modelini önümüze koyuyor. Çocuklar için iyi eğitim modelinin tartışıldığı bölümünde iyi eğitim nasıl verilir ya da alınır öğreniyoruz(!) Ağrı'da eğitim yapan(!) çocukları hiç düşünmeden. Öğretmeni, okulu olmayan onlarca köyü unu-

Dilenenler, selpakçılar, kimyasal silahlardan ölenler, Filistin'de kurşunlanarak katledilen bebekler çağımızın gerçek fotoğraflarını oluşturuyor. Çoğu zaman bakamadığımız bu açlık ve zulüm fotoğrafları söze gerek bırakmayacak kadar açık ve çıplak.

le ve aymazlıkla hiçbir sebep bulamadığı zamanlarda "**güvenlik**" iddiası ile kolayca yasaklayan devlet; fuhuş ve uyuşturucu kullanımını buralarda polisi ve askeriyle geliştiriyor.

YOZLAŞTIRMADA MEDYANIN ROLÜ

Sistemin yozlaştırma politikalarını hayata geçirmede kullandığı en aktif araçlardan biridir medya. Hazırlanan ve yaşamın tümüne hükmeder hale gelen TV programları çoğu zaman açlığımızı dahi unutturur. Yıllarca alınterimizle kazanıp biriktirdiğimiz para, pop star olma hayallerimiz uğruna feda edilir. Binlerin yaka numaralarıyla oluşturdukları Pop Star, Türk Star

koruyacağız diyorlar. Sonra jüri karşısındaki on saniyelik yarış turu başlıyor. Aşağılayıcı bir dizi sorunun ardından birçoğunun dramatik ağlamaklı hikayesi, jüri için espri konusu oluyor ya da sahte gözyaşlarıyla süsleniyor.

Bitmek bilmez yarışmalar dizisini biz evleniyoruz takip ediyor. Toplumun neredeyse ağırlıklı bir kesimini etkisi altına alan bu programda evlenemeyenler için gözyaşı dökenlerin sayısı hiç de küçümsenmeyecek oranda. Tüm özel yaşamların reklam konusu yapıldığı bu yarışmaların tümü Amerikan patentli. **Amerika'da izlenme rekorları kıran bu yarışmaların halk üzerindeki etkisi ora-**

arak. Yoksulluğumuza çare Havuç'un cep telefonu mücadelesini izlemenin verdiği derin keyifle, yoksulluktan çocuklarını satan ailenin Türk toplumunun hangi aile profilini çizdiğini unutarak. Günlük yaşamda kullandığımız dilin, davranışlarının kendisine etki edencesine yaşamımıza aldığımız bu medyatik programlar beynimizi uyuşturmanın dışında ek bir kültür olarak ne veriyor? **Burjuva yoz değerlerin iliklerimize işletildiği bu programlardan, dizilere ve hatta reklamlarına kadar medya beynimizi kemiriyor.** Satılık medyanın sayfalarını dolduran mankenlerin özel yaşam tartışmalarından, yoksul aile çocuğu sanatçılar yaşamlarımızı de-

ğil tek başına rüyalarımızı dolduruyor. Öyle ya şans; bir gün biz de onlar gibi olabiliriz. Kaderin cilvesi, kötü giden yaşamın bir durağında belki bize de gülebilir. Yaşadığımız onlarca sorunu, bu sorunların kaynağını unutturucasına tüm yaşamımıza hükmeder boyuta getiriliyor.

Sistemin açlığımız ve yoksulluğumuzla birlikte etrafımızda ördüğü bu yozlaştırma duvarını kırmak bizim elimizde. Her türlü değerlerimize saldırının yapıldığı bugün değerlerimize sahip çıkmanın önemi dünden daha fazla. Onların korkuları bizlerin uyanışı. Bu uykudan uyanışımızı engellemek için böylesine pervazsız ve tüm araçlarını devreye sokarak saldırıyorlar. Yoksulluğumuz bizi bu saldırıların potasında eritmesin. Kendi gücümüz ve en önemlisi de örgütlü gücümüzün cesaretiyle bu saldırılara yaşamın her alanında karşı duralım ve dur diyelim.

İşçi-köylü'den

**AKP HÜKÜMETİ "HAZİN" SONUNU
KENDİ ELLERİYLE HAZIRLIYOR!**

Bölgenin önemli "süper gücü" Türkiye'yi önümüzdeki süreçte bekleyen gelişmeler bugün yapılan bir dizi hamle ile rengini yavaş yavaş belli ediyor. Müslümanlığından şüphe edenlere her fırsatta açıklama yapan AKP hükümetinin başı **R. Tayyip Erdoğan**, ABD tarafından yapılan kanlı projelerden üstüne düşeni almak için adeta emperyalizminin ayakları önünde nöbet tutuyor.

ABD gezisi sırasında Bush'a "**Büyük Ortadoğu**" projesini genişletmesi ve Türkiye'yi daha çok kullanması için yalvaran Erdoğan, Türkiye'de seçim meydanlarında ekonominin "**düze çıktığı**" yorumlarını yaparak halkı azarlamaktan geri durmuyor. Erdoğan'a göre Türkiye'de "**işten çıkarılanlar yok**", "**bundan sonra herkes doymak için çalışacak**", "**boş durana ekmek parası yok**." Bir yanda bunları söylerken aynı Erdoğan **Dünden Bugüne Tercüman Gazetesi**'ne yaptığı açıklamada 3 bin küsur Euroluk Başbakanlık maaşı ile geçinemediğini belirterek "**ticaret yapmazsam başbakanlık maaşı ile geçinemem**" deme cüretini gösterdi. **Ve tabi bunu söylerken Türkiye'de gün gün derinleşen uçurumu, açlık sınırını bir kenarda unuttu(!)**

Erdoğan'ın unuttuğu rakamların yanında ilk olarak halen **303 milyon olan asgari ücret** geliyor. Unutulan diğer rakamlara da bir göz atalım: **Türkiye'de açlık sınırı 475 milyon liraya ulaşmış durumda**. Yine yoksulluk sınırı **1 milyar 443 milyon lira**, AB ülkelerinde asgari ücretle Milletvekili ücretleri arasındaki fark 7 kat olurken Türkiye'de bu fark 25 kata kadar çıkıyor. Erdoğan ise bu rakamları utanmazca unutarak Almanya Başbakanı **Gerhard Schröder**'in aldığı 15 bin Euroyu örnek göstererek "**Milletvekili maaşı artı başbakan olduğum için de 220 milyon alıyorum. Ticarete kazancım olmazsa geçinemem. Schröder 15 bin Euro alıyormuş. Bizimki ne ediyor? 3 bin küsur Euro. Düşünün işte...**"

Erdoğan'ın 3 bin küsur Euro olan

maaşı için "**düşünün artık**" dediği Türkiye'de 13 milyona yakın kişi işsiz. 5.5 milyon kişi açlık sınırının altında yaşıyor. Bu kadar para ile geçinemeyeceğini açıklayan Erdoğan'a zam isteyen sendikacılara verdiği "**sendikalar nereye dökülürse dökülsün**"; kamu emekçilerinin isteklerine "**bu ülkede o ücretle çalışacak milyonlarca işsiz var**" sözlerini hatırlatmak gerekiyor.

Bununla birlikte AKP hükümetinin emekçi halkımıza karşı beslediği düşmanlık her geçen gün kendini biraz daha ortaya çıkartıyor. **Oldukça pervasız bir şekilde emperyalist politikaları uygulayan AKP hükümeti yine aynı pervasızlıkla hakkını arayan emekçileri, köylüleri, öğrencileri tehdit ediyor, saldırıyor. Bu konuda sicili en kabarık olan isim de Başbakan R. Tayyip Erdoğan**. Erdoğan katıldığı etkinliklerde sürekli olarak katılımcıları azarlaması ile ün yapmış durumda. Bunun son örneğini Adana'da yerel seçimler için yapılan mitingde Çukurova işçilerinin Erdoğan tarafından azarlanmasında gördük.

Eylemde seslerini duyurmaya çalışan işçiler, Erdoğan tarafından "**Çukurova fabrikalarından atılan işçi yok. Pankart filan açmayın. Ben bunlara prim vermem**" sözleri ile susturulmaya çalışıldı. Bununla da kalmayan AKP'liler işçileri taşıyarak alandan kovmaya çalıştılar. AKP'nin halk düşmanı yüzünü oldukça net gösteren bu tablo ilk değil. Erdoğan daha önce de ürünlerinin karşılığını alamadıkları için dertlerini anlatmak isteyen köylülere "**ekinlerini de karın altından ben çıkaracak değilim ya**"; katıldığı bir konferansta kendini protesto eden öğrencilere "**bunların sicili lekeli. Dikkat edin sadece sloganvari bir yöneliş var. Bunlar tahriktir, bunlar provokatifdir**"; kamu emekçilerine "**memurlar sokağa dökülecekmiş. Nereye dökülürlerse dökülsünler**" diyerek gerçek niteliğini ortaya koymuştu zaten. Elbetteki yaşananlar sadece bunlar da

değil. Bunun yanında Tarım bakanı köylülere "**gözünüzü toprak doyursun**" "temennisinde" bulunurken, **Kemal Unakıtan** ise "**gerekiirse pijamalarımla özelleştirme yaparım**" deme cüretini göstermiştir. Bunlar basit, sadece birkaç kişinin ağzından çıkan, unutulacak sözler değildir. **Bunlar AKP hükümetinin kimin yanında, kimlerin çıkarları için var olduğunu kanıtıdır.**

Bu yaşananların dışında son günlerde oldukça tartışılan "**Büyük Ortadoğu**" projesi ve Türkiye'ye düşen rol üzerinde kısaca durmak gerekiyor. Geçen sayımızda da üzerinde durduğumuz ve burjuva basında da sıkça yer aldığı gibi "**Büyük Ortadoğu**" projesi ABD emperyalizmi açısından oldukça önemli bir plan. **Ve bu plan dahilinde Türkiye'nin önemi emperyalistler tarafından da gizlenmeyen bir gerçek.** ABD Erdoğan'ın ziyaretinin ardından özellikle **Kıbrıs** üzerindeki planlarından başlayarak Türkiye'yi kullanmaya hız verirken Türk hakim sınıfları da üstün bir çaba harcayarak görevlerini yerine getirme telaşında. Bu proje için ABD emperyalizminin en çok kullandığı argüman Türkiye'nin İslam dünyası içinde farklı bir yeri olduğu, Ortadoğu'daki diğer islami devletlerden "laik" olduğu için ayrıldığı ve tüm İslam ülkelerine "**Allah'a inanan insanların da demokrasi ile yaşayabileceğini**" gösteriyor olması. Ancak tabi sözü edilen bu demokrasi sadece **ABD'nin götürdüğünü iddia ettiği demokrasi** olabilir. ABD emperyalizminin özellikle Ortadoğu'ya müdahale için kullanmak istediği bu anlayış ile Bush'un kendini de "**inançlı bir insan**" olarak tanıtması aynı amaca hizmet ediyor.

Bu proje için Bush yönetiminin üzerinde olanca gücü ile bastırmasının sebepleri arasında ABD'de yaklaşan seçim sürecinin de etkisi vardır. Çünkü Bush yönetimi Saddam'ın yakalanmış olması kozunu her ne kadar kullanmaya çalışsa da bu koz tükenmiştir. Yani "**Büyük Ortadoğu**" projesi ABD için ve özellikle Bush için önemli ve hayati olduğu kadar uygulanması zor olan bir projedir. Çünkü bir yandan diğer emperyalist devletler ABD'nin planları karşısında sessiz kalmayacağı gibi diğer yandan Ortadoğu'da işler ABD emperyalizminin planladığı gibi yürüme-

mektedir. Örneğin **Afganistan** ve **Irak'ta özellikle Irak'ta** direniş gelişmektedir. Yine ABD her ne kadar Türkiye'yi Ortadoğu'ya bir model olarak göstermek istese ve kendinden önce Türkiye'yi öne sürmeye çalışsa da Ortadoğu halklarının bugüne kadar Ortadoğu'da ABD taşeronluğu yapan Türkiye'ye bakışında bir değişiklik yoktur.

"**Büyük Ortadoğu**" projesinin uygulanmasında olduğu gibi uşaklıkta sınır tanımayan AKP hükümetini bekleyen son ise tıpkı emperyalizmin diğer ömrü tükenen uşaklarının yaşadığı son gibidir. Bu konuda yaşanan en son ve çarpıcı örnek **Saddam**'dır. Saddam emperyalizmin zamanı geldiğinde tüm uşaklarına yaşattığı hazin sonu göstermektedir.

Yine yerel seçimlerin yapılacağı tarihe az bir zaman kalması nedeni ile burjuva partilerin çalışmaları da hız kazanarak devam ediyor. **Ancak yine burjuva basının yaptığı araştırmalar her ne kadar televizyon ekranlarına yansımaya da halkın azımsanmayacak bir kesiminde seçimlere ilgisizliğin varlığı.** Hatta bazı bölgelerde burjuva parti adaylarının ziyaretleri öncesi asılan "**Hizmet yoksa oy da yok**" vb. pankartlar ve toplu bir şekilde oy vermeme durumları gündemde. Denizli'de köylülerin bütün köy halkı olarak aldıkları oy vermeme kararı bu yönde bir örnek. Ayrıca yine yapılan son araştırmalara göre ilk dönemler özellikle **AKP yerel seçimlerden %50 oranında oy alacağını söylerken şimdi yelkenleri suya indirerek bu rakamı %40'lara indirmiş durumdadır.** Bu elbette beklenmedik bir olay değildir. Çünkü yazımızın başında da verdiğimiz örneklerdeki gibi AKP hükümeti artık halk düşmanlığını her fırsatta göstermektedir. **Çukurova işçilerini** seçim meydanında azarlayan Erdoğan bunun doğuracağı sonuçları da yaşamak durumunda. Çukurova işçilerinin açtığı "**İş, ekmek yoksa oy da yok**" pankartı bu durumu ifade eden en güzel örnektir. Özelleştirmede sonuna kadar direnen, halka saldırmada ve emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan, ABD taşeronluğunu yaparak Ortadoğu'da dünyanın birçok yerinde elini kana bulamaya hazırlanan AKP hükümeti yerel seçimler öncesinde bile bu saldırılarından vazgeçmeyecek kadar pervasızdır.

AKP, Çukurova işçisine saldırdı!

Çukurova Tekstil'den atılan işçilerle, üretimi durduran işçiler bir araya gelerek 29 Şubat'ta Mersin'de AKP'nin aday tanıtım mitinginde protesto eylemi gerçekleştirdiler. Yaklaşık 250 işçi, miting alanında "**İşimizi ve haklarımızı istiyoruz**" pankartı açarak "**Vur vur inlesin, Karamehmet dinlesin**", "**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek**", "**Direne direne kazanacağız**" sloganlarını attılar. Bu sırada R. Tayyip Erdoğan'ın "**Çukurova'dan atılan işçi falan yok. Herkesin çalışma alanı belli. Herkes işinin başına dönsün. Slogan ve pan-**

kartlara da prim vermem" dedi. Alandaki AKP'liler ise işçileri taşıladı. 1 işçinin yaralandığı olayda işçiler, ellerindeki düdüklü çaralarak miting alanını terketti.

"İŞ, EKMEK YOKSA OY DA YOK"

İşçiler AKP'nin bu tavrını basın açıklaması düzenleyerek protesto ettiler. 1 Mart Pazartesi günü Tarsus AKP ilçe binası önünde 13:00'de toplanan yaklaşık 100 kişi "**İş, ekmek yoksa oy da yok**", "**Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek**" slo-

ganlarını attılar. İşçiler adına basın metnini okuyan **Nalan Akbulut** "Bizler Çukurova Tekstil'de çalışan ve aynı fabrikada çalışırken hiçbir hakkı ve alacağı ödenmeden topluca işten atılan işçileriz. Bizler 29 Şubat 2004 Pazar günü AKP Genel Başkanı R. Tayyip Erdoğan'ın da katılacağı miting yapılacağı haberini aldık. Sesimizi iletmek için mitinge katıldık. AKP Başkanı R. Tayyip Erdoğan'ın bize olan tavrı şok etkisi yarattı. AKP bu tavrıyla işçilerin emekçilerin yanında değil, patronların yanında olduğunu göstermiştir. Bizler bir kez daha AKP'ye sesleniyoruz. Şu an elimizdeki tek gücümüz oyumuz. İş ekmek yoksa oy da yok. Bizler hakları-

mızı ve alacaklarımızı alana kadar direneceğiz" dedi. **Eğitim-Sen, İHD, TKP** ve **İşçi-köylü** okurlarının da destek verdiği eylem "**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek**" sloganının atılması ile son buldu. (Mersin)

Paris'te 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yapılan iki etkinlikle coşkulu bir şekilde kutlandı

6 Mart 2004, Cumartesi günü, Paris'te, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla Fransız kitle örgütlerinin République (Cumhuriyet) Meydanı'nda düzenlenen yürüyüş, "Yaşasın 8 Mart Dünya

Emekçi Kadınlar Günü/ATİK" şeklinde, Fransızca pankartımız ile katılım sağladık. Bu yıl, emperyalist saldırganlığın tüm acımasızlığı ile sürdüğü bir döneme denk gelmesi ve Batı Avrupa coğrafyasında yaşanan, sosyal hakların kısıtlanması sürecine denk geldiğinden yürüyüş katılım oldukça iyiydi. "Bush, Blair katil", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", Emperyalist Savaşlara Hayır" vb sloganların atıldığı ATİK kortejinde, gençlerin ve kadınların fazlalığı dikkat çekiyordu. TKP/ML bayraklarının da dalgalandığı yürüyüşte, ATİK bildirileri de yaygın bir şekilde dağıtıldı. Yaklaşık olarak 3 saat süren yürüyüş, saat 17.00'de Nation (Ulus) Şeydan'ın da sona erdi. Bu yürüyüşün hemen ardından, Halklarla Dayanışma Derneği bünyesinde faaliyetlerine devam eden Kadınlar Komisyonu tarafından, dernek lokalinde bir kutlama etkinliği gerçekleştirildi.

Bu inanç, bu coşkun azim ve kararlılık-

la, Paris Yeni Kadın Komitesi tarafından organize edilen etkinlikte, divandaki kadın yoldaşların, devrim, sosyalizm ve yüce komünizm davasında şehit düşen, özelde kadın önder ve militanlar şahsında, tüm devrim şehitleri için yaptıkları saygı duruşu çağrısı ile başladı. Divandaki yoldaşın, "Kadınların özgürlük mücadelesini ezilenlerin özgürlük mücadelesinden bağımsız düşünemeyiz çünkü her ikisi de sömürü sistemine bağımlıdır ve kurtuluşu da bu bağımlılık zincirlerini parçalayarak gerçekleştirecektir. Kuşkusuz ki bunun pratik mücadelesi sözle ifade edildiği kadar kolay olmayacaktır, çünkü bu mücadele, sistemin bize uygun görmüş olduğu doğmatik kalıpları ve kuralları sarsmayı dahası ortadan kaldırmayı gözetiyor. Mücadeledeki kararlılık, inanç ve cesaretin sayısız örnekleri Türkiye ve Türkiye Kürdistanı coğrafyasında görmek mümkün. Rosa'dan, Clara'dan bayrağı devralan Meral'ler, Perihan'lar, Süheyla'lar, Sabahat'ler, Gurbetelli'ler, Dilek'ler, Ayfer'ler, Nergiz'ler ve

Emel'ler yaşamları pahasına bayrağı hep en yukarıda tuttu. Yaşadığımız Avrupa toprakları da en güzel armağanını, Barbara'yı bize hediye etmiştir. Dünyanın diğer ülkeleri de kadınların destansı mücadelelerine tanıklık" şeklindeki konuşmasının ardından, ATİK tarafından yayınlanan bildiri okundu. Program, İsyana Özlem Müzik Grubu'nda yeralan bir yoldaşın sunduğu müzik dinletisi ile devam etti. Hep bir ağızdan söylenen partizanlar marşlar ve türküler, kitleyi oldukça coşkulandırdı. Bu dinletinin ardından, küçük dostumuz Ozan Laçınbala söylediği türküler ve çaldığı enstrümandaki ustalığıyla etkinlikte bulunan tüm dostlarımıza güzel bir dinletisi sundu. Son olarak, ozan Pervin Söyünmez, bu etkinliğimize söylediği türkülerini ile renk kattı, yüreklerimizin bir attığını altını çizerek, etkinliği gerçekleştiren Paris Yeni Kadın Komitesi'ne teşekkür etti. Oldukça olumlu geçen kutlama etkinliğinde ayrıca YDG Komitesinin'de mesajı okundu.

Paris İşçi-Köylü okurları

İstanbul

ANKARA

Sınıfsal, ulusal, cinsel baskıya karşı emekçi kadınlar haklarını kazanmak için yürüdü. Saat 11:00'da Toros Sokak'ta toplanmaya başlayan kitle; pankartlarını, dövizlerini açarak yürüyüşe geçti. "Barış İçin Sürekli Kadın Platformunun" inisiyatifinde gerçekleştirilen eyleme; DEHAP, Emekçi Kadınlar Birliği, SDP, ÇHD, TAYAD'lı aileler, Halkevleri, KESK, BDSP, Kaldıraç ve Odak katıldı. KESK'in yoğun katılımı dikkat çekerken devrimci demokrat kurumlar dışında erkekler kaldırımdan yürüdü. Sınıfsal mücadele vurgusu devrimci kurumlar dışında yapılmadı. KESK'li kadınlar Kamu Reformu Yasa Tasarısını, attıkları sloganlarla protesto ettiler. Saat 12:00'de alana giren kitle, çadır talebi için Abdi İpekçi'de eylem yapan TAYAD'lı aileleri alkışladı. DEHAP'lı kadınların katılımı az olurken, Leyla Zana'nın serbest bırakılmasını talep ettiler. Kadın Platformu adına okunan açıklamada kadının uğradığı baskılara vurgu yapılarak bütün kadınlar mücadeleye çağrıldı. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı mitingde metin, Arapça ve Kürtçe de okundu.

İZMİR

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün yaklaşmasıyla kurulan 8 Mart Kadın Platformu 8 Mart mitingi öncesi 3 etkinlik gerçekleştirdi.

İlk etkinlik 1 Mart 2004 tarihinde İHD İzmir Şubesi'nde bir araya gelen platform bileşenlerince yapıldı. Saat 12.30'da bir araya gelen kurumlar adına basın metnini İHD-GYK üyesi Necla Şengül okudu.

Aynı günün akşamı saat 17.30'da Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde biraraya gelen kadınlar alkışlarla eylemlerini başlattı. Yürüyüş yapmak isteyen kadınlara izin vermeyen polis ve

robocoblar kadınları ablukaya aldı. Bunun üzerine oturma eylemi yapan kadınlar attıkları "Asiye, Gülbahar, Şemse, Güldünya onurumuzdur", "Faşizme, sömürüye, tacize, tecavüze, şiddete hayır" sloganlarıyla kararlılıklarını gösterdiler.

3 Mart 2004 tarihinde Cumhuriyet Postanesi önünde toplanan kadınlar bu kez Türkiye'nin ve T. Kürdistanı'nın çeşitli hapisanelerinde bulunan kadın tutsaklara dayanışma kartları yolladılar. Saat 12.30'da biraraya gelen kadınlar adına basın metnini EKB'li İsmiñaz Ersun okudu.

"8 MART KIZILDIR KIZIL KALACAK"

8 Mart günü Gümrük'te toplanan binlerce insan pankartları, dövizleri ve sloganlarıyla saat 13:30'da Gündoğdu Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Mitinge Partizan kitle "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü/Kadın Erkek Elele Demokratik Devrim" Partizan/YDG imzalı pankart ile katıldılar. Yürüyüş boyunca "her gün 8 Mart her gün kavg", "Iraklı kadınlar yalnız değildir" sloganları haykırıldı. Reformistlerin 8 Martın içini boşaltmaya yönelik attıkları sloganlara karşılık Partizan, Demokratik Kadın Hareketi, ÖMP, Mücadele Birliği, HÖC ve Kızıl Bayrak kitleleri sık sık "8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak" sloganını haykırıldılar. Partizan kitle mitingde Ching Ching, Clara Zetkin, Meral Yakar, Ayfer Celep, Münire Sağdıç, Sırma Boyoğlu, Kamile Öztürk'ün resimlerini taşıdı.

Miting müzik dinletisi eşliğinde halaylarla bitirken, alanda "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO-TMLGB", "Marks, Lenin, Mao Önderimiz İbo, savaşıyor TİKKO" sloganlarının atıldığı da görüldü. Miting saat 17:00'da sona ererken Partizan imzalı devrim şehitlerini anlatan "Devrimin Yapı Taşlarına Bin Selam" ve YDG imzalı "Emperyalizm Kaybedecek, Halk Gençliği Kazanacak" başlıklı bildiriler de yoğun bir şekilde dağıtıldı.

BURSA

7 Mart günü saat 14:00'te AVP Devlet Tiyatrosu önünde toplanan Bursa Kadın Platformu ve Partizan okurlarının da katıldığı basın açıklamasında 8 Mart'ta yapılacak meşaleli yürüyüşe çağrı yapıldı. Açıklamayı platform adına Bursa EKB temsilcisi Beycan Taşkıran okudu.

8 Mart günü saat 18:00'de Mahfel önünde toplanan Bursa Kadın Platformu üyeleri çeşitli siyasi partiler ve kurumlar meşaleler yaka-

rak kortejler halinde özgürlük parkına doğru yürüyüşe geçtiler.

Bursa Kadın Platformu bileşenleri (yalnız kadınları yürütürken) Devrimci Demokrasi okurlarının da yanımızda yer aldığı biz Partizan kitleli kadınlı erkekli birlikte kortej oluşturarak partizan döviz ve flamalarımızla meşaleli yürüyüşe katıldık.

MERSİN

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Mersin'de Kadının Sesi Dergisi, DEHAP Kadın Kolları, EMEP, Halkevleri, Partizan,

Mersin

ESP, Devrimci Demokrasi ve HÖC'ün katıldığı bir mitingle kutlandı. Devlet hastanesi önünde toplanan yaklaşık 750 kişilik kitle sloganlar atarak metropol miting alanına kadar yürüdü. Sloganlar eşliğinde Metropol miting alanına gelen kitle 8 Mart'ı yaratanlar şahsında tüm demokrasi ve devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Saygı duruşunun ardından tertip komitesi adına konuşan Songül Tatar 8 Mart'ın tarihçesini anlattı. Miting, yapılan konuşmanın ardından ANKA Kültür Merkezi bünyesinde çalışma yürüten müzik grubunun söylediği şarkılar ve çekilen halaylarla son buldu.

MİTING ÖNCESİ GÖZALTI TERÖRÜ

İnsanların en demokratik haklarına bile azgınca saldıran devlet mitingde "Türkiye hapisanelerinde 6 kadın diri diri yakıldı" gerçeğinin yazılı olduğu pankartı taşıyan Halklar ve Özgürlükler Cephesi'nden 6 kişiye azgınca saldıran gözaltına aldı. Bununla da yetinmeyen Faşizm miting alanına giren HÖC'ten Serpil Çalışır'ı arama yapılmadığı gerekçeyle kitle içerisinde gözaltına almaya çalıştı. Buna izin vermeyen devrimciler ile polis arasında arbede yaşandı. "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Birlik Mücadele Zafer", "Baskılar Bizi Yıldırmasın" sloganları ile kararlılığını gösteren kitle karşında polis, Serpil Çalışır'ı

serbest bırakmak zorunda kaldı.

MALATYA

İHD, EKB, DEHAP, EMEP, ÖDP'den oluşan Malatya Demokratik Platformu 8 Mart Pazartesi günü saat 11.30'da Emeksiz kavşığında bir araya geldi. DEHAP'lılar beyaz eşarplarla eyleme katılırken EKB'liler EKB yazan fularlarla, EMEP ve İHD de beyaz önlüklerle katıldılar. Burada kortej oluşturan kitle alkış, zılgıt ve sloganlarla Postane önüne yürüdüler.

Postane önünde toplanan kitle bayraklarını ve "Yaşasın 8 Mart Yaşasın Mücadelemiz", "Özgürlük sokakta kadınlar mücadelede", "Jin Jiyan Azadi" vb dövizleri açarken sık sık "Kadın erkek elele mücadeleye", "Yaşasın 8 Mart mücadele günümüz", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son", "Kadınlar kurtuluş sosyalizmde" vb. sloganları attılar.

Basın açıklamasında metni okuyan Nihal Mızrak 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününün kısa tarihçesini anlattıktan sonra, "kadınlara yönelik her türlü şiddetin son bulduğu, emeğin karşılığının alındığı, özgürlük eşitlik kardeşlik ve insan haklarından yana bir dünya yaratmak istiyoruz. Özgürlüğümüz örgütlü gücümüzdür" dedi.

İkinci basın açıklamasını ise Malatya Haklar ve Özgürlükler Cephesi aynı gün saat 13.30'da Eğitim Sen il binası önünde yaptı. "Bu ülkede kadınlar diri diri yakıldılar HÖC" pankartının açıldığı açıklamadaki basın metnini Gonca Gül okudu.

Yine 8 Mart günü Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, EKB ve Partizan Dergisi EKB'de saat 14.30'da 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili bir etkinlik düzenlediler. (Malatya)

ADANA'DA TUTSAK KADINLARA 8 MART KARTI

Adana Kadın Platformu, "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" nedeniyle hapisanelerde bulunan kadın tutsaklara dayanışma amaçlı kart gönderdi. Adana Kadın Platformu üyesi grup, Adana Büyük Postanesi önünde bir araya geldi. Platform adına bir açıklama yapan EKB Yöneticisi Yasemin Tuğcu, kadının kurtuluşu ve özgürlüğü için mücadele veren ve şu anda hapisanede bulunan kadınlarla dayanışma amacıyla kart gönderdiklerini söyledi. Açıklamanın ardından kadınlar "Devrimci tutsaklar onurumuzdur" ve "Cinsel, ulusal, sınıfsal baskıya son" şeklinde slogan atarak dağıldı. (Mersin)

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Beşir KASAP**
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BUROLAR

ANKARA: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: TUNA CAD. ÇANKAÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAX: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKEM İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT :1 NO: 47 MERSİN
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Proletarya ve ezilen halkların bıraktığı mirasın sahibi ve savunucusu olarak ÖRGÜTLENEREK, KAVGAYI BÜYÜTECEĞİZ!

Mart ayı yalnız baharın gelişini değil aynı zamanda şanlı kavga günlerini de müjdeleyen bir aydır. Sınıf bilinçli proletarya ve ezilen halklar bize Mart ayında tarihten öğrenmemiz ve uğrunda savaşmamız gereken büyük miraslar bırakmıştır. Bizler bu mirasın sahibi ve savunucusu olarak örgütlenerek, kavgayı daha da büyüteceğiz.

Bugün bu mirasları sahiplenmek, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününü özünü uygun olarak kutlamaktır. Bu mirasları sahiplenmek 21 Mart'ta Kürt halkının ve diğer Ortadoğu halklarının **Newroz** bayramını direnişçi geleneğine uygun olarak kutlamaktır.

Bu mirası sahiplenmek **12 Mart** Askeri Faşist Cuntası'nı bir kez daha lanetleyip ve **12 Mart Gazi direnişinin** öfkesini kuşanarak mücadelenin her alanında yeni **Dehak**'lara karşı ezilenlerin sesi, geleceği ve umudu olmaktır. Çünkü ezilenlerin özgürlüğü ve geleceği ancak sınıf bilinçli proletaryanın önderliğinde tüm zalim **Dehak**'lar yok edilerek kazanılır. Çünkü zalimler var oldukça ezilenler için yoksulluk, sefalet ve zulüm bitmez.

Yoldaşlar devrimciler;

Mart ayına yani başımızda Irak halkının

emperyalist işgale karşı gösterdiği kahramanca direnişi destekleyerek Filistin halkının başeğmez onurlu direnişini sahiplenerek giriyoruz. Ve biliyoruz ki emperyalistler ve uşaklarına karşı geliştirilen her direniş ve yükselen her ses, ezilenlerin ezenlere karşı yürüttüğü mücadeleye sunulan önemli bir katkıdır. Ve yaratılan tüm ilerici değerleri sahiplenme bilincidir.

Mart ayı aynı zamanda gök kubbenin yarısı olan emekçi kadınların her türden sınıfsal-ulusal-cinsel baskıya ve sömürüye karşı yürüttükleri mücadeleyi bilinçlere kazıyan bir aydır. Bu kavga gününü özünü uygun olarak kutlamak, her türlü cins ayrımcılığına, kadına uygulanan şiddete, cinsel tacize ve tecavüze karşı mücadele etmektir. Kadınların kurtuluşunun ezilenlerin kurtuluşundan bağımsız olarak düşünülmeceği bilincini yaparak, aksi yönde ortaya konulan her türlü anti bilimsel düşüncelere karşı mücadele etmektir. Ve emperyalist kapitalist sistemin-komprador-feodal gerici kuşatmanın altında köleliğe, suskunluğa mahkum edilmek istenen emekçi kadınların sınıfdaşlarıyla birlikte örgütlenerek savaşmaktan başka kurtuluşlarının olmadığı gerçeğini bir kez daha haykır-

maktır.

İşçiler emekçiler

Egemenlerin içini boşaltıp özünü karartarak uydurdıkları tüm yalanlara sahte "**barış**" söylemelerine rağmen **Newroz** bugün ezenlere karşı ezilenlerin bir başkaldırı bir savaş çağrısı olma niteliğini koruyor. Bundan dolaydır ki, bugün **Newroz**'u özünü uygun olarak kutlamak emperyalistlerin Irak işgaliyle somutlaşan ve tüm bölge halklarını tehdit eden saldırgan politikalarına karşı tereddütsüzce mücadele etmektir. Bugün **Newroz**'u özünü uygun olarak kutlamak demek ezilen halkların ve ulusların kurtuluşunu emperyalist kapılarda, emperyalistlerin sahte "**barış**" ve "**dostluk**" gösterilerinde değil, kendi özgücünde diğer bölge halklarının dostluğunda, birliğinde aramaktır.

Çünkü emperyalistler için "**barış**" sömürü ve zulüm düzenlerine boyun eğilmesidir. Yine onlar için "**özgürlük**" emperyalist çıkarları için sundukları her kısıntıya, çizdikleri her sınıra koşulsuz itaat etmektir. Bunun da "**özgürlük**" değil, kölelik olduğu açıktır. Günümüzde özgür olmanın özgür yaşamının tek yolu emperyalizme, işbirlikçi ve uşaklarına karşı demokrasi bağımsızlık ve sosyalizm

uğruna savaşmaktır.

Bugün ezilenlerin sevinçlerini ve acılarını paylaşan her yürek **Newroz** ateşini emperyalizmi, faşizmi ve her türden gericiyi yok etme silahına dönüştürmeye çalışan sınıf bilinçli proletaryanın gönüllü neferi olmalıdır. Bu kurtuluş ordusu yaratılmadıkça ne ezilenler zalim **Dehak**'ların zulmünden kurtulabilir ne de gerçek anlamda demokrasi ve özgürlükten söz edilebilir.

Yoldaşlar,

Mart ayında yürütülecek etkinliklere 8 Mart şehitleri **Ayfer Celep**, **Münire Sağdıç**, **Kemal Tutuş** yoldaşların şahsında şehitlerimizin başeğmez savaşçı ve militan kişiliğine yaraşır bir bilinçle ve enternasyonal bir sorumlulukla katılmamız, emperyalist işgale, ırkçılığa, şovenizme, kadınlara uygulanan şiddete karşı devrimci sloganlarımızı alanlarda haykıracağız.

-YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

-SINIFSA, ULUSAL BASKI VE CİNSEL SÖMÜRÜYE HAYIR!

-NEWROZ PİROZ BE!

-YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML

Mart 2004 TKP/ML-MK

8 Mart'ın kızılığı devrimcilerin ellerindeki bayraklarda dalgalandı

İstanbul

İSTANBUL

Bu yılki 8 Mart eylemliliklerini içerisinde **EMEP**, **SDP**, **ÖTP**, **ÖDP**, **DEHAP** gibi partiler, çeşitli demokratik kitle örgütüllükleri, **EKB** ve değişik feminist çevrelerin yer aldığı **8 Mart Kadın Platformu** örgütledi. **7 Mart Pazar günü Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı'nda** düzenlenen mitinge damgasını vuran ise örgütleyiciler değil yine devrimciler oldu. Geçen yıllarda olduğu gibi düzenleyici örgütler tarafından miting alanına erkeklerin sokulmaması yönlü bir karar alınmasına rağmen hem alanda hem de yürüyüş sırasında devrimci gruplar karma bir şekilde 8 Mart'ı sahiplendiler. **Tertip komitesinin aldığı kararlar yürüyüş sırasında ve alanda erkeklerin girmesi için pankartlarla bir zincir oluşturulmuştu.**

"Evde, sokakta, gözü altında dayağa, taci-

ze, tecavüze, namus cinayetlerine karşı kadınlar örgütleniyor" 8 Mart Kadın Platformu imzalı açılan pankartın arkasında **sırasıyla Amargili Kadınlar**, **Barış Anneleri İnişiyatifi**, **EKB**, **Özgür Kadın**, **Kadın İnişiyatifleri**, **Pazartesi Dergisi**, **Yeni Dünya İçin Çağrı Dergisi**, **İnsan Hakları Derneği**, **Göç-Der Kadın Çalışma Grubu**, **TUAD'lı**, **Tüm İGD'li**, **KESK'li**, **EHP'li**, **ÖDP'li**, **EMEP'li**, **SDP'li**, **ÖTP** ve **DEHAP'lı Kadınlar** katıldılar. Değişik feminist grupları, parti ve kitle örgütlerinin oluşturduğu zincir görevi gören pankartların arkasında ise devrimci siyasetler pankartlarını açarak yürüyüş geçtiler. Yürüyüşte sırasıyla **ODAK**, **Devrimci Proleter Kadınlar**, **Devrimci Hareket**, **Demokratik Kadın Hareketi Girişimi**, **Devrimci Demokrasi Gazetesi**, **TUYAB**, **ILPS**, **Partizan**, **DDSB**, **YDG**, **Esenler Kağıthane Kültür Evi**,

HÖC, **TAYAD'lı Aileler**, **Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği**, **ESP**, **KÖZ**, **Kaldıraç**, **Pir Sultan Abdal Demekleri (Ümraniye, Kadıköy, Kartal şubeleri)**, **BDSP**, **Devrimci Parti Güçleri**, **Mücadele Birliği**, **Halkevi Kadınlar** yer aldı.

Genel olarak devrimci siyasetlerin pankartlarının kızılığı ve "**Kadın-erkek el ele**" vurgusu ön plana çıktı. Yürüyüş ve alanda günün anlam ve önemine uygun bildiriler, gazete dağıtımları yapıldı. Alanda Partizan kitlesi disiplinli korteji ve coşkusu ile dikkat çekti. "**Kadınlar kurtuluşu doğru anti-emperyalist mücadelede birleşelim**" **ILPS** pankartının arkasında "**Kadın-Erkek El Ele Demokratik Devrim-Partizan**" pankartının yanısıra "**Uyuşturucuya ve çeteleşmeye karşı örgütlen-Partizan**", "**Devrimci Demokratik Sendikal Birlik**", "**Kadın-erkek el ele emperyalizme karşı mücadeleye-Yeni Demokrat Gençlik**" pankartı açan Partizan kitlesi günün anlam ve önemine ilişkin dövizlerin yanı sıra devrim ve komünizm davasında şehit düşen kadınların resimlerini ve kızıl bayraklarını da taşıdılar. Yaklaşık 300 kişinin bulunduğu Partizan kortejinde kadınlar başlarında kızıl eşarplar ve ellerinde kızıl bayraklarla yürüdüler. Sık sık "**Kadın-erkek el ele demokratik devrim**", "**Sınıfsal, ulusal, cinsel sömürüye son**", "**Vardık, varız, varolacağız**", "**Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz**"... sloganlarının atıldığı Partizan korteji ve diğer devrimci gruplar, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün içeriğini boşaltmak isteyenlere karşı devrimci bir duruş gerçekleştirdi. Alana gelindiğinde ise tertip komitesinin kürsüden yaptığı konuşmalara ilginin azlığı konuşma yapanlar tarafından da defalarca uyarı yapılmasına rağmen giderilemedi. Kürtçe yapılan konuşma sırasında **DEHAP'lı** kadınların **Abdullah Öcalan'a** uygulanan tecrit ile ilgili attıkları slo-

ganlar tertip komitesi içinde bir tartışma yaratmasına neden oldu. Miting kadınlarla ilgili söylenen türkülerle son bulurken devrimciler kendi aralarında çıktıkları coşkulu halaylarla alandan ayrıldılar.

TKM'DEN 8 MART ETKİNLİĞİ

6 Mart Cumartesi günü İstanbul'da Tohum Kültür Merkezinde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü dolayısıyla bir etkinlik yapıldı. Saat 16.00'da başlayan etkinlikte ilk olarak devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Açılış konuşmasının ardından etkinlikte yeni bir oluşum olan **Edebiyat Kooperatifi**'nden 4 şair de şiirleri ve düşünceleri ile bu güne Tohum dostları ile birlikte oldular. Dia gösterimi ve **Grup Nisan Güneşi**'nin konseri ile devam eden etkinlik Soğanlı ve Cumhuriyet Mahalleleri muhtar adaylarının yaptığı konuşmalarla son buldu. (**H. Merkezi**)

BAYRAMPAŞA'DA YAKILAN KADINLAR 8 MART'TA ANILDI

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde Bayrampaşa Hapishanesi önünde biraraya gelen **TAYAD** üyeleri "**Ülkemizde kadınları diri diri yaktılar, TAYAD'lı Aileler**" yazılı pankart açarak, 19 Aralık 2000 tarihinde yakılan **Özlem Ercan**, **Gülser Tuzcu**, **Seyhan Doğan**, **Yazgüli Güder Öztürk** ve **Nilüfer Alcan** için basın açıklaması yaptı. **TAYAD** adına basın metnini okuyan **Aysel Ören** "Bir ülkedeki demokrasinin, hak ve özgürlüklerin en önemli ölçütlerinden biri, kadınların hakları ve toplumsal yaşam içindeki gerçek konumlarıdır" dedi. Açıklama, **Grup Yorum** elemanlarının diri diri yakılan altı devrimci kadın için besteledikleri türküyü söylemesinin ardından hapishane önüne karafil bırakılarak sona erdirildi.

(İstanbul)